

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๗ / ๒๔๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพุธที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : จันทน์มาชิกมาประชุม คน ครบองค์
แล้ว คือไปคนที่ประชุมจะได้ปรึกษาเรื่องนโยบายกระทรวงการออก—
กรมของรัฐบาล ขุนประเทศจินนิกกร ฎีกิต

ขุนประเทศจินนิกกร (ฎีกิต) : นโยบายของการออกต่างประเทศ
ได้ตกลงมาในข้อ ๒ “จะเร่งการสำรวจแหล่งแร่ต่าง ๆ ทั่วประเทศให้
นิยงชน ทั้งจะส่งเสริมการทำเหมืองแร่ให้โตมาซึ่งแร่จนเป็นสินค้า
ของประเทศ” ที่ตกลงมาว่ากว้างมาก ผมยังข้องใจในข้อ
ที่จะให้รัฐบาลบ้างเล็กน้อยเกี่ยวกับนโยบาย ของกระทรวงการออก
ขบถว่าตามที่รัฐบาลได้ตกลงว่าจะส่งเสริมการทำเหมืองแร่ให้โต
จนเป็นสินค้าสำคัญของประเทศนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรม
ควรอย่างไรบ้าง เมื่อรัฐบาลได้ตกลงว่าจะส่งเสริมการทำเหมืองแร่แล้ว
ผมจะยกเด็กการค้าควบคุม เงินตราต่างประเทศในการ ส่งแร่ดิบๆ ออกไปจำ
ลองประเทศ หรือจะลดการควบคุมเงินตราต่างประเทศของการขายแร่ดิบๆ
ทุกประเทศ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ให้คงเหลือเพียง ๒๐ หรือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์
โดยที่การส่งออกออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้หรือไม่ รัฐบาลจะได้

แสดงมาแต่ว่าจะช่วยเหลือผู้ทำเหมืองแร่ โดยเป็นผู้ตั้งชื่อเครื่องของอุปกรณ์
 เหมืองแร่จากต่างประเทศมาจำหน่ายแก่ผู้ทำเหมืองในราคาอันสมควร
 ผู้ทำเหมืองแร่จะซื้ออุปกรณ์เหมืองแร่เครื่องหนึ่ง คืองานเงินต่างปร
 โดยอัตราค่าแลกเปลี่ยนตามอัตราที่ออกใบ เพื่อจะได้ตั้งชื่อของเครื่องของ
 ทำเหมืองแร่เข้ามา อันนี้คือค่าใช้จ่ายที่ควรแลกเปลี่ยนมาจากคต
 อีกเป็นจำนวนเงินมาก แต่ถ้าวรัฐบาลจะช่วยเหลือได้คงตั้งชื่อเครื่องของ
 เข้ามา เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ทำเหมืองแร่ดีกว่า จะทำให้ทางฝ่ายผู้ทำ
 ได้รับความช่วยเหลืออย่างมาก

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลจะช่วยเหลือได้คงจำหน่ายไปต่างประเทศ
 ราคาที่ต่ำกว่าค่าจริงผู้ทำเหมืองไม่สามารถจะทนทำต่อไปได้ รัฐบาล
 แนวทางที่จะให้ทางช่วยเหลือแก่ผู้ทำเหมืองได้ด้วยประการใดบ้าง ขอให้
 รัฐบาลชี้แจงให้แจ่มแจ้งหน่อย

๑๐.๒๕ น.

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กาญจนบุรี): ข้าพเจ้าได้ฟัง
 ของรัฐบาลที่ได้ออกแล้ว และฟังสมาชิกอภิปรายกันมาแต่ถึง ๕ คน
 รู้สึกว่าถ้อยแถลงของรัฐบาลและฝ่ายสมาชิกได้โต้ตอบมานาน นอกจากที่
 หนักคตที่เคยเป็นรัฐบาลในชุดก่อน ๆ มาแล้ว และมาเป็นรัฐบาล
 นอกร่างงานไม่ได้ผล และมีข้อข้องอย่างหนึ่งก็คือความเกี่ยวด้วยระยะเวลา
 ซึ่งรัฐบาลจะสามารถทำตามนโยบายได้หรือไม่ใน ๒ ประการ สำหรับ
 การแรกซึ่งเกี่ยวข้องกับ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงจะเข้าใจได้แล้ว
 รู้สึกว่าสมาชิกได้พูดกันมากแล้วว่า ไม่ใช่เรื่องของสมาชิก เป็นเรื่อง
 รัฐบาล เพราะรัฐบาลยอมหรือยังแล้วว่า ในเวลาปกตินั้นเรามีเงินงบประมาณ

มันจะเท่าไร แต่เราจะสร้างนโยบายทุก ๆ กระทรวงให้เจริญก้าวหน้า
ขึ้น เราจะแบ่งสรรปันส่วนกันแก่กระทรวงเป็นจำนวนเท่าไร และหน้า
มจะสร้างนโยบายให้ใครครบตามความมุ่งหมาย ท่านก็จำเป็นต้องหา
ไปเป็นรายได้ของแผ่นดินให้เพิ่มขึ้น นโยบายของแผ่นดินจึงจะสำเร็จ
ของเงินเป็นของรัฐบาลแล้ว รัฐบาลไม่ควรจะมาพูดในสภานี้ว่า สภาจะ
เงินเท่านั้นเท่านั้น เพราะสภานี้ไม่มีเงินที่ไหน นอกจากงบประมาณที่
ให้

๒. รัฐบาลควรคำนึงว่า ระยะสองปีเศษที่รัฐบาลมาบริหารงานนี้
สามารถจะสร้างให้สำเร็จรูปตามโครงการได้หรือไม่ ถ้าไม่แต่เขียน
หรือว่าเป็นความพึงพอใจของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติซึ่งอยากจะให้
กระทำเช่นนั้น แต่รัฐบาลสนใจแล้วหรือว่า ในระยะเวลา ๒ ปีเศษ
สามารถจะทำตามนโยบายได้ครบถ้วน นี่เป็นประการสำคัญ และเรา
มา ๕ ปีแล้ว เมฆเป็นเช่นนั้นเอง เพื่อที่จะตัดบัญชีหายากทั้งหมดให้
ไป ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอรับรองรัฐบาลเป็นข้อแรกว่า รัฐบาลควรจะรีบ
สำเร็จหรือไม่ ถ้าหากทำให้เจตาคือพอสมควรและรัฐบาลทำตามนโยบาย
ที่โดยประการใด ๆ ก็ตาม รัฐบาลจะยอมพิจารณาตัวเอง จะเป็นราย
ปีก็กระตาม ตามข้อ เพื่อให้คนทั้งนี้สามารถจะได้เข้าไปแทน ถ้า
รับรองได้ เราก็จะไม่ต้องพูดกันมาก เพราะคนเราย่อมมีการทำดีและ
หนักแน่นเต็มที่ และข้าพเจ้าก็จะไม่ตำหนิรัฐบาล ข้าพเจ้าหวังไว้ว่า
ถ้าสามารถจะทำได้เพียง ๕% ของนโยบายนี้ ข้าพเจ้าก็พอใจและ
รับรองแล้ว ข้าพเจ้าขอคำมั่นจากรัฐบาลอย่างพ ักัน โดยเฉพาะใน
นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ข้าพเจ้าอยากจะได้ได้ถามรัฐบาล

เพื่อเป็นการรับรู้โดยเฉพาะในนโยบายข้อ ๓ ที่ว่า "จะส่งเสริมการ
กรรมเพื่อแปลงวัตถุดิบภายในประเทศให้เป็นวัตถุดิบสำเร็จรูป สำหรับใช้
ประเทศ" นั้น รัฐบาลจะทำอะไรแค่ไหน จะทำเรื่องแร่ โดยจัดให้มี
แร่และจัดให้เป็นประโยชน์ หรือว่าทำวัตถุดิบๆ ให้เป็นประโยชน์
ทำได้ก็อย่าง และอย่างไหนบ้าง และจะทำให้เสร็จเมื่อไร และจะเริ่มทำ
ขอทราบขอ

ข้อ ๒. "จะเร่งการสำรวจแหล่งแร่ต่าง ๆ ทั่วประเทศให้
ยิ่งขึ้น ทั้งจะส่งเสริมการทำเหมืองแร่ให้โตมาซึ่งแร่จนเป็นสินค้าค้า
ประเทศ" ขอทราบเจ้ากอยากจะทราบ เพราะข้าพเจ้ากอยอยู่ในเมือง
เหมือนกัน ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า การที่รัฐบาลจะส่งเสริมแร่
เข้าใจแล้วหรือยังว่าทำกันอย่างไร ถ้าท่านเข้าใจแล้วท่านก็คงทำได้
แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่ทราบที่ท่านจะส่งเสริมอย่างไร จึงขอถามว่าท่าน
ส่งเสริมอย่างไร

ข้อ ๓. "จะปรับปรุงแก้ไขโรงงานของรัฐให้ผลิตผลได้ดีมา
เวลานี้ โรงงานของรัฐบาลก็มีอยู่ไม่กี่แห่ง และเราก็รู้จักงบประมาณ
ขาดทุน เพราะเครื่องจักรอะไรก็ไม่มี รัฐบาลจะทำให้ดีขึ้น รัฐบาลจะ
ลงทุนอีกเป็นจำนวนมากไม่น้อย ขอรัฐบาลยืนยันได้หรือไม่ว่า จะทำ
หรือไม่จริง ขอให้ข้าพเจ้าทราบ

ข้อ ๔. "จะส่งเสริมให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมของรัฐแต่
เอกชนให้เหมาะสมกับการผลิตประเภทอื่น ๆ" ที่ว่าส่งเสริมให้เกิด
อุตสาหกรรม จะส่งเสริมให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมชนิดใด ขอทราบ
จะให้เอกชนได้มีส่วนสร้าง โรงงานอุตสาหกรรมจะทำได้จริง ๆ หรือ

ข้อ ๕. "จะเร่งให้โตมาซึ่งพลังจากไฟฟ้านิวเคลียร์" ขอนเราพูดกันมา
แล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบด้วยว่า เรื่องการไฟฟ้า
ที่รัฐบาลได้เดินไปถึงเวลานี้แล้ว และเมื่อไรจะเป็นผลสำเร็จให้เกิด
ประโยชน์

นอกจากนี้ยังไม่อะไรที่จะวิจารณ์ นอกจากจะขอให้รัฐบาลได้
มาให้สัมภาษณ์

๓๓ น.

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอตอบ
สมาชิกคนก่อนก่อน คือว่าท่านถามว่าในการที่จะตั้งเสริมในเรื่องเสริม
โครงการโต ในเรื่องการจะตั้งเสริมในเรื่องการดำเนินงาน ทางรัฐบาลก็จะ
เริ่มการสำรวจว่าเราของเรามีอยู่เท่าใด เป็นชนิดไหน จำนวนเท่าใด

เพราะว่าคงแต่คงประเทศมา เรายังไม่ทราบว่าแหล่งแร่ของเรามีที่ไหนบ้าง
นอกจากเราจะได้มีการสำรวจกันโดยตั้งเขตเท่านั้น นอกจากนั้นให้ชาวต่าง
ประเทศเขาทำ หรือโตมาสำรวจของเราสำรวจร่วมกันไป เพราะฉะนั้นรัฐ
บาลจึงเห็นเป็นพิเศษว่า ทรัพยากรของชาติเราที่อยู่ในดินยังมีอีกมากที่ยังไม่
พบ เพราะฉะนั้นจึงจะเริ่มการสำรวจก่อนเพราะฉะนั้นเมื่อได้ขเจาะให้ท่านทราบ
โครงการสำรวจแล้ว ท่านก็จะต้องได้เห็นด้วย งานนี้จะสำรวจในช่วงเวลา ๒ ปี
โดยรัฐบาลให้สัมปทานไม่ได้ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านผู้แทนการพาณิชย์
ได้ถามว่า ตามนโยบายที่ได้ข่ามานั้นจะเสร็จในเวลา ๒ ปีได้หรือไม่ ก็ขอ
ยืนยันว่าการสำรวจแหล่งแร่ทั้งประเทศไทยมากก็ยังมีขุดสำรวจไม่ได้ จะ
ได้ข่านโยบายบางอย่าง ซึ่งอาจจะทำได้สำเร็จได้ในเวลาเร็วในระยะเวลา

รัฐบาลนี้ แต่บางอย่างท่านจะต้องเข้าใจว่านโยบายนั้นเป็นขอคารวะ
 และบางสิ่งเราไม่เคยทำแต่เราก็ต้องเริ่มทำ เช่นปัญหาเรื่องเรทเรียนให้
 ทราบเป็นต้น เพราะฉะนั้นจะให้หน่วยงานรัฐบาลจะสำรวจเสร็จภายใน
 ในเรื่องนั้นกระผมคิดว่าไม่ว่ารัฐบาลไหนก็คงทำไม่ได้ และถ้าหากจะให้รัฐ
 รัฐบาลจะสำรวจแล้วให้เสร็จเรียบร้อยภายใน ๒ ปี ถ้าหากไม่เสร็จภายใน
 รัฐบาลนี้จะต้อออกกระหนกเห็นว่าเป็นการรุนแรงไป ทุกรัฐบาลที่ขึ้นมา
 เรื่องนี้ ๒ ปีก็คงจะต้อออกหมด ขั้วพวกคิดว่าเป็น ๓ ปี ๒ ปี แต่ไม่มีในเรื่อง
 ทำอย่างเดียวกัน เฉพาะเรื่องสำรวจเสร็จแล้วก็จะได้ออกการเบ็ดเตล็ด
 ๒ ภาค ศศตวรรษที่ ๒๕ ประกาศไว้ คืออยู่ทางใต้ตามเพชร
 ๒ ไปเป็นภาคเขต ตอนเหนือขึ้นมาเป็นภาคเขต ภาคเขตคือให้สัมปทาน
 ประชาชนตามกฎหมายของหม่อมฉัน แต่ภาคเขตที่เพชรบูรณ์ เราไม่เปิดให้
 นอกจากให้รัฐ คือว่ากระทรวงหรือกรมใดก็ทำเอง หรืออาจจะให้
 ๒ ๒ ซึ่งได้มาจากกรมใดก็

นอกจากนั้นในการตั้งเสริมแร่ จะตั้งเสริมในเรื่องให้เขาได้จับ
 คือให้ระดมทุน เราอาจจะช่วยในเรื่องทุน เรื่องเครื่องมือและอื่น ๆ ดัง
 เป็นต้นซึ่งในเรื่องนี้กรมใดก็ทำเองก็ได้มีนโยบายอยู่ แต่เสียใจที่ทางรัฐบาล
 นี้ไม่ได้นึกถึงว่าจะต้องเอานโยบายหรือโครงการของทุกกระทรวงทบวงกรม
 ๒ มาแสดงให้แก่ทางสภาทราบได้ แต่อย่างไรก็ดี เวลานี้ทางรัฐบาล
 ได้เจตนาของสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งอยากจะได้ โครงการของทุก ๆ กระทรวง
 มาพิจารณา ทางรัฐบาลก็จะได้พยายามที่จะจัดพิมพ์ ขึ้นโดยเป็นการเร่ง
 ก่อน ซึ่งในไม่ช้าคงจะเสนอกันให้ท่านได้บ้างคือว่ากรม ๒ ได้มีโครงการทำ
 ๒ ไร และในเวลาทำไป คิดว่าสภาผู้แทนก็จะได้พิจารณาเป็นรายกรมก็คงจะ

มากไป ในเรื่องผิดเสียหายในการควบคุมเงินตราประเภทสำหรับ
 ของเราได้เอาไว้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ด้วยขนาดและอื่น ๆ นั้น เช่นไม้สัก ๒๕—
 เปอร์เซ็นต์ และที่บอกว่าจะให้ลดลงไปหรือไม่นั้น ในเรื่อง
 รัฐบาลเองก็ได้พิจารณาอยู่แล้วว่าในการทำเหมืองแร่ นั้น รัฐบาล
 ของเราถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็เป็นการทำยากแก่เหมืองแร่ เราอาจจะ
 ปล่อยให้ลงไปในเมื่อรัฐบาลได้เข้าบริหารราชการโดยสมบูรณ์แล้ว อีก
 หนึ่งเรื่องเกี่ยวข้องกับเครื่องมือในการทำเหมืองแร่ เครื่องมือทำเหมืองแร่
 นั้นหาซื้อได้ยาก ในเรื่องรัฐบาลได้ทราบความจริง คือเครื่อง
 เครื่องจักรสำหรับทำเหมืองแร่ แต่ทางไหนอาจจะส่งมอบของเขาได้ เขา
 ปล่อยให้พวกที่ทำเหมืองแร่ของเรา ทำให้ผู้ทำเหมืองของเราลำบาก รัฐบาล
 ก็ได้พิจารณาช่วยเหลือ เราอาจจะพิจารณาซื้อให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น
 ในเรื่องที่เราได้พิจารณาอยู่แล้ว นอกจากนั้นในเรื่องแร่ที่มีราคาต่ำลง
 อาจจะอย่างไร แร่มีราคาสูงหรือต่ำ ก็เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาด
 ตลาดมีความแร่มมีราคาสูงมาก เพราะเหตุว่าโลกต้องการเขาไปทำสงคราม
 สงครามเหมืองไม่ได้ทำ แร่ก็ขาดลงไปเพราะฉะนั้นปริมาณลง ตกไป
 ก็ตกขึ้น ถ้าหากว่าผลผลิตมากขึ้นราคาก็ต่ำลง ในเรื่องรัฐบาลจะได้
 ปรึกษาช่วยเหลือด้วยวิธีลดเงินซึ่งทางรัฐบาลได้ควบคุมให้เข้ามาตั้ง
 หนักขึ้นราคาแร่ชาติ จะได้ใช้วิธีอื่นที่จะช่วย และนอกจากนั้นตามธรรมดา
 ราคาราคาสูง เป็นสินค้าโลกที่จำเป็นโดยมากนานาประเทศได้ประชุมทำ
 ตกลงอาจจะจำกัดโดยตัวภายหลังซึ่งเราจะต้องพิจารณา กับ ประเทศอื่น
 ไป

สำหรับผู้แทนกาญจนบุรีที่ว่า ปัญหาเรื่องเงินเป็นของรัฐไม่ใช้

ของสมัยนี้ เรื่องนี้เป็นความจริง คือว่าเราได้จำนวนเงินมามากจนพอ
 เป็นปัญหาของรัฐ และรัฐบาลของรัฐไม่ได้ได้เงินออกมาได้
 อันเกิดขึ้นจากชาติของเรา เราผลิตสินค้าแล้วส่งไปขายต่างประเทศ
 เงินมา เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ารัฐบาลทำโครงการ โครงการที่ทำทุก
 เพื่อส่งเสริมการผลิตของชาติของเราขึ้น โดยที่จะได้ผลผลิตมากจน
 รายได้ก็จะมากขึ้น เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าโครงการที่ทำงานทุกอย่าง
 ไปรวมอยู่แก่การผลิตเพื่อให้เกิดรายได้ เพื่อราษฎรจะได้ค่าภาษีอา
 รายได้ของแผ่นดินเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจะยื่นเข้าแต่กระทรวงใดกร
 หนึ่ง จะยกขึ้นแต่กระทรวงศึกษาธิการ ไม่ช่วยชาวนา ไม่ร
 ด้หากรรม ไม่ช่วยกระทรวงพาณิชย์ ชัยรุ่งนรายได้ของแผ่นดินก็จะด
 จะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐบาลทุกอันนั้นก็มุ่งจะให้ทุกคน ได้รับ ความม
 ในการประกอบอาชีพได้แต่ก็ดูตามารผลิตผลผลิตของคน รายได้ของรัฐ
 ภิมากขึ้น แต่รายได้ของรัฐนั้นเมื่อพิจารณาถึงสมรรถภาพและความดำ
 ของประเทศชาติเวลานี้ ทางรัฐบาลเองก็รู้สึกหนักใจที่จะขาดรายได้
 และไม่สามารที่จะบำรุงประเทศได้ เพราะรายได้ที่เป็น ชัยรุ่งนาก็ เป็น
 เพียงพอ คงจะพอใช้บำรุงประเทศทุก ๆ ภาคของพื้นที่นั้น ในขั้นนี้
 นั้นก็จะเกิดผลผลิตของเราขึ้น เป็นการที่จะช่วยให้การเงินของเราดีขึ้น
 เพราะฉะนั้นในเรื่องการเงินนั้นทางรัฐบาลนั้นก็ยังไม่รู้สึกจุกแต่ประการใด
 บางท่านก็ร้องว่าเรื่องการเงินนั้นแต่แต่ทางสภา คือหมายถึงความจำเป็น
 ทางรัฐบาลได้เสนอบริษัทยาเข้ามาว่าจะต้องตั้งเลขครังจังหวัดเป็นต้น
 จะตั้งตำแหน่งโน้นตำแหน่งนี้ ทำอย่างโน้นทำอย่างนี้ และกรรมมา
 งบประมาณก็ได้พิจารณา บางทีก็ตัดทอนหรือเบียดเบียนไป โดยเหตุอย่าง

ถ้าเจ้าหน้าที่ที่มาพิจารณาได้มาชี้แจงโดยมีเหตุอันสมควร ก็ยากจะขอ
คัดค้านออกเห็นใจทางรัฐบาลในการพิจารณาแบ่งงบประมาณไม่ได้ไป หมา
รัฐบาลเป็นผู้หาเอาแล้วทำไมได้ขอแบ่ง ขอให้แบ่งตามความคิดเห็นของ
ภาคที่ควรจะมีโอกาสให้ใช้เงิน ไม่ใช่หมายความว่าให้ท่านหาเงินให้ทาง
ภาค ห้ามได้

นอกจากนี้ท่านได้กล่าวถึงนโยบายข้อ ๓ ว่าข้อ ๓ ในการที่จะ
จัดรวมวัตถุประสงค์ให้กลายเป็นวัตถุประสงค์สำเร็จรูปนั้น รัฐบาลมีโครงการอย่างไร
ของ รัฐบาลขอเรียนให้ทราบว่า ในการอุตสาหกรรมของประเทศเรา
เวลานี้เราเพิ่งเริ่มลงมือ เพราะฉะนั้นเราจะทำอะไรไม่ได้โดย
เห็นว่าจะเห็นว่าเราจะทำอุตสาหกรรมในครอบครัว และนอกจากนั้นก็มี
กรรมชนิดเบาและอุตสาหกรรมชนิดหนัก โดยที่เราจะให้มีการตั้งเริ่ม
อุตสาหกรรมชนิดเบาขึ้น เราจะได้พิจารณาว่า เราควรที่จะตั้งเริ่ม
อุตสาหกรรมประเภทไหนเพียงไหน ในเวลานี้เรายังไม่ทราบว่า วัตถุประสงค์ของเรา
ประเทศมีอะไรบ้างที่จะใช้สร้างเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวหรืออุตสาหกรรม
เบาและอุตสาหกรรมหนัก รัฐบาลที่ตัวเองเพียงจะได้จัดการสำรวจ
กำลังขอรับและขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญทางต่างประเทศให้มา
ให้การช่วย เพราะฉะนั้นขอแรกนี้เราหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้
มีสติจะเห็นใจว่าโครงการอุตสาหกรรมเพิ่งเริ่มลงมือ และงานอุตสาหกรรม
หนักเพิ่งเริ่มดำเนินการ เพราะฉะนั้นเหตุกันต่าง ๆ ก็ยังมี ตั้งแต่
ของไทยก็ยังมี เพราะฉะนั้นจะเพียงไร เมื่อไร ก็จะให้ตอบเป็น
ละเอียดว่าจะทำอย่างไร ในเรื่องนั้นก็ยากจะรับจ่ายยังไม่ทราบ จุฬาลง
กรณ์ได้ติดต่อเมื่อก่อนด้วยอย่างเช่นที่เชียงใหม่ก็มี โรงงานทำนม เครื่องเขียน

แต่อย่างภาคข้างนั้นก็มีการทอผ้าหรือทางภาคใต้ ก็ยังไม่ได้ทำตั้ง ไต ๆ
 ไม่มีการสำรวจแน่นอน ในเรื่องนั้นถ้าตั้งไหนเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว
 ช่วยเหลือโดยที่หาวัตถุดิบให้โดยจะรับซื้อเหต เป็นต้น ซึ่งเชื่อว่าการอ
 ปรกรรมในครอบครัวจะเจริญขึ้น หรือนอกจากนั้น ทางเชียงใหม่มีผ้าโย
 เทียม แดงก็มีผลเหต่านมาก ๆ เหตอกันเหตอใช้กันเขาผู้ชายในกรุง
 เป็นของดี ๆ ดังนี้เป็นต้น เราเห็นว่าอุตสาหกรรมเบา เช่น โดยที่เราจะสร้าง
 งานบรรจุเครื่องกระป๋องเป็นต้น และถ้าจะเหตอต้องซึ่งได้เคยคิดไว้ทำมา
 เราจะต้องพิจารณาต่อไป ทางบัญชีได้กมผลไม่เป็นจำนวนมาก

เหตอเพื่อเป็นต้นเป็นอุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมหนักมีอยู่แต่เช่นโรง
 กระดาษ โรงงานสุรา โรงงานทอผ้าเหต่าน เราจะได้ตั้งเดี๋ยวก่อไป เรา
 การอุตสาหกรรมทอผ้าเราก็จะพยายามทอผ้าซึ่งประชาชนส่วนมากใช้เช่นผ้า
 เป็นต้นให้เพียงพอ ในเมื่อเราสามารถจะซื้อเครื่องจักรได้ และขอประ
 เวียนว่าเวลานั้นไม่ใช่ว่ามีเงินไปซื้อโรงงานได้ โรงงานเวลานั้นหาซื้อได้
 และเราก็สร้างเองไม่ได้ อย่างโรงงานน้ำตาลจะซื้อใหม่ยกกหาซื้อได้
 ข้างยากอยู่ หรือโรงงานทอกระสอบเหต่าน ขอประทวนเรียนเป็น
 ซึ่งเหตอว่าโรงงานนี้ไม่ใช่ว่ามีเงินแล้วซื้อได้ เราต้องไปขอซื้อเขามักจะ
 ก็นทางการเมืองชักด้วยถึงจะได้มา เพราะตัวเองประเทศเองเขาก็ขาดโรง
 อยุ่ เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรนั้นกมแนวตั้งที่ใดเรียนมาน

ข้อ ๒ การตั้งเดี๋ยมแรกก็ได้เรียนแล้ว สำหรับท่านส่มมาชักกต
 ไป อีกอันหนึ่งก็คือว่าโรงงานต่าง ๆ ที่ขาดทุนเวลานั้นจะทำอย่างไร
 ประทานเรียนว่า ก่อนที่รัฐบาลควรกเดอที่จะเข้าไปบริหารงานนั้น เวต
 รัฐบาลเข้าไปทุกโรงงานได้ยื่นมาบอกว่าไม่มีเงินจ่ายให้ค่าแรง เพราะฉะนั้น

รัฐบาลเข้าไปจึงให้กระทรวงการคลังได้คำประกันและให้โรงงานเหล่านี้
 มีเงินค้ำประกันไปสำหรับจ่ายเป็นค่าแรงกรรมกรทุกโรงงาน ได้ทำการปรับ
 ตามที่ท่านได้กรุณาให้เงินประมาณไป ปรากฏว่าเวลานี้โรงงานของเรา
 ของชนจนสามารถเลี้ยงชีพได้ เว้นแต่โรงงานฟอกหนังอันเดียวเท่านั้น
 ราชังไม่มีความชำนาญ และการได้นั่งคิดมาสำหรับฟอกหนัง พวกเรา
 เป็นคนไทยยังไม่รู้วิธีคิดหนัง เพราะฉะนั้นยังอยู่แต่โรงงานฟอกหนังเท่านั้น
 ต้องพิจารณาว่าควรจะให้หยุดไป หรือควรจะทำ เพราะเราไม่สามารถ
 ทำได้ ส่วนโรงงานกระดาษ ส้วม และท่อน้ำดิน อย่างโรงงาน
 กระดาษ เวลานี้ได้กำไรแล้ว ส่วนโรงงานท่อน้ำดินเวลานี้ขาดกระแสไฟฟ้าอยู่
 คนทางโรงงานไฟฟ้าส่วนนี้คงจะได้พิจารณาอยู่ ทางโรงงานท่อน้ำดิน
 การขาดเครื่องมือนานบ้าง นิดหน่อยคงจะได้เริ่มดำเนินการไปพร้อมกัน
 ต่อไปก็จะเริ่มส่งเสริมในการปลูกฝ้ายให้มากขึ้น เวลานี้เราไม่เพียง
 ปลูกฝ้ายมา ในการที่จะเริ่มโรงงานของรัฐให้ได้ผลดียิ่งขึ้น รวมสรุป
 ได้ว่าจะขอปรับปรุงจัดการระเบียบวินัยตลอดจนในเรื่องทุนรอน ก็เช่นที่
 พร้อมกันด้วย เวลานี้คงจะอยู่ได้ เว้นแต่โรงฟอกหนังเท่านั้น นอก
 นี้ก็มีโรงงานนวดก เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดโรงงานขึ้นเพราะ
 โรงงานต่าง ๆ ถ้าไม่มีไฟฟ้านวดกแล้ว โรงงานต่าง ๆ ก็ไม่สามารถจะ
 อยู่นได้ เพราะว่ายูนิตราคาแพงเหลือเกิน ด้วยเหตุนี้จึงจะยกตัวโรง
 ไฟฟ้านวดกขึ้น เพื่อกระทรวงอุตสาหกรรมมีโรงงานเพิ่มขึ้น และ
 ในใต้ทำการตกลงกับบริษัทอื่นเขาไปแล้ว เวลานี้เขาได้รวมรวมรายงาน
 ๆ เพื่อยื่นต่อรัฐบาลของเรา และจะได้จัดสรรเงินจากธนาคารโลกด้วย
 ซึ่งพร้อมกันขอเวรของเจ้าหน้าที่ทางธนาคารโลกได้รวมอยู่ในที่นี้

เทพ ๆ ด้วย จึงหวังใจว่าจะเป็นผลสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามไฟฟ้าน่า
จำเป็นต้องใช้เวลานานมีใช้ช่วงระยะเวลาได้ไม่ อย่างน้อยก็ต้อง

เมื่อเป็นอย่างนี้ไม่คิดไว้ในนโยบาย เพราะเวลาทำนโยบายของรัฐ
เพียง ๒ ปีกับ ๖ เดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่ได้ อย่างนั้น ก็เป็น
บางสิ่งบางอย่างก็ต้องร่วมกัน แต่ว่าจะเสร็จในรัฐบาลไหนนั้น บางทีจะ

ในระยะเห็นเห็นอะไรก็เห็นได้เช่นเดียวกับขอ ประธานซึ่งเราได้เริ่มทำ
ตั้งแต่รศ. ๒๕ ก็ยังไม่เสร็จแต่ก็ได้ทำกันคือ ๆ มาจนบัดนี้ การ

นโยบายในเรื่องไฟฟ้าน่าก็น่าจะอยู่ด้วยแต่เราคงต้องสร้างกันต่อไป
จึงหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายคงจะได้พิจารณากันด้วยดี

๑๐.๕๑ น.

นายวัง ศศิบุตร (แพร่) : กระผมได้ฟังถ้อยคำท่านนายก
ครั้นแต่ตั้งแต่วินิจฉัยตามมติ แต่เดี๋ยวใจว่านโยบายที่รัฐบาลแถลงมา
การอุตสาหกรรม ๖ ข้อ ดูแล้วต้องใจกว้างมาก ยากที่จะจับเอาอัน
ควรจะทำก่อน อันไหนควรจะทำทีหลัง และอะไรควรจะทำบาง
ปรากฏในหนังสือ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ยากที่จะชี้ไว้ได้เที่ยง เพราะ
จึงขอเรียนรัฐบาลว่ารัฐบาลนี้คือรัฐบาลก่อนนั่นเอง แต่หากว่าเปิด
ตัวรัฐมนตรีเป็นบางท่าน ฉะนั้นนโยบายการอุตสาหกรรมข้อหนึ่งจะดำเนินการ
การอุตสาหกรรมเพื่อแปลงวัตถุดิบภายในประเทศให้เกิดประโยชน์
ผลิตแปลงวัตถุดิบนั้นกันความกว้าง แต่ไม่ทราบว่าอะไรบางอย่างที่คิด
วัตถุดิบอะไรที่จะทำก่อนจะทำทีหลัง ฉะนั้นมาชี้ก็ไม่มีโอกาส
ชี้ไว้ได้โดยรัฐบาลได้ ซึ่งบอกแต่หลักการใหญ่ ๆ ไว้เช่นยกยอของ

ขอเรียนถามรัฐบาลว่า ระเบียบที่จะคิดแปดงวตฤกษ์ที่จะทำใน
 ของรัฐบาลนั้น มีข้อหนึ่ง
 อีกประการหนึ่ง ขอเรียนว่าข้อ ๓ จะปรับปรุงแก้ไขโรงงานของรัฐ
 ผลิตได้มากมายนั้น ขอนขอเรียนด้วยข้อเท็จจริงว่า โรงงานของรัฐจะ
 ผลิต เพราะเหตุไรที่ไม่ได้ รัฐบาลนี้ได้ทราบบ้างหรือไม่ เพราะ
 ผลิตให้ดีกว่าที่เป็นมาแต่อย่างไร และใครที่ขอเรียนในข้อเท็จจริงต่อไป
 โรงงานรัฐบาลเท่าที่ได้พบเห็นมานั้น เช่น โรงงานสร้างบางยี่ขันก็ผลิต
 แม่โง แต่รัฐบาลจะผลิตดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้หรือไม่ และ
 แม่โงไม่มั่งเนื่องจากเอาหน้าตาตกรายมาทำ เลยทำให้ห้มอเดี่ยว เดบ
 หมด ทำให้แม่โงขาดตลาด นี้เรียกว่ารัฐบาลเดียวหายด้วยความ
 ผลิตเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ใครจะเรียนต่อไปว่ารัฐบาลจะผลิตดีกว่า
 ไม่

ในเรื่องโรงงานอุตสาหกรรม ขอทราบเรียนต่อไปว่า โรงงานสร
 ผลิตมาตั้งแต่กระผมยังเด็ก ๆ อยู่ทีเดียว โตแล้วจนมานั่งอยู่ในสภา
 ว่าเป็นเช่นนี้แต่แรกเกิดของโรงงานอุตสาหกรรม เวลาคิดไฟชนปดของ
 บปดไปทั่วบ้านปูนหมด ซึ่งเคยตรอนมาแต่ไหนแต่ไรแต่ และกรม
 อุตสาหกรรมก็ไม่จัดการ บ้านปดกวาดแล้วประเดี๋ยวเดียวก็เอาแถบ
 ผลิตเหล็กยึดแล้วตกรากใหม่ ๆ ก็มีรอยจุดดำ ๆ ไปหมด เมื่อเป็นเช่น
 นี้ได้ทราบบ้างหรือไม่ เพราะเหตุว่าการกระทำเช่นนี้เป็นภาระเอา
 เพราะเป็นงานของรัฐ หากเป็นของเอกชนก็ต้องยกฟ้องฐานนิ
 หนอนทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้รัฐบาลนี้จัดในเรื่องโรงงาน
 นี้ อย่าให้เอาแถบปดไป อย่าให้ชาวบ้านปูนเคี้ยวตรอน

ตัก प्रकारหนึ่งเขาเรียนว่า ในโรงงานของรัฐบาดทั่วๆ
 บาดได้จัดคือ หนึ่งให้เอกชนแยกเขต หรือให้บริษัทจำกรับไปทำ
 ทราบอย่างนั้น เรียงการตามเกณฑ์ราคาของมันใน ๘ วันเสียก่อนจะ
 ตัดไหนได้สมควรพรุ่งนี้ขายแต่ ก็เนื่องจากน้ำตราไม่พอจำหน่าย
 กำหนดไว้ถึง ๘ วันเช่นนี้ ก็เพราะการจำหน่ายน้ำตราที่คน ประ
 ไปยอมเกิดโทษ แม้ตราต่างประเทศจะยังมีใบตราเงิน และ
 ไทยเก็บเขาไว้วันเดียวเท่านั้นเอง แต่เช่นคนไทยมีขายหมดหรือ
 ชาวเขาจะชอบกราบเรียนคือไปว่า ในเรื่องโรงงานน้ำตราของรัฐ
 รัฐบาลได้กระทำถูก ใครจะตั้งจะต้องได้รับอนุญาต นักระผมเคย
 เป็นเช่นนี้กระผมใครเรียนต่อรัฐบาลนเพื่อจะจัดการแก้ไข คือน้ำ
 ชาวๆจริงๆ น้ำตราทรายเหลืองๆจริงๆ น้ำตราทรายแดงก็
 แต่ก็มีกรวดออกกัน คือจะเขาน้ำตราทรายแดงมาเขาน้ำทรายออกไป
 คอย และท่านนายภทเคอรรพตงสหกรณ์ทดทกจังหวัด ตัดไหนได้
 นหนอดอกทอง เขียนประกาศบอกไว้ว่ามีน้ำตราทรายขาวก็ไล่ระดับ
 เห็นชาวป่า งานให้เด็กไปซื้อ ที่ไหนได้ ได้น้ำตราทรายแดงมา
 ตาดทรายขาว และจะรับทานได้ยังไงไร สอบถามได้ความจริงว่าช
 โรงงานน้ำตราไทยอุตสาหกรรม เขาให้โควต้า ๕๐๐ ชาวจริง ๆ ๓๐๐ น
 นนแดงไปอีก ๓๐๐ ครนเดือนหนึ่งไปเอาอีก เขาไม่ให้ขาว ให้แต่นแดงไป
 ไม่เอาแดงแล้วจะตัดโดยตัว การกระทำเช่นนี้ในโรงงานอุตสาหกรรม
 รัฐบาล ซึ่งจะต้องเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วประเทศ แม้หาก
 ึ่งอึ้งถึงแต่ น้ำตราทรายอาจตัดตาคนนอกประเทศได้ ก็เหตุใดโรงง
 ตาดของเราจึงทำน้ำตราแดงให้คนไทยกิน ให้ชาวไม่ได้หรือ ชาวเขาเห็น

ประเทศได้ แต่เก็บไว้ที่บ้านอย่างทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไม่ได้ซื้อขายกัน เพราะ
 จากชาติการขนส่ง ซึ่งอยู่ในนโยบายของกระทรวงคมนาคม ภาระจะ
 ท่านประชาชนจะว่านอกประเทศ เวลานี้สินค้าเหล่านี้เคยตกสถานเดียว
 หนักจนรถไฟไม่ได้ เพราะไม่มีคน ไม่มีรถคน เมื่อเป็นเช่นนี้ การอุตสาหกรรม
 ชนิดใดจะทำกันก็ไม่มีประโยชน์แก่ผู้ผลิต เพราะชาติการขนส่ง
 ไม่ได้ สินค้าเหล่านี้เป็นของได้ง่าย เวลานี้จึงจนหน้าดำใจเชิงใหม่
 ยากจะรอกถาม สมาชิกสภาจัดพอที่จะขอให้กระทรวง ทบวง กรม
 ขอให้รัฐบาลตอบ เพื่อเหตุ เขาสินค้าเหล่านี้มาตั้งตลาดในเมือง
 กระทรวงการพาณิชย์ต่อไปว่านโยบายของอุตสาหกรรมนี้ จริงอยู่ที่
 จะอยู่ได้ก็ต้องขอความไว้วางใจจากสภาคือแสดงนโยบาย เพราะจะ
 บายนี้เพียงแต่จะทำไฮนไฮน แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลยังไม่ได้จัดทำ
 เพียงแต่ในนโยบายเท่านั้น ภาระไม่คิดจะพูดอะไรมากไป นอกจากจะขอ
 ชาติตั้งแก่รัฐบาลว่าเมื่อแสดงนโยบายไปแล้ว ขอได้รับปฏิบัติให้
 นโยบายเพื่อความเจริญของประเทศชาติบ้านเมืองเท่านั้น หากว่ารัฐบาล
 รับความไว้วางใจไปแล้ว สถานให้ไปแล้ว แต่รัฐบาลไม่ทำ เขย
 ภาระแก่รัฐสักเดียวใจที่จะโจมตีรัฐบาลด้วยคนหนึ่งเหมือนกันแต่ในชนน
 พูดอะไร เพราะเหตุว่ารัฐบาลจะอยู่ได้ก็เพราะนโยบาย

๑๑.๐๔ น.

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี): ในนโยบายการ
 การอุตสาหกรรม มีข้อยกเว้นหลายข้อด้วยกัน เท่าที่รัฐบาลได้
 มาหนักเกินที่เขาใจเป็นส่วนใหญ่แล้ว แต่เขาใจยังติดใจอยู่อีก
 คือข้อ ๔ ที่กล่าวไว้ว่าจะส่งเสริมให้เกิดโรงงาน อุตสาหกรรมของ
 ณะของเอกชนให้เหมาะสมกับการผลิตประเภทอื่น ตามที่รัฐบาลได้

ไหนเกิดโรงงานของรัฐและของเอกชน หมายความว่ารัฐบาลจะต้องให้
จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดของรัฐบาลและเอกชน ข้าพเจ้าใคร่จะเรียน
รัฐบาลด้วยประการสำคัญว่า โรงงานอุตสาหกรรมของรัฐที่เกิดขึ้นนั้น
มีความเป็นโรงงานชนิดใหญ่หรือชนิดกลางซึ่ง เอกชนไม่สามารถจะทำ
เกี่ยวข้องทุนรอนมากมาย

ทั้งนี้ในโรงงานชนิดใหญ่อย่างนี้ ข้าพเจ้ายังติดใจอยู่อย่างหนึ่ง คือติดใจ
คนเกี่ยวแก่โรงงานน้ำตาล เพราะถ้าโรงงานนี้หมดอายุประเภท แต่อย่างอื่น
ก็ไม่ติดใจ ๗ เกี่ยวกับเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล เหตุไรข้าพเจ้าถึง
ติดใจเนื่องจากเป็นเงาหายปามาแล้ว เนื่องจาก โรงงานอุตสาหกรรม
ทุกอย่าง โรงงานน้ำตาลมีน้ำตาลทรายแดง ทรายขาวทั้งประเทศเราก็มักความ
ที่จะต้องใช้น้ำตาลมากมาย แต่รัฐบาลก็จัดตั้ง โรงงานน้ำตาลใหญ่ ๆ เช่น
โรงงานน้ำตาลทรายขาวทั้งประเทศก็มิตสุดตรัดคิดแต่รายปีในภาคเหนือ
ก็คล้ายกันทั้งภาคข้าพเจ้ามองเห็นว่าไม่มีเลย รัฐบาลไม่ตั้งเฉพาะ
โรงงานน้ำตาลทรายขาว โรงงานน้ำตาลทรายแดงไปด้วยกันทั้งประเทศ
ประชาชนเห็นว่าไม่เห็นจะมี โรงงานที่ไหนใหญ่ ๆ จริง ๆ ว่า จะมีสักแห่ง
หนึ่งของรัฐบาล และ โรงงานน้ำตาลจนเมื่อคราวที่แดงก็โตเพียงประเทศ
ก็ต้องการจริงจะได้เห็นผลอย่างความมั่นคงจำเป็นอย่างไร จริง
เป็นประชาธิปไตยเราก็คงมีความสัมพันธ์กับต่างประเทศ เราจะถือ
เราเป็นประเทศอุตสาหกรรมเราไม่เป็นประเทศอุตสาหกรรมมันไม่ได้ แต่
สุดท้ายขอได้โปรดนึกถึงประวัติศาสตร์ว่า อเมริกาเขาเป็นมหาประเทศ
หลายประเทศ มีความจริงตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๘ เป็นต้นมา ที่เขาเจริญ
เพราะอะไร เพราะการอุตสาหกรรม การอุตสาหกรรมอย่างใหญ่

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 ราชบัณฑิตยสถานชำระพระธรรมนูญฉบับนี้ ๒๕๓๑ ท่านก็ทรงทราบว่าท่านจะพิจารณา
 ไป ทว่ารัฐบาลก่อนท่านมาแต่อย่างไรเป็นต้นๆ นั้นคงทาคอ อนน
 กลเคารพ นอกจากนั้นบรรดาพระธรรมนูญของเราที่เขียนไว้ชัดแจ้งแต่ก่อน
 ก่อนทำตัวอย่างไรแล้วคงดำเนินการต่อไป เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ
 ชาติ ไม่ใช่เพื่อส่วนตัวของใคร บัดนี้ความหวังของจังหวัดใกล้เคียง
 หวังว่าเจ้าอยู่หัว เพราะความหวังของพวกเราจอมพล ซึ่งเป็นเหมือนหนึ่ง
 กับโรงนาข้าว เมื่อท่านเขียนนโยบายแล้วแต่ทาคอไป ทากิจการที่เข้ามา
 กระจิบยังชน เพราะฉะนั้นเจ้าอยู่หัวก็คงจะเรียนถามท่านขอทหนึ่งว่า
 ท่านเคยบอกเจ้าหรือเจ้าหน้าทหรือประธาธิบดีว่า ท่านจะพยายาม
 งานนาข้าวทรายขาวในจังหวัดอุดรธานีให้จงได้ แต่ก็นั่งตั้งบประ
 อนนเจ้าอยู่หัวเกรงอีกว่า ท่านนโยบายแล้วแต่จะเปิดโรงงานอุตสาหกรรม
 นั้น เจ้าอยู่หัวขอทราบเรียนว่าท่านจะตั้งจริง ๆ หรือ คงตั้งไหมมี ๒๕๓๒
 ๒๕๓๓ แล้วจะตั้งที่ไหนบ้างทั้งประเทศ ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมนาข้าว
 ทั่วทั้งประเทศนั้นที่ไหนบ้าง แต่ทว่าท่านคงจะเรียนฝากบอกคิดว่า
 โรงงานนาข้าวในบดินนั้น ในภาคหนึ่งๆ คงมีภาคละแห่งแต่ความ
 แลเฉพาะจังหวัดอุดรธานี ถ้าตั้งแล้วขบขยาย ทนหลายหมื่น
 คนไว้ แต่ส่วนมากรจะตั้งประเทศไทยได้ เพราะมีเนื้อที่มากมาย
 มากมายอยู่ เพราะฉะนั้นการที่ราษฎรขายนาตามนั้นขอทกยังไม่
 บอกหลายแสนไร่ เพราะฉะนั้นในเฉพาะภาคหนึ่งคงมีหนึ่งแห่ง ภาค
 อื่นหนึ่ง ภาคเห็นขมอย แต่ อนันตาเพชประเทศชาติของเราในยาม
 นี้คงต้องพึ่งนาข้าวทรายขาวซึ่งเมื่อเวลาถึงความจำเป็นขอทหลายภาคเช่น
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ได้ คงต้องพึ่งตัวเรา ตัวไปก็ขอทเองเตรียม

พร้อมเพื่อตนเอง ข้าพเจ้าเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าการออก
อย่างใหญ่ อย่างที่ทราบเรียนเมื่อก่อนแล้ว ถึงการออกค่าหกร
กลางหรือ นโยบาย ที่แถลงไว้ว่าจะสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ในกรณี

ประชาชนสภาผู้แทน ไปตรองบริต เพราะเหตุเหตุข้ออื่น
นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี): ท่านประธาน

พยายามไม่พูดให้มาก พูดข้อ ๓ เท่านั้น ขอบได้โปรดกรุณาบ้าง
ได้ตั้งข้อตั้งเกิดก็คือว่าโรงงานอุตสาหกรรมเบาหรืออุตสาหกรรมเล็ก
จะทำอะไรบ้าง ถ้าว่าเด็กหรือเบา หรือจะทำอุตสาหกรรมภายใน
นอกจากอุตสาหกรรมขนาดกลางจะทำอะไรบ้างที่ไหน เมื่อไร

แต่เมื่อเกี่ยวแก่เรื่องแล้ว ข้าพเจ้ากรทษาเวลาเพื่อเพื่อนสน

ข้าพเจ้าจะได้มีโอกาส

๑๑.๑๕น.

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี)

นายของรัฐบาลก็ได้แถลงมาในด้านอุตสาหกรรมนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้ง
นอกไปจากหมายเลข ๓ กับหมายเลข ๔ ในเรื่องที่รัฐบาลจะปรับปรุงโรง
รัฐบาลให้มากขึ้นหนึ่ง ก็จะต้องเริ่มโรงงานอุตสาหกรรมของ
แต่ละของเอกชน ทั้งสองอย่างนั้นผมสงสัยอยู่ว่า ตั้งแต่รัฐบาลทุก
ได้บริหารราชการแผ่นดินมานั้น สันนิษฐานของไทยเราที่ชายกัน มีน
แต่ก็ไม่มีความเจริญขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด อันรัฐบาลหรือ
มีหมักค่างพร้อมอะไรบางอย่างที่ตีค่าเหล่านี้จึงขายไม่ได้ โรงงานที่
ในระหว่างเวลา ๒ ปี ๖ เดือนจะทำได้หรือไม่ โรงงานต่างๆ ของรัฐ
เอกชนก็คุณภาพจะระเบียบของสันนิษฐานว่า รัฐบาลจะจัดการแก้ไข

ทัศน์ใหม่ จะทำได้หรือไม่ ข้าพเจ้าเองได้พยายามเผื่อด้วยตัวเป็นเวลา
 ถึง ๑๖ ปี ดินค้าของไทยไม่มีความเจริญ ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่าสินค้าไทยเป็น
 ความสำเร็จไม่ไร้สินค้าตัว เพราะเหตุว่ารัฐบาลเป็นผู้เพิกเฉยโดย
 ขอบเขตจำกัดว่า สินค้าไม่มีขนาดและแบบแผน เมื่อใครมาเห็นเขา
 ใจชอกช้อไป แต่ตั้งไม่ได้ นีเหตุเป็นภัยแก่สินค้าอย่างยิ่ง ท่านลองดู
 ประเทศว่า ถึงแม้เขาไม่มีขนาดนำเบอร์อะไรก็ได้ เขามีขนาดชัดเจน
 ชัดๆ ช้อนทอง ช้อนกาแฟ เหล้าเป็นต้น มีขนาดจำกัดเต็มมือ
 เป็นขนาดเห็น แต่ส่วนคนไทยนั้นจะขอส่งของมาอย่างนี้ อย่าง
 งานทองหรือของมาขนาดกลาง ใครขอให้เขาได้ไหม ตั้งข้อไม่ได้
 ไม่รู้ว่าขนาดกลางแค่ไหน ยาวอย่างไร กว้างเท่าไร ไม่ได้ทั้งนั้น ไม่ได้
 ตัดจำนวนไว้ให้แน่นอน นี้เกี่ยวข้องกับใจชอบ ทำเขาตามความเห็นของ
 อกท่านนี้ ตลอดจนโรงงานของรัฐบาลเองก็ไม่ได้จำกัดว่า ขนาดมีแค่
 อกนี้ ที่สามารถจะให้พ่อค้าแม่ค้าในต่างจังหวัดและส่วนภูมิภาคตั้งข้อได้
 ความประสงค์ของเขา ในเมื่อสินค้าของเขาขาดจะต้องการตั้งใด เช่น
 ขนาดเล็ก น้ำหนักเล็ก ใครรักดี สรรพรักดี ตั้งคนไปชอบบอกว่าเขา
 หนัก ไปขอให้ ๑๖ บาทแล้วมาคิดเล็กไม่ได้ อีกคนหนึ่งไปตั้งขอ ๑๖ บาท
 หนักคิดเล็กได้ ไม่รู้ว่ากว้างเท่าไรยาวเท่าไร เช่นคนไม่ยอมขอ นีข้อให้
 ชาติคิดให้มาก เราไม่เจริญเพราะไม่มีระเบียบแบบแผน ไม่มีกฎบังคับ
 ไปด้วยขนาดไหนกว้างยาวอย่างไร ทั้งนี้ในด้านอุตสาหกรรมของประชาชน
 ของเชียงใหม่ซึ่งประชาชนอยากได้เยี่ยม แต่เขาทำไม่ได้ เช่นคนไท
 ใต้ หรือตั้งอะไรต่างๆ ไม่มีขนาดไม่มีนมเบอร์ทำเขาตามชอบใจ เมื่อ

รัฐบาลต้องตั้งผลแห่งโรงงานของประชาชนชาวไทยแล้ว เห็นว่าควรจะ
 กฎเกณฑ์ในข้อเหล่านี้ อาจให้เป็นมาตรฐานในการซื้อขาย เพื่อ ประชา
 พืชคามนี้จะได้รู้จักว่าขนาดไหนแคไหนอย่างไร จะได้ตั้งราคาตามคว
 พอลใจของประชาชนแต่ละภาค ๆ และรัฐบาลบอกว่าจะตั้งเริ่มโรงงานรัฐ
 ตั้งเริ่มโรงงานของประชาชน อันมีประชาชนชาวภาคใต้ ตามภูมิภาคที่
 โทหรือรัฐบาลอย่างหนัก บอกว่าไม่เชื่อรัฐบาลเลย เช่น โรงทอหูกของรัฐบาล
 ตามอำเภอต่าง ๆ นั้น คงเป็นโรงเรียนทอหูกใหญ่โต ๗ แห่ง ๑๑ แห่ง ใครต่อ
 ได้ได้ก็แหกไปคนละคน ค่อยมาโรงงานก็หายเข้ามือไปเลย และทุกปี
 ราชการเอาไปทั้งได้ทุนนี้ไม่ได้ตั้งเริ่มคิดค้อมมา ต้นของจะแพงหรือถูกอยู่ที่
 รัฐบาลคงใจจะตั้งเริ่ม ราชการนั้น คงจะคิดต่อตั้งเริ่มประชาชนเดิม
 ทางการไม่ได้เกี่ยวของเลยในเวลานี้จะขายไปหมด เพราะฉะนั้นเท่าที่
 รัฐบาลมีเงินประชาชนโดยไม่จำเป็น และเพราะประชาชนผู้เดียว ความ
 หนักเก็บหนี้เสียโดยไม่ประโยชน์ อันที่กระผมจึงขอฝากรัฐบาลว่า ความที่
 รัฐบาลจะตั้งและทำนุบำรุงโรงงานนั้น ภายในเวลา ๒ ปี รัฐบาลจะรับเรื่อง
 ได้ใหม่ว่าในด้านคุณภาพก็ดี หรือลักษณะของสินค้าก็ดี และจะให้พอค
 ติงได้หรือไม่ ขอนชาฟเจ้ามีความขงใจเป็นอย่างมาก และโรงงาน
 ของประชาชนก็ ๓ ได้ทำอยู่นั้น รัฐบาลเคยรวบรวมเข้ามาว่ารัฐบาลจะทำ
 เอง แต่ในทางต่อไปรัฐบาลจะทำเช่นนั้นอีกหรือไม่ หรือว่าจะตั้งเริ่ม
 प्रकारใด เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้สำนึกดูให้แน่ว่า การจัดการในด้าน
 สินค้าให้เป็นประโยชน์ของส่วนรวมจริง ๆ อย่าเป็นเฉพาะโรงงานและชื่อ
 ของโรงงานด้วย ๆ ขอให้เป็นที่เชื่อกันในคุณสมบัติของรัฐบาลบ้าง อย่าง
 เป็นต้น ที่แรกก็ พืชปดาย ๆ ก็เรียกแถวกันออกไปอีก เมื่อเป็นต้นประชาชน

ขอ ข เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากไว้กับรัฐบาลว่า ภายในระยะเวลา
๖ เดือน รัฐบาลจะรับรองตามที่ได้ออกนโยบายไว้จะได้หรือไม่
จึงขอทราบ

๓ ๒.

นายเทพ เกตุพันธ์ (อดีตอดีตรัฐมนตรี) ข้าพเจ้ามา ๖ วัน พังจะ
ในอนันต์ในตำแหน่งหัวหน้ากรมหน้าข้าพเจ้ามีความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะ
งานหน้าตาดีอยู่ในจังหวัดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะขอเรียนในเรื่อง
การกรม เมื่อวานนี้ นายเกษมเกษมได้บอกว่าการลดค่าการกรม
โดยมากการเก็บเงินไปเข้าคลัง เป็นความจริงเช่นนั้น ทว่า เป็นความ
เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนได้ว่า ลดค่าการกรมอะไรบ้าง แต่มีพรรค
รัฐบาลเขาออกได้ใหม่ในเรื่องการเมืองแซกแซงเช่นนี้ ทว่ายังมี
การกรมต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งเกิดขึ้นแล้ว มีแต่คนทำงานไม่ได้เป็น
สักทีจะปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว การลดค่าการกรมของประเทศเราเช่นนี้
ก็เห็นว่าน่าจะมาก เมื่อก่อนหมายถึง ยกตัวอย่าง ๆ ที่ผู้แทนราษฎร
ของเมืองระยอง ไม่ได้รับประทานครบถ้วน ขาดเป็นความจริง
ของข้าพเจ้าเป็นจังหวัดก็ได้ลดค่าการกรมอย่างไม่ได้รับเป็นเวลาดัง
เดือนมาตลอด เมื่อจะรับประทานครบ ๆ ก็พบแต่หน้าตาอันน่าผิดหวัง แต่
เวลานี้หน้าตาดีไปมาขายอดีตอดีตรัฐมนตรี และเวลานี้หน้าตาอดีตรัฐมนตรีมาขาย
ก็รับประทานครบแล้ว เห็นจะเกิดจากผู้ที่ถือในทางพาณิชย์ นโยบาย
ไม่ทราบข้อเท็จจริง แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าถ้ารัฐบาลเช่นนี้
จะควบคุมเช่นนี้แล้วก็นับว่ายังไม่ถูกต้อง เพราะงานหน้าตาดีควรจะแบ่งให้
ประชาชนทั่ว ๆ ไปแต่คนก็จะรับประทานครบตามสภาพหรือตามเหตุ สาธารณ

ถึง ๗ เป็นกองนาย ข. ซึ่งไม่ไว้อภัยเลย แต่มีอภัยมากของชายในโรง
นวดอัย นึกต้องให้เห็นว่าภายในโรงงานนึ่งจัดการในด้านอุตสาหกรรม
ยบร้อย ข้าพเจ้าจึงขอฝากข้อตั้งเกตุอนันไว้ด้วย

อีกอย่างหนึ่งในเรื่องอุตสาหกรรม คือความตั้งดีว่ารัฐบาล
ปรุงการอุตสาหกรรมเท่าที่กระทรวงเกษตรกรรมใหม่ คือเช่นบหรี โดย
ระอย่างยังมีนคอุตสาหกรรมนั้นเอง แต่เขาไปไว้กระทรวงการคลัง
อันเอาเหตุผลอะไรมาใช้กัน ส่วนแม่โขงไปขึ้นอุตสาหกรรม ส่วนตรา
อย่างเขาไปขึ้นกระทรวงการคลัง ก็ตราอย่างเดียวกัน แต่ความจริง
รัฐบาลจึงจัดเช่นนั้น การปรับปรุงในด้านอุตสาหกรรม นั้นข้าพเจ้า
ยังไม่เหมาะสมควร

ในเรื่องเงินที่จะไร้นักชาวไว้อภัย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเคยกราบเรียน
ท่านนายกรัฐมนตรี ถึงกับต้องสวนกันเป็นการใหญ่ ก็เพราะว่าคน
งานที่คบง โกงเขาถ้าจะบรรยายกัน ในเรื่องโกงนี้ ข้าพเจ้า เห็นว่า
ไม่พอ ส่วนแต่ขอเท็จจริงทงนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอฝากความคิด
ในด้านโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งน่าจะให้เราเห็นแต่
จะจัดให้ใกล้ชิดอยู่สักหน่อยในระยะต่อไป ข้าพเจ้าจะกราบเรียนอีก
หนึ่งคือว่า ส่วนแม่โขงนี้ เมื่อก่อนนั้น ข้าพเจ้าไปเอาข้อเท็จ
คือว่าไม่มีท่ามาแต่ตั้งตั้งเดือน ปวารณว่าอย่างนั้น แต่ว่าส่วนแม่โขง
ภายหลังได้มีร้านน้อยๆ ข้าพเจ้าไปขอซื้อร้านน้อยๆ เขาบอกว่าให้ไปที่องค์
ข้าพเจ้าไปที่องค์การคมนาคมแล้ว เขาก็บอกว่าไม่มี ให้ไปเอาที่
ป่า ข่าไป ไปทอป่าเขาป่าก็ไม่ได้ ในที่สุดได้ทราบอีก ที่ร้านอีก
๒ บาท ๆ ละ ๒๐ บาท แม่โขงขอต่อ ๒๐ บาท ในกรุงเทพ ฯ เรื่อง

อะไรกัน ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วยว่าคดีกรรมของเมืองไทยเรา
ได้ถึงเพียงนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกราบเรียน หรือรัฐบาลทราบได้

๑๑.๓๓ น.

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าได้
ฟังนโยบายรัฐบาลแถลงมาด้วยโดยชัดแจ้ง ยิ่งกว่านั้นได้ฟังถ้อยคำ
ของท่านที่ท่านสมัครกันน่าจะพิจารณา เมื่อกล่าวโดยหลักการทั่ว ๆ
ไป ข้าพเจ้าหนักใจในภาคปฏิบัติของท่านคือ เครื่องมือหรือ รัฐบาลรัฐบาล
ท่าน ถ้าใครประกอบกรรมที่ไม่ดี คือทำผิด ในกรรมาธิการบริหาร
เป็นไปตามความปรารถนาของรัฐบาล ปรากฏชัดแจ้งว่าข้าราชการ
กระทรวงทบวงกรมนั้น ถ้าใครผิดชนช่วยเหลืงกันนั้น ด้ง
บริหารที่จะให้เป็นไปตามนโยบายนี้ ข้าพเจ้าหนักใจ รัฐบาลอันมีท่าน
ป. พิบัตสงครามเป็นหัวหน้า รัฐบาลได้ใหม่ว่าท่านจะหาทางป้องกัน
ข้าราชการของท่านบางท่านที่ทำความผิด ชนช่วยเหลืงกันนั้น ด้ง
อยู่ซึ่งท่านยอมรับได้ นั้นเป็นข้อที่หนักใจ ในโอกาสที่ข้าพเจ้าได้ฟัง
ของรัฐบาลว่าจะทำอย่างไร จะทำอย่างไรเพื่อจะยังประโยชน์
แก่ประชาชนชาวไทย แต่หาเป็นดังนโยบายที่แถลงไว้ไม่ ปรากฏชัด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้ออุตสาหกรรมทำให้ข้าพเจ้าหนักใจ ที่รัฐบาล
ปรับปรุงส่งเสริมบำรุงโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะคือสร้าง
เป็นพืชที่จะให้คนไทยกลายเป็นทาส ถ้ารัฐบาลยังมีนโยบายที่จะบำรุง
เสริมขยายมาให้มั่นคงแข็งแรง ข้าราชการของท่านบางท่านเมื่อสมัคร
ไปแต่จัดทำให้เป็นทาสขายหน้าแก่ประชาชน เช่นดังตัวอย่างที่ข้าพเจ้า
โทรเลขถึงนายก ว่า ขอให้โปรดเมตตาอย่าให้ข้าราชการของท่านนั้น

แจกให้แก่นักดนตรี หรือคนเหตาดวงเขา ที่ตั้งถ้ำนรกไฟแต่เดิมเมื่อก่อน
ข้าพเจ้าจะชักชวนอย่างรัฐมนตรีผู้ไปตรวจราชการที่นครศรีธรรมราชเมื่อก่อน
นั้นเดออกตงตมเหตาดวงเขาจนกระทั่ง

ประธานสภาผู้แทน: พุดถึงเรื่องนโยบายที่กล่าวถึงส่วนนี้

นายฉ่ำ จารัสเนตร (นครศรีธรรมราช): เพื่อจะให้โยบายนี้

เป็นไปด้วยดี ข้าพเจ้าขอเสนอว่ารัฐบาลไปทำคนไม่คิดเลย นโยบายนี้จะ

เกิดผลดีอย่างไรแก่ประชาชน คงที่ข้าพเจ้าชักชวนอย่างให้เห็นแก่ตัวว่ารัฐมนตรี

ไปตรวจราชการแล้วเกิดเหตาดวงเขาตงตมเช่น แต่ว่ามันยังบอกว่าจะบำรุง

งเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลตงตมแล้วว่าโรงงานต่างๆจะปรับปรุงให้

ดีขึ้น นับว่าขอที่ข้าพเจ้าขอต่อประชาชนชาวไทยก็เป็นเจ้าของประเทศนับถือ

ทศศาสนา หน้าใจ

สมาชิกในทประชุมหารือ

นายฉ่ำ จารัสเนตร (นครศรีธรรมราช): รัฐบาลจะปฏิบัติ

ราชการให้เป็นไปตามนโยบายที่ตงตมมาอย่างไร ในเมื่อข้าราชการของ

ท่านหรือตัวของท่านเองยังมีนิสัยหมิ่นสิ่งเสริมกับ เขมร สมัยเมื่อท่านเกิดขึ้น

คิดค้น เช่น บ่อน หอย ก.ร. นอกประเทศก็ว่าได้ ท่านผู้เป็นประธาน

ก็พออยากจะรอช้ารัฐบาลว่ารัฐบาลรู้ สักฉีกหน้าใจใหม่ ว่านโยบายที่

รัฐบาลตงตมได้เป็นไปไม่ได้ซึ่งท่านตงตมได้ หลักการดี แต่ปฏิบัติหน้าความ

เหมาะมาสู่ประชาชน ตงตมที่ข้าพเจ้าชักชวนประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งข้าราชการของท่านที่ผิด บางคนท่านช่วยเหตุแก่

นักดนตรี ท่านหน้าใจใหม่ ข้าราชการผู้เป็นประธาน ยิ่งกว่านั้นรัฐบาล

ตงตมนโยบายในกร ทรวงการอุตสาหกรรมไว้ว่าจะเร่งการสำรวจแหล่งแร่ต่างๆ

ทวประเทศให้บริบูรณ์ของขง ทงจะส่งจนททำเหมืองแร่ให้ใครมาซึ่ง
 เป็นต้นคำสำคัญของประเทศ รัฐบาลได้คำนึงหรือไม่ หรือรู้สึกใหม่
 มีสติใหม่ว่าเหมืองแร่เหล่านี้น่าจะทำหรือคนไทยทำ โดยเฉพาะอย่า
 ในนครศรีธรรมราชอำเภอฉวางมี ๕ เหมือง เป็นเหมืองคูนก อดแพ
 เม่นาคาบยาว ๕ กิโด ๒ ฟาก จากยอดเขาทาง ๒ ฟากซึ่งเป็นทอยของ
 ไทยมีถ่านตะมด ถังถาด เจะ ทุเรียน แต่แร่ค่าถ่านและถ่าน
 ประชาชนเหล่านี้ รัฐบาลตกใจใหม่ หรือว่าจะส่งเสริมคนต่างด้าวไป
 โอกาสผลิตแร่ได้เงินมาก ๆ ดังที่นาย ก. ข. แจงหรือไม่ให้คนไทยขุด
 กระนั้นหรือ.....

ประธานสภาผู้แทน: คุณนำ นังกอน ประธานยนต์องนง ขอได้
 เวลาพูดขอให้พูดตรงมาทางประธาน ท่านไปพูดได้หน้ากับรัฐบาลเดิม
 หนึ่งท่านจะขอบรมรัฐบาล ขอให้พูดตรงต่อประธาน

นายนำ จารัสเนตร (นครศรีธรรมราช): บังเอิญรัฐบาลก็
 ทางหน้าข้าพเจ้า ท่านประธานก็อยู่ทางหน้าข้าพเจ้า ขอท่านประธาน
 ได้ถือเอาเป็นอารมณ์ในเรื่องนี้ ท่านผู้เป็นประธานก็เคารพ โดยเฉพาะเหม
 แรที่เป็นถ่านอย่างให้เห็นในที่ดินประมาณ ๕ พันไร่ในอำเภอรัตนพิบูล เหม
 หนองเบ็ดซึ่งต่างด้าวเป็นผู้บริหารในที่ดินเหล่านี้นับหลายหมื่น ไม่น้อย ๆ ต
 ทงย่นจากเขา ชมทอง ถังนคร ศรีธรรมราชซึ่งเป็นที่ดินผุ่ยากจน ซึ่งเป็น เจ้าช
 ประเทศ แต่เจ้าของเหมืองหรือผู้ซึ่งเป็นทวงค่าต่างต่างแดนทำถ่านได้
 นเป็นขอคทาให้ข้าพเจ้าที่เป็นผู้แทนราษฎรหนักใจ ยิ่งได้ติดกรมผังรัฐบ
 แดงนโยบายว่าจะบำรุงส่งเสริมและสำรวจซึ่งท่านผู้แทน ได้ถามว่า จะส่งเสริม
 เหมืองแร่ให้ใครได้ของเป็นกำใหญ่จะให้ใครได้กัน ของคนไทยที่มีอยู่

ชกานจอมพล ป. พิมพ์สงครามออกไปขอเท็จจริงบ้าง ดังที่ข้าพเจ้า
คนไทยเราที่เป็นเจ้าของถิ่นเดิม แต่บางคนนำเร้วท้าวตาย เฉพาะมาใน
ระอาบจะกนกเคอกรอน จะพูดอย่างไรให้เห็น คงยงเด่นเด่นหรือ
ปากม้วน ขอให้ท่านดู นทางดำท้าวความหมายอะไรเกิดจน น
ถ้าหากเพราะโรงงาน แต่โรงงานก็ยังหาเด็กได้เร็วทันใจ ประชาชน
คนยากคนจน ยิ่งจน ๆ ด้วยแต่ประชาชนที่อำเภอฉวางจังหวัดนครศรี
ธรรมราช เจริญรุ่งเรืองราชการกรมใดก็จงซึ่งเป็นเจ้าของเหมืองแร่บอก
ฉันไร ไม่เป็นนัยนัย ขอนจะพิสูจน์ ให้เห็นในจังหวัดภูเก็ต และ
พังงา เจ้าของเหมืองแร่ บินต่างต่างต่างแดนตกกลายเป็นไทยมา
อีกหลายคนชั่วดึกหน้อย แต่คนไทยที่เป็นเจ้าของพืทนาทชอ ไฉนนำเร้วท้าว
มา กลายเป็นรองคนต่างต่างต่างแดนหมด มีเป็นของคนไทยอยู่
อีกน้อย.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่าพูดถึงคนต่างต่างต่างแดนมากนัก
ถ้าพูดกันนี้ไม่ต้องกลัวให้กระทบกระเทือนใคร

นายฉา จิวรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ความจริงที่ท่านประ
ท้วงก็เป็นเรื่องที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ระแวงระวังอยู่แล้ว แต่ความจริงนั้น
ผม เพาะจะชชอเท็จจริงให้รัฐบาลและประชาชนชาวไทยให้เห็นว่า ควร
นโยบายกระทรวงการอุตสาหกรรมของรัฐบาลหรือไม่ ซึ่งรวมความ
ซึ่งส่งมอบมากมายนอกในภาคกลาง แต่ภาคใต้โน้น ๆ เรียกว่าแย้เขา
ง อยางนั้นคชอยางนั้นจะช่วยโน้นช่วยนี้ แต่ความจริง ชชโทษ อิมพลศ
คชชชช ใช้แต่เท่านั้น โดยเนเพาะชชหนึ่งท้าวจะตั้งเสริมการอุตสาหกรรม

เพื่อแปลงวัตถุที่ภายในประเทศให้เป็นวัตถุดิบสำเร็จรูปไว้ภายในประเทศ
เฉพาะชาวไทยภาคใต้มีบาง จะเรียกว่าเป็นที่สองของข้าวกว่าได้
ซึ่งคนไทยเป็นเจ้าของโดยทั่วไป รัฐบาลได้ช่วยเหลือปรับปรุงบำรุง
ประการใดบ้างหรือเปล่า นอกจากเอาแต่ค่าของค่าภาษีเท่านั้น และย
แม้หากความเนอกโรนา อันผู้รกรชาติ คำสั่งฯ พระมหากษัตริย์มา
เหลือไว้ ๘ พันไร่ให้เป็นของรัฐ รัฐบาลได้แต่งตั้งเมื่อวานเกี่ยวกับ
เรียกว่าแสดงชนิดที่ในรัฐขอเท็จจริง คือกรมความสำคัญว่ารัฐบาลห้าม
ช่วยเหลือตั้งเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุดิบคือยางของคนไทยที่
การใดไม่ เป็นคั้นว่าแผ่นหนังน้ำหนัก ๘๐๐ กรัมหรือ ๓.๖๖๖ กิโลกรัม สุ่มคั้นว่าราคา
เมื่อมาขายตลาด คนไทยเจ้าของเองได้อย่างสูงสุดบาทเดียว ๘ บาท
รัฐบาลใหม่ เพราะฉะนั้นใครจะรู้นโยบายที่แต่งตั้ง ช่วยเหลือคน
เบนไปตามที่แต่งตั้ง ท่านผู้แทนที่เคารพ นามนี้ขอเท็จจริงที่ข้าพเจ้าปร
แม้กระนั้นจริง ชาวนครศรีธรรมราชก็ต้องใจดวงใจรัฐบาลนี้ แม้
ยิ่งกว่านั้นในข้อ ๕ ว่า จะเร่งให้โตมาซึ่งพลังจากไฟฟ้าน้ำตก เว
หนาทควรจะกระทำตงนยที่ข้าพเจ้าอภิปราย สุ่มควรจะช่วยเหลือคนไทย
สิทธิในเรื่องอย่างที่ว่าพเจ้ากล่าวมานั้น อย่างเอาเงินด้าน ๆ โกง ๆ ไปบ
ที่รัฐบาลแต่งตั้งโดย ก่อนที่ข้าพเจ้าจะจบคำอภิปรายในเรื่องกระทรวง
กรรม ขอฝากรัฐบาลด้วยว่าให้รัฐบาลพึงระแวงระวัง และรัฐบาลจะพึง
ใหม่ว่าข้าราชการของท่านท่านใด จะไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แม้ว่าจะ
บรรณนุญมาตรา ๕๒-๕๓ ชุดเดวิดฎ ประชาชนมีสิทธิฟ้องร้องได้ แต่ก
ไปได้ รัฐบาลจะทำเป็นไปตามนโยบายนี้ ข้าพเจ้าให้ขอตั้งเกศขอห
ถ้าข้าราชการของท่านท่านใด ขอให้ท่านจัดการ โดยเด็ดขาดทั้งจนวนและค

ประชาชนของท่านจะบังเกิดผลตามนโยบายที่แถลง ถ้าท่านไม่ปฏิบัติ
แล้ว ขอโทษ ดาออกเสียเถอะท่านทั้งชุด ข้าพเจ้าอภิปรายมาโดย
เป็นดังเขป ขอขอบพระคุณท่านประธาน

น.

นายบุญมี ปาร์มวงส์ (ลพบุรี) : การออกคำหกรรณ^๕ข้าพเจ้าใคร
ข้อ ๕ คือว่าจะส่งเสริมให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมของรัฐและของ
ให้เหมาะสมกับการผลิตประเภทอื่น เมื่อเป็นดังนี้แล้วจึงเห็นว่า ตั้งแต่
รัฐบาลได้แถลงมากับบอกว่า จะส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมของ
แต่ที่ว่าจะส่งเสริมแต่โรงงานของเอกชน^๕ ก็จำเป็นที่จะต้องสำรวจ
เสียก่อนว่าที่ใดมีแร่หรือไม่ แร่ใดเกิดจนกระทั่งการใด แต่เมื่อ
ใคร่ตรวจดูแล้วจะเห็นว่า แร่ทองคำที่ชาวไร่ชาวนาได้ทำอยู่นี้ได้กระทำ
และที่ชาวไร่ชาวนาได้ทำอยู่ส่วนนี้ในเขตว่างงาน มีเขต โรงงาน
ได้กระทำรัฐบาลหาได้แถลงให้ทราบไม่ว่า จะช่วยส่งเสริมให้ผลิต
ได้มากหรือไม่ มีการทำกันเป็นปกติเช่นนั้น รัฐบาลไม่ได้แถลงในข้อ
เมื่อรัฐบาลไม่ได้แถลงในข้อนี้ข้าพเจ้าจึงข้องใจ เพราะว่าตามปกติ
ได้สังเกตเห็นแล้ว ที่ไหนขายปลัดขีหรือขายยอยดักไม่นาน ที่ไหนก็มี
ปลัดขี คือมีคนผูกขาด^๕ คือให้นายทุนผูกขาดเขาไปกินเสีย เมื่อเป็น
ตัวผูกขาดกรหรือผูกขาดการค้า^๕ก็ใคร่ควบคุมความเดือดร้อน คือไม่
ไม่มัทหากัน ดังเช่นที่บ่อแร่หรือทองคำที่ชาวไร่ชาวนานอนอยู่ในทุกวันนี้ ที่เขา
เพราะว่าในยามว่างงานเท่านั้น ขอให้รัฐบาลได้คิดในข้อนี้ให้มาก ๆ
ชาวไร่ชาวนาได้ประโยชน์ดีแล้ว รัฐบาลก็ได้โมโนโปลีคือเป็นนายทุนไป
ใคร่ที่จะขอเรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อรัฐบาลจะปรับปรุงโรงงานเอกชน

ให้คนอื่นแล้ว จึงใคร่จะทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะตั้ง
 ชาวไร่ ชาวนา พวกช่างตีเหล็กให้ดีขึ้น หมายความว่า ข้าราชการ
 นอกจากนั้นนอกเหนือจากนี้เอง เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเพื่อน
 ข้าราชการได้พัฒนาแล้ว เหตุใดรัฐบาลบอกว่าปรับปรุงโรงงาน
 หอกรรมให้ดียิ่งขึ้นเมื่อจะปรับปรุงแล้วเช่น โรงงาน มอน บร หรือ โรง
 ส้วม บางอย่างทำไมจึงหนักกับกระทรวงการคลัง ทำไมไม่ไปขึ้นกับกร
 ุณศาสตร์ ดึง ข้าราชการจึงสงสัย และนอกจากนี้ยังมีบางคนใจเป็น
 หมายความว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะกระทำเพื่อจะตั้งเสริมอย่างนี้ให้ค
 เพราะทุก ๆ คนย่อมทราบแล้วว่า โรงงานมอนบรเวลานี้มีรายได้เป็น
 ประการ เมื่อมีรายได้เป็นเงินประเภทหนึ่งแล้ว รัฐบาลทำไมจึงไม่ค
 ึ่งใจปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น เวลานี้มอนบรที่ดัดกันกับมอนบรปดอมเกิดขึ้นแล้ว
 มอนบรทุกหัวระแหง และมอนบรปดอมทุกหัวระแหง ข้าราชการที่
 ยืนใจว่าบรรดาพระเจ้านครที่ ข้าราชการได้ยึดถือมา ข้าราชการยอมของ น เป็น
 มอนบรปดอม ข้าราชการได้ชื่อมากไหม ข้าราชการนี้ก็จะไปช่วยงานในเทศา
 ภิบาล ข้าราชการนี้จะไปรับใช้หรือว่าเป็นการที่กระทำเช่น แต่ท
 รัฐบาลหรือ โรงงานมอนบรไม่ได้เอาใจได้ เมื่อรัฐบาล ไม่ได้เอาใจได้
 จึงได้เกิดมอนบรปดอมขึ้น เมื่อมอนบรปดอมขึ้นมาแล้วความเสียหาย
 ตกแก่รัฐแต่ยอมตกอยู่กับประชาชนในการที่จะผลิตมอนบร ในการที่จะได้
 ภาษีหรืออะไรต่าง ๆ ในกรณีที่ยอมเป็นผลเสียหายให้แก่ชาติและแก่รัฐ
 นั้นแท้ แต่ทำไมรัฐบาลบอกว่าจะตั้งเสริม โรงงานอุตสาหกรรมของเอกชน
 หากว่า โรงงานมอนบรรัฐบาลได้ผูกขาดทำเสียเอง ถึงกระไรรัฐบาลก็
 ผูกขาดทำเสียเองเช่นนี้จะเรียกว่าเป็นอย่างไรกันนั้น ข้าราชการไม่อยากจะ

เป็นองค์การของทหารผ่านศึกอย่างแท้จริง แต่ข้าพเจ้าอยากจะฟังข้อ
 ของรัฐบาลในการที่จะแก้ตัวเพราะไม่รู้ที่ใดไหนคนไหนคนไหนไป นั่นได้
 หมั่นกัน แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด จึงใคร่อยากจะขอเรียนถามรัฐบาล
 รัฐบาลจะจัดการแก้ไขเพื่อสนับสนุนคนไทยและเพื่อจะสนับสนุนองค์การ
 ผ่านศึกหรือสนับสนุนองค์การของรัฐบาลอย่างแท้จริงจะได้หรือไม่
 รัฐบาลได้โปรดตอบในข้อนี้ด้วย นอกจากนั้นการตั้งเงินก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจ
 ชั้นที่เราอยู่ทุกวันนี้ แต่ทำไมรัฐบาลจึงไม่คิดปรับปรุงในข้อนี้ ถ้าหา
 รัฐบาลจัดการแล้ว เราก็คงจะไม่ต้องมาคอยนั่งจบบึงกรทงหาตัวและ
 ส่วนหรือเพราะไม่รู้ และที่รัฐบาลได้ปล่อยไปนั้นจะมีคอร์ปชั่นสักเท่า
 ใด เพราะเป็นข้อเท็จจริงขอได้โปรดคิด โปรดอย่าทำแต่เพียงว่าคิด
 ในใจอย่างที่เรียกว่าโกกั้นปลา ปลากินไข่ ดำเนียงบอกภาษา กิริยา
 ทรยศ อย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ใ้กรรมการสอบสวนที่จะแก้ได้ ข้าพ
 พุดเป็นความจริง อย่างนี้ หวังว่าท่านคง จะทราบ ได้ดีแล้ว ขอ ให้
 ราย ได้ของ รัฐบาล จริง ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควร จะ กระ ทำ อย่าง
 ถึงจะเป็นประโยชน์แก่รายได้ของรัฐบาลจริง ๆ เช่นตั้งเงินให้อาทิตย์ละครั้ง
 อำเภอบ้านนา อำเภอดงหลวง หรือ ๒-๓ หมั่นก็ได้ เช่นอำเภอบ้านหมี่
 ข้าพเจ้าแห่งจังหวัดดงพญาไฟ ข้าพเจ้าใคร่จะขอทบทุนให้ อย่างนี้ จึงให้
 ดงพญาไฟตั้งเงินเดือนประมาณ ๑๐ หมั่นอย่างน้อย ค่าตั้งประมาณเดือนละ
 บาทเป็นจังหวัดเล็ก ๆ เท่านั้น ถ้าหากว่าถึง ๑๖ จังหวัดแล้วจะมีถึงเดือน
 ๕๓,๕๐๐ บาทเป็นอย่างน้อย นั่นเป็นรายได้ของรัฐบาลที่จะได้อย่างแท้จริง และ
 อย่างน้อยด้วย ทนเมฆเป็นดั่งนี้ ทำไมรัฐบาลหรือคณะกรรมการโรงงาน
 บุรีหรือสุรา ถ้าไม่จริงได้หนึ่งค้ายเพิกเฉยต่อผลประโยชน์ของรัฐบาลและประ

า เมื่อเป็นดั่งนี้
 เรื่องนี้ให้รวดเร็วแล้ว
 ครองหนงตงรวมขึ้นมา
 ำพเจ้าจึงได้ของใจ
 น ทั้ง ๆ ที่เราไม่
 ยหรือใครเดไปรษณ
 เราจะพยายามให้รวดเร็ว
 ายหมื่นบาท จึงใคร่
 ด้โดยเร็วหรือไม่
 ธานสภาผู้แทน
 าวพิลา พักประชุม
 ประชุมเวลา ๑๒.๐๐
 ประชุมใหม่เวลา ๑๔.
 ธานสภาผู้แทน :
 บีตอกับราชต่อไป
 เองดี อีสราชวน (เ
 ่าไม่เดชาธิการรัฐสภา
 ำเจ้าขอพิจารณาญัตติ
 ัจฉกณานุรักษ์ (อ
 งของรัฐบาลนั้น
 ำยกับเองก็บอกว่า ค
 ักขหมายความว่ายัง

องเรา เมื่อเป็นตงนรัฐบาลจะมีการแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่มี
 ไขในเรื่องนี้ใครดเร็วแล้วข้าพเจ้าก็เสียใจ แต่ว่าเรื่องนข้าพเจ้าได้
 ทุไปตรงหนังสือรวมบมาแล้ว แต่กระทุนหาได้ตอบให้ข้าพเจ้าทราบ
 ทุนข้าพเจ้าจึงได้ขงใจขอเบบหนักหนา ทำไมรัฐบาลจึงได้คิด
 อย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่เราไม่ใครบความเสียหายอะไรเลย เพียงแต่ธนา
 รัชชีย์หรือใครเดไปรัชชีย์ ทางโรงงานมจนบหรือจะใครบเงิน เมื่อ
 ึ่งแล้วเราจะพยายามใครดเร็ว และถ้าทำตามนี้จะได้เงินเดือนหนึ่งเป็น
 ันหลายหมื่นบาท จึงใครจะรอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลนี้จะใคร
 ันให้ใครโดยเร็วหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน: หมดเวลาสำหรับเข้านั้น พิจารณาตอน

๔.๐๐ นาฬิกา พักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : บคินมีธมาชิกมาประชุมครบของค้ประชุม
 จะใครเปิดอภิปรายใครไป

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าใครเสนอญัตติใคร
 ติหนึ่งทำไมเดชาธิการรัฐสภาไม่ให้ ข้าพเจ้าประทดใจเหลือเกิน
 ะนข้าพเจ้าขอพิจารณาญัตติของข้าพเจ้าโดยใครก่อน

หลวงอังคณานุรักษ์ (อ่างทอง) : นโยบายอุตสาหกรรม ตามที่
 ในคำแถลงของรัฐบาลนั้น กระสมรัฐธกว่าจะมีตามแบบมากกว่าอย่าง
 ุรราชทานนายกเองก็บอกว่า ความจริงงานอุตสาหกรรมในเมืองไทยยัง
 ไรเลย ก็หมายถึงความใครยังไม่ม้งานอุตสาหกรรมที่เป็นหลักฐานเป็น

ว่า เราจะมีกำลังสำรองเต็ม หมายความว่าเราจะกู้เงิน
ใหม่ แล้วเราจะสำรองเงินเป็นการใหญ่ หมายความว่าเราจะกู้เงิน
สำรอง เรืองเรอเอกชนเขาทำแต่กิจการบริวาร ท่านจะช่วยเหลืออะไร
บ้าง ส่วนคนจนที่ประทวนบัตรทำตกงักอยู่ในมือของคนมั่งมี ได้มา
คิดไรก็ตาม ๆ ก็ตกบงคับขอ อยากรจะทราบว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือผู้ยาก
จนคนใหม่ฐานะใดอย่างไรบ้าง

เรื่องกำลังน้ำตกขอทราบว่า เราจะต้องใช้เงินสักเท่าไร และ
เราจะเอาเงินที่ไหน ท่านจะกู้เงินภายในหรือภายนอกประเทศ ถ้าจำเป็นจะ
กู้ภายนอกประเทศ ท่านคิดว่าเราจะมีหวังแน่นอนไหม

.๒๕ น.

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้ามีข้อ
๑ ที่จะซักถามนโยบายของรัฐบาล พียง ๑-๓ ข้อ ประเด็นแรกเกี่ยวกับ
นโยบายของรัฐบาลที่ข้าพเจ้าจะซักถามนั้นเกี่ยวกับข้อ ๕ ที่ว่า "จะส่งเสริม
กิจการงานอุตสาหกรรมของรัฐ และของเอกชนให้เหมาะสมควรกับการผลิต
มากขึ้น" ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่ารัฐบาลหรือท่านรัฐมนตรีว่าการ
กรมเข้ามารับรายงานในกระทรวงนี้ ท่านมีแผนการแน่นอน มีโครงการแน่
ที่จะสร้างอุตสาหกรรมของชาตินั้นเพียงใดหรือไม่ ตามปกติคนเป็นท
บคิดว่า การที่จะสร้างอุตสาหกรรมของชาติเป็นการใหญ่นั้น จำเป็นต้อง
แผนการดี โครงการแน่นอน เรื่องโรงงานอุตสาหกรรมนั้นเกี่ยวสัมพันธ์
เป็นลูกโซ่ ข้อที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ช่วยด้วยแล้ว ข้าพเจ้า
มีข้อสงสัยมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะถามว่าในการที่ท่านเจ้า

มารับตำแหน่ง ท่านมีแผนการณ์อยู่ในมือหรือไม่ที่จะสร้างแผนการณ์ชุด
สำหรับชนชาติ นี้เป็นประเด็นแรกที่ข้าพเจ้าถาม

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับการปรับปรุงภายในกระทรวงอุตสาหกรรมนี้
เท่าที่ข้าพเจ้าทราบข่าวมาคือภายในกระทรวงนี้ มีกรมตั้งเต็มอุตสาหกรรม
ซึ่งท่านก็ทราบแต่ความจริงมาจากที่เสร็จสงครามมานี้ เป็นกรมที่เรียกว่าไม่ค้อย
อะไรจะจำเลย เช่นข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการว่า ท่าน
จะมีนโยบายที่จะยุบกรมนี้หรือไม่ เพราะว่าไม่ได้ทำงาน หรือถ้าท่านไม่ยอม
ท่านจะให้งานหรือนโยบายแก่เขาให้ไปทำงานให้งบประมาณแก่เขาอย่างไร
ไม่ นี้เป็นประเด็นย่อย ๆ ที่ข้าพเจ้าถามข้อ ๒ ทนข้อ ๓ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมถ้าหากว่าท่านได้ไปพดกดูในงาน ครึ่ง รัฐบาลเก่า
เขาได้เริ่มต้นมานั้น ท่านอาจจะเห็นในทางภาคอีสานนั้นรัฐบาลชุดก่อนนี้ได้
ตัวจริงตั้งโรงงานทอผ้าขึ้นในภาคอีสาน เหตุผลในครั้งกระนั้นก็คือว่า ทางภาค
อีสานอุดมไปด้วย ราษฎรภาคอีสานหลังสงครามปลดปล่อยหลายแสนไร่
แต่คนไม่มั่งคั่ง บदनราคาผ้าลดลง เพราะฉะนั้นรายได้ของราษฎรที่
อุตสาหกรรมแห่งนี้อาจน่าจะมากมาเป็นจำนวนแสนไร่ เวลานี้กว้างขวางแปล
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่า ท่านมีนโยบายอย่างไรที่จะจัดตั้ง
โรงงานทอผ้าขึ้นในภาคอีสานเป็นการบรรเทาภัย ซึ่งถ้าหากราษฎรปลดปล่อยมา
อีก ข้าพเจ้าอยากจะให้เหตุผลย่อย ๆ คือว่าสำหรับภาคเหนืออื่น ๆ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เมื่อปลดปล่อยแล้วมีโรงงานบริษัทรังไหม โลก ภาคกลางถึงแม้ว่า
ราษฎรปลดปล่อยแล้วก็มีโรงงานบริษัทรังไหมอยู่กรุงเทพฯ แต่ทางภาคอีสาน
ถ้าท่านรวบรวมสถิติจะเห็นได้ว่าภาคอีสานมีผ้ามากที่สุดในประเทศ แต่ไม่มี
โรงงานทอผ้าเพื่อรองรับการผลิตของราษฎรก็ห้ามได้เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยาก

ถามรัฐบาลว่า ท่านจะรับเอาแผนการณ์หรือโครงการซึ่งรัฐบาลก่อน ๆ นั้น
คิดจัดตั้งขึ้นมาพิจารณาใหม่อีกหรือไม่ นั้นเป็นประเด็นที่ ๓

ที่ประเด็นที่ ๔ ข้าพเจ้าจะได้ซักถามรัฐบาลเกี่ยวกับการออกค่ากรรม
อันนโยบายการออกค่ากรรมนั้นจะแยกกันไม่ออกกับเรื่องกรรมกร ข้าพ
เจ้าอยากจะซักถามนโยบายของรัฐบาลว่า จะได้ค่าหรือไม่ที่จะเสนอพระ
ราชบัญญัติกรรมกรเพื่อรับรองฐานะ รับรองสิทธิ รับรองความเสมอภาคเพื่อ
ชนชั้นกรรมกร รับรองหรือไม่ว่ารัฐบาลหมักความประสงค์หรือ มีความยินดี
ที่มีความเห็นพ้องที่จะให้มีการเสนอพระราชบัญญัติกรรมกร เพื่อจะคุ้มครอง
ฐานะของเหล่ากรรมกรชาวพม่าเหล่านั้น นั้นเป็นประเด็นที่ ๕ ข้าพเจ้าอยาก
ถามเพียงย่อ ๆ เท่านั้น

ที่ประเด็นที่ ๖ ในเวลานี้เกี่ยวกับปัญหากรรมกรนั้นน้อย ที่คือ
ภาคอีสานเวลานี้จะเห็นได้ว่าคนว่างงาน และคนว่างงานนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะ
พูดว่าเป็นคนว่างงาน แต่คนว่างงานที่นั่นรู้สึกกลัวหายาก โดยเฉพาะมัน
มีที่ฝนแล้งมากที่สุดเป็นประวัติกาล ภาคอีสานตั้งแต่เดือนเมษายนฝนไม่
ตกเลย เพราะฉะนั้นการเข้ามาหาเงินลำบาก เมื่อการเข้ามาหาเงินลำบาก
เกี่ยวกับปัญหาประชากร ปัญหาการเลี้ยงชีพกรรมกรเหล่านั้น เมื่อคน
มีงานทำ ทำมาไม่ได้ พวกเหล่านั้นก็หวดกลับไปยังนครใหญ่ ๆ เดินทางมา
กรุงเทพฯ เป็นคนขับ ๓ ดอยบ้าง เป็นกรรมกรบ้างเหล่านั้น เนื่อง
จากทางรัฐบาลไม่มีการพิจารณาว่าจะให้พวกเหล่านั้นมีงานทำในเมื่อไม่
มีงานทำ ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีแผนการณ์และ
นโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลประเภทเหล่านั้นหรือไม่ในเมื่อเขาไม่ได้ทำ
เข้างานอยู่เลย ๆ การที่จะปล่อยให้ไปตามยถากรรมให้บุคคลเหล่านั้นเดิน

ทางเข้ามาในเมืองใหญ่ ๆ เดินทางเข้ามาโดยไม่มีจุดมุ่งหมายนั้น ในฐานะ
 บุคคลที่คอยด้วยการค้าขายมีผลได้หลายประการ ข้าพเจ้าขอชี้แจง
 อยากรู้พดมาล เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลเมื่อจะตั้งโรงงานอุตสาหกรรมห
 ะไรต่อไปข้างหน้า ท่านจะจัดตั้งแต่โรงงานไปตามลุ่มภูมิภาคเพื่อ
 บุคคลเหล่านั้นตามลุ่มภูมิภาคนั้นได้ทำงานเป็นต้นเป็นต้น มีอาชีพเป็นการ
 นอนหรือไม่ อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับพดที่ออกมาใหม่ทุกสิ่งทุกอย่าง เกี่ยว
 กับอุตสาหกรรมในครอบครัว มีความจริงเขาทำมาแต่กตาดบรรพ์ แลเห็น
 คุณประโยชน์ของเขาในระหว่างสงคราม เพราะฉะนั้นการทำมาหากินขอ
 เขาว่าดีกว่าการค้าขาย รัฐบาลมีหนทางใดที่จะช่วยฟื้นฟูอาชีพ ทอผ้าไหมหรือ
 พดที่เกี่ยวกับการผลิตแร่เหล็กเหล่านี้ ในอุตสาหกรรมท่านมองการณ์
 แฉงหรือยัง ข้าพเจ้าขอถามเช่นนั้น.

๑๔.๓๓ น.

นายชวลิต อภัยวงศ์ (ชลบุรี): เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐบาลแถลง
 นโยบายอุตสาหกรรม และท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติได้มีปราชญ์ไปแต่ยังทำให้
 ข้าพเจ้าของใจหนักหนา เพราะประการแรกรัฐบาลไม่ได้เสนอโครงการที่จะ
 จะทำอุตสาหกรรมนั้นไปในรูปแบบหนึ่ง เป็นแต่เพียงแถลงนโยบายมากว้าง ๆ
 การทำอุตสาหกรรมเป็นของใหม่ เพราะชนิดนี้ของการกวดเงินกวดคลังด้วย
 แต่โครงการที่จัดแบ่งออกเป็นระยะเป็นลำดับว่า ท่านจะทำอะไรสำเร็จก่อน
 หลงเพื่อให้สถานการณ์ควบคุมไปการระยะได้ ไม่ใช่เสนอมาใหม่ ๆ แต่รับไม่ได้
 ไม่ใช่เสนอมาอย่าง ๆ แฉงกว้าง ๆ ซึ่งสภา รับไม่ได้ ประสงค์เห็นการ
 ด้ร่างบ้านแต่มีดีบัญญัติ หรือ ผู้จ้างกับผู้รับเหมา แต่ไม่กำหนดเจาะว่าทำ
 แต่ใหม่ ก็ยกที่สถานซึ่งเป็นสภาควบคุมฝ่ายบริหารจะควบคุมได้ดียังไร

เพราะฉะนั้นขอถามว่ารัฐบาลว่ามีโครงการอย่างไร กำหนดเขตอะไรก่อน
 ไรหลัง แต่ขอเดชะมาที่บางกอกชดเชยกัน รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเก่าซึ่ง
 ยึดกันมา ชาวเจ้าเมืองอาจจะเห็นถนัด มว่าท่านจะดำเนินการอย่างไร แต่
 ไปในเรื่องการเงิน เงินที่จะทำครื่องมือเหล่านี้ในการสร้างอุตสาหกรรม
 ต้องใช้เงินตราต่างประเทศ แต่ว่าเรามีเงินตราต่างประเทศพอแต่หรือที่จะ
 ยืดของจักรสร้างอุตสาหกรรมในประเทศ แต่ว่าสร้างอุตสาหกรรมแค่
 รางเดียวมีเสียการโยหรือ เหลือเหลือรัฐบาลมีได้ขแรงให้เบหนักแน่นนอน ขอให้
 งบนโยบายให้เป็นที่เข้าใจได้ คิดเพื่องว่าจะได้พิจารณา แต่ขอเดชะมานั้น
 งบงานเรามีอยู่แต่จ เช่นโรงง หนักอาจเป็นหนักได้ดัดเดียว แต่ว่ารัฐบาล
 งบนั้นหนักตามสมควร คำนวณของรัฐบาลตั้งบุกไม่ให้ออกนอกประ
 คุกบุคคลพวกนักฟุ่ฟุ่จะชูกิจของคนที่ไป พวกไว้ช้อยก็ปลุกช้อย
 ใหญ่อุตสาหกรรมนั้นอาจเปิดโรงงขึ้น ต่อมาไม่ช้าไม่นานรัฐบาลว่าจะ
 งบพวกนั้นมาแต่ไม่ขอมาตลอด ๘ เดือนแล้ว ที่ท่านตั้งมานั้นคิดว่าพอ
 ทัพพอแก่ความต้องการบริโภคในนี้ แต่เมื่อต่างประเทศเข้ามา มีค่าในประ
 แต่ อุตสาหกรรมของเราขงหนักข้อยจะแข่งขันกับต่างประเทศเขา อย่าง
 เพราะโรงงงานหนักเกิดใหม่ ๆ รัฐบาลก็จะต้องเสริมให้ขงแรงจึงจะ
 แต่ขออยากจะถามว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลืออย่างไร โครงการ
 จะช่วยเหลืออย่างไร ขอให้ขแรงให้เบหนักแน่นแน่น ข้างเจ้ายังไม่ได
 ความแน่นแน่น แต่ขอราชการจะดำเนินการต่อไปจะทำอย่างนอกใหม่ เพราะ
 ผลิตอย่างไรจึงทำอย่างนั้น เหตุผลนี้ข้าพเจ้าชดถาม

๓๗ น.

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอตอบ

ข้อสงสัยของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมาเมื่อตอนเช้า คือคุณจง ศักดิ์
 แล้วก็มีจำนวนสมาชิกที่ได้อภิปรายมาแล้วหลายท่าน เพราะฉะนั้นขอประ
 กตาวสัน ๆ เพราะว่าได้อภิปรายมาแล้วในรายละเอียดตอนต้น ๆ แล้วคุณ
 สงสัยว่าค่าแสดงนโยบายนั้น ๆ ไม่มีค่าแสดงการกระทำอะไรบ้าง ใน
 ขอบประธานเรียนทำความเข้าใจว่า นโยบายนั้นเป็นความคิดที่จะทำ
 เมื่อได้รับนโยบายแล้วก็ต้องมีโครงการ เมื่อมีโครงการแล้วก็ต้องมี
 การปฏิบัติต่อไปประจำ เพราะฉะนั้นเวลานี้ได้ขอชมมาก เป็นแต่
 นโยบายซึ่งเป็นแผนการที่จะปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญ
 นั้นบอกให้รัฐบาลเสนอนโยบายไม่ให้เสนอโครงการและแผนการปฏิบัติ
 โดยละเอียด ทางรัฐบาลก็เสนออย่างนั้นและทุก ๆ รัฐบาลก็ทำกันอย่างนั้น
 แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องโครงการหรือแผนการปฏิบัติของสภา
 สภากรรมการนั้น ข้าพเจ้าได้เรียกเจ้าหน้าที่ทุกกรมกองมาสอบสวนพร้อม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ก็ปรากฏว่าทุกกรมกองเขาก็มีโครงการ
 การที่จะทำอะไร ๆ ของเขาอยู่แล้ว ซึ่งในโครงการนั้นเขาก็ได้เสนอเป็น
 ประมาณเพื่อให้ท่านสมาชิกพิจารณาต่อไป อีกข้อหนึ่งที่ท่านได้มีความ
 สงสัยว่า จะทำเตาโรงงานบ้างให้เป็นเหล็กจะได้หรือไม่ ในเรื่องนี้
 ทำการผลิตให้ ได้จะให้ให้คุณภาพดีเพื่อจะได้เข้าไปรับประทานแล้วจะได้
 เป็นโรค เพราะฉะนั้นการที่จะทำเตาให้ตรงตามวัตถุประสงค์จะได้จัดการทำ
 นอกจากนั้นคนขายเหล็กอื่น ๆ อะไรนั้น ก็ขอประธานเรียนว่าเป็นประเด็น
 น้อยแต่ก็จะจัดการสอบสวนต่อไป ในเรื่องโรงงานน้ำตาลความเป็นนา
 ทรายแดงนั้นในเรื่องโรงงานที่ขอมมา ๒ โรงนั้น ขอมมาตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็น
 มาตราว่าก่อน และเรามีเงินเพียงจำกัด เราไม่ได้ขอโรงงานน้ำตาล

ชาวต่างชาติประเทศเขาทำ ฉะนั้นในเวลาที่เขาตอดกระตังเกิดอุปสรรคใน
 ราวสงคราม น้ำบาดที่ผุดออกมาทั้งไม่ชาวต่างชาติเหมือนต่างประเทศเขา
 ท่านบอกว่าเรื่องกระตังทำไม่จึงขาดทุน เรื่องขาดทุน ทางโรงกระตัง
 ทัพเจ้าก็เป็นคนโตคงเริ่มแรกเหมือนกนกกาญจนบุรี ในขณะนั้นเองโรงงาน
 กระตังไม่ได้ขาดทุน ได้รับใช้ประเทศชาติยามสงครามด้วย ครั้นหลังสงคราม
 งามจะเป็นด้วยเหตุใดก็ตามข้าพเจ้าไม่ขอถ่วงจึงได้ขาดทุนจน ครั้นเมื่อ
 ทัพเจ้าได้เข้ามาบริหารราชการในคราวที่แล้ว รัฐบาลที่แล้วมากได้คิดปรับ
 ปรุง บัดนี้ได้รับรายงานว่า โรงงานกระตังได้ปรับปรุงจนสามารถทำงานได้
 ถานับว่าไม่ขาดทุน ส่วนโรงงานทอผ้าที่ท่านบอกว่าหายไปหมด คือโรง
 งานกระตังข้าพเจ้าคราวเมื่อเป็นรัฐบาลครั้งสงครามนั้น เมื่อเกิดสงคราม
 งามก็หาไม่ได้จึงตั้งเสริมการกระตังขึ้น ตั้งงบประมาณ ๕ บาทให้ตั้ง
 ๑ เป็นประธานกรรมการกับผู้เชี่ยวชาญตั้งเสริมการนำกระตังข้าพเจ้า
 หมายมาทโคราช ท่อเกือบครึ่งไซ้ ราษฎรทำได้ คมการขึ้นด้วยท่อผากัน
 เมื่อข้าพเจ้าออกไปแล้ว ปรากฏว่า โรงงาน นั้นหายไปจน กระตังบคน
 งามจะเป็นอย่างไรก็ตามก็เกิดเพราะเหตุแห่งสงครามนั่นเอง ซึ่งรัฐบาลที่แล้ว
 ทัพเจ้ายังไม่มีความจะพินเรื่องนั้น รัฐบาลจะไปตั้งเสริมซึ่งเป็นประเภท
 งามของอุตสาหกรรมในครอบครัว เรื่องสินค้าทางเชียงใหม่ มีหัวหอม ถั่ว
 งามของอะไรต่าง ๆ ท่านบอกว่าเวลาผลิตขึ้นขายไม่ได้ รัฐบาลก็รับว่าไม่มี
 งามตั้งเพียงพอเพราะเราก็ดึงตั้งซอรถไฟอยู่ ซึ่งได้เรียนเมื่อวานนี้แล้ว
 คือไปของคุณสงวน พรหมประกาย เรื่องภาคอีสานควรจะมีโรงงาน
 ๓ โรง เพราะว่าทางรัฐบาลก่อน ๆ ได้ไปบอกราษฎรให้ปลูกขี้เหล็ก

ถ้าเอกชนภความีทางโน้นในจังหวัดอยุธยา ในเรื่องนเกยด้วยการตรา
 หมายศาลตกมกราบ เมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลคราวก่อนก็ได้ศึกษาการตั้ง
 โรงงานน้ำตาลมาตั้งกันอยู่แล้ว ถึงกับได้ขายรถไฟใต้ดินของเจ้าคุณวรพ
 ตพงษ์บุรี เมื่อเกิดสงครามโรงงานก็หยุดมา บัดนี้รัฐบาลที่แต่ใน
 การรวมการเศรษฐกิจและรัฐบาลก็ได้ตกลงกันแล้วว่า จะซื้อโรงงานอีกสอง
 ซึ่งข้าพเจ้าคาดว่าจะเป็นในภาคอีสานโรงหนึ่ง และอีกโรงหนึ่ง เห็นจะเป็น
 ภาคกลางนี้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือพวกที่ได้กระทำการอุตสาหกรรม
 ช่วยเหลือกรรมกรไร้ซึ่งที่ปลูกอ้อย ดังนึกหวังใจว่าเรื่องของคุณส่วน
 จะพอใจ

หนังสือของหลวงเจริญฯ บอกว่า ผลิตผลของอุตสาหกรรม
 ทางรัฐบาลไม่ได้วางใจถึงขนาดและคุณภาพ ในเรื่องนทางรัฐบาลได้คิด
 ตั้งในเรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ได้ไว้ในนโยบายว่า จะควบคุมใ
 ทงในด้านคุณภาพในด้านนี้ ดังที่ปรากฏในนโยบายของกระทรวงพาณิชย์
 นอกจากนั้นท่านได้กล่าวไว้ว่า หุ้กของเงินได้ก็ขึ้นหมดแล้ว และรัฐบาลน่าจะ
 มาเป็นของรัฐหรือไม่ ในเรื่องนทางรัฐบาลได้บอกแล้วว่า ในเรื่องโรงง
 านจะพยายามเป็นอย่างมากที่จะให้โรงงานนั้นเป็นโรงงานของเอกชน ถ้า
 รัฐบาลนั้นจะเป็นผู้เริ่มตนขึ้นเดานั้น - เมื่อได้ผลแล้วก็จะโอนขายให้ภ
 ติเอกชนเป็นเจ้าของ เพราะว่าโรงงานต่อไปนั้นเราถือว่ารัฐบาลเป็นผู้เริ่ม
 ทุนแรก เพราะเอกชนภควาต้องมเจ้าหน้าทมาก และท่านสงสัยว่าจะเอา
 ของรัฐบาลเหมือนคราวก่อนหรือไม่ นั้นก็เป็นเรื่องในระหว่างสงคราม เพ
 อร์ว่าแม้ถึงเราจะไม่เอา ญี่บุนายคเไปในขณะนั้น ซึ่งนับว่าเป็นนโยบาย
 เฉพาะกาลในเวดาสังครามเท่านั้น

ต่อไปของคุณเทพ เกตพนธ์ ได้กล่าวไว้ การจำหน่ายน้ำตาลนั้นไม่
ร่อย ซึ่งความจริงเวลานี้ถ้าจะไม่เรียบริยก็ไม่เรียบริย หรือจะว่า
ร่อยก็เรียบริย แต่พบวาทชนกล่าวเมื่อก่อนนี้ ท่านจะโดยเห็นว่ากรจำ
น้ำตาลซึ่งตกค้างคงหกด้านหกใด จนรัฐบาลนี้ได้เข้าไปจำหน่ายเสียจน

มาภายหลังจนต้องตั้งชื่อจากต่างประเทศ เพื่อนำมาขายให้แก่ราษฎร
ณหน้าตาลก็ขายไม่ออก นอกจากนั้นการขายน้ำตาล เมื่อเวลาที่
ก่อนเขามารับหน้าทอนได้มหนต์น้อยถึง ๒๘ ล้านบาท เวลานี้ได้ขายไป
แล้ว ซึ่งรวมทั้งของเจ้าของไร่ช้อยเป็นจำนวนเงิน ๖ ล้านบาทก็ได้ขายไป
แล้ว และนอกจากนั้นยังมีน้ำตาลซึ่งในคอหนหลัง เว้นแต่เวียงเป็นหน

๓. ประมาณ ๖ ล้าน ซึ่งไปซื้อน้ำตาลจากเปรูเอามาจากอ.จ.๑. ซึ่ง
แก่แก่อยู่ ซึ่งจะได้ใช้กันต่อไป นอกจากนั้นในเรื่องการช้อยช้อย ท่าน
ว่าไม่เป็นทเรียบริย รัฐบาลก็จะรีบไปจัดการให้เป็นทเรียบริยต่อไป
การที่ไม่เรียบริย ก็เพราะเหตุว่าเราไม่มีรถบรรทุกเพียงพอ และนอก
นั้นบางที่การปลูกช้อยก็ออกจะมากกว่าความสามารถของโรงงานไป บาง

ของราษฎรก็ต้องมาคั่งค้างอยู่บ้าง และเมื่อเพิ่มกำลังการผลิตช้อยให้
เหมาะสมกับความสามารถของโรงงานแล้ว ก็เชื่อว่าการช้อยช้อยนั้นจะไม่
ล้นก้นกัน นอกจากนั้นท่านได้ถามว่า กระทรวงอุตสาหกรรมทำไมไม่
โรงงานนุหรซึ่งเวลาน้อยก็กระทรวงการคลังมาไว้กับกระทรวงอุตสาหกรรม—

ไม่ เพราะเป็นกระทรวงโรงงาน ในข้อนี้เพราะว่าเรามีระเบียบเก็บจะเป็น
จากได้บัญญัติกันว่า โรงงานอันใดซึ่งเป็นการผูกขาดของรัฐบาลตามกฎหมาย
แล้ว ยันนั้นจะต้องอยู่กับกระทรวงคลัง เพื่อบนการควบคุมการเก็บ

ภาษากรให้เรียบร้อยงั้น เพราะฉะนั้นโรงงานบรรทุกเราที่เคย
 กันในคณะรัฐมนตรีคราวที่ต้นคณะกรรมการเศรษฐกิจเหมือนกัน
 ต้องคงตั้งไว้ยังกระทรวงคลัง เพราะว่าเป็นการ โมโนโบดี คือเป็นต้น
 นอกจากนั้นท่านว่าการจ่ายเงินแก่เจ้าของอ้อยไม่เรียบร้อย ในเรื่อง
 ตามที่ได้รับรายงานว่า เงินที่จ่ายค่าอ้อยแก่เจ้าของอ้อยมายังโรงงาน
 มุ่งค้างอ้อยแต่ไว้ในเวदान์ และนอกจากนั้นท่านบอกว่าขอเห็นตำแม่ไร
 ในเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงก็จะรับไว้พิจารณาโดยทางรัฐมนตรี และขอ
 ให้เห็นตำราคาถูกต้อง เพื่อให้เหมาะใจแก่ผู้ตัดเหล็กด้วย

นายจำรัสเนตร บอกว่าหนักใจในเรื่องโครงการ โครง
 จะทำดี แต่ว่าข้าราชการมือไม้ไม่ค่อยดีต่าง ๆ ในเรื่องนั้นก็โยบายอ
 จะได้สนใจเป็นพิเศษในเรื่อง การ ทุจจริต ในวงราชการ และขอ
 ท่านบอกว่าจะทำโรงงานอุตสาหกรรมไม่ได้แน่ ขอประทานเรียนว่า
 อุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น มีโรงงานทำกระดาษ โรงงานทอผ้า โรงน้ำตา
 เหล้าหมักอยู่หลาย ๆ โรง โรงเครื่องเค็ดอบดินเผาเหล่านี้เอง ข้าพเจ้า
 ตั้งมาตั้งแต่คราวก่อนและยังอยู่จนบัดนี้ แต่เท่าที่ข้าพเจ้าเห็นโครงการ
 สามารถจะรับทำได้ ไม่ใช่เขียนเฉย ๆ

เรื่องห้วย ท่านบอกความมั่นคงของ ขอบอกว่าเวदान์ก็มี
 นอกจากนั้นคุณบุญมีบอกว่าตั้งเสริมชาวนานน สำหรับชาวนาจะ
 อย่งไร จะตั้งเสริมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในบ้าน เช่นทอผ้า หรือขอ
 สำหรับผลิตภัณฑ์พาทนะเป็นต้น นอกจากนั้นท่านถามว่าในการปรับปรุงโ
 นั้นท่านจะให้ชาวนาได้ผลประโยชน์อย่างไร ในเรื่องเกี่ยวกับชาวนา
 ประโยชน์อย่างไรนั้น ก็คงเกี่ยวกับอุตสาหกรรมภายในครอบครัวนั้น

ต่อไปคุณหญิงอังคณาภักษิ์กล่าวว่า อดสากรรมหนักแล้วจะไม่ได้
ทำอะไรโครงการ ในเรื่องหน้าเจ้าขอรับรองว่า ในการตั้งกระทรวง
กรรมหนัก กิจการงานเขตนั้นก็กำลังจะทำงานให้เป็นไปตามโครงการ

เรื่องแรกจะสำรวจเงิน ไม่ใช่เกี่ยวกับการกู้เงิน โดยเฉพาะเป็น
การส่งเสริมการขุดแร่ เพื่อเป็นรายได้บำรุงประเทศต่อไป ของคุณชวลิต
จะส่งเสริมโรงงานด้วยวิธีอย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้ตอบไปแล้วว่าจะปรับ
อย่างไรก็ได้ตอบคนอื่นไปแล้ว และนอกจากนั้นในเรื่องการที่จะไปตั้งโรง
งภาคอีสานนั้น ในเรื่องนี้เราได้เคยไปตั้งโรงงานทอไหมในภาคอีสาน
แล้วจะตั้งอีก ถ้าหากว่าจะมีโรงงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ก็จะได้
ทางภาคอีสานด้วย

ในเรื่องสิทธิของกรรมกรนั้น ท่านบอกว่าการ อดสากรรมยอม
ไม่สิทธิของกรรมกร ที่ถามว่าจะมีพระราชบัญญัติกรรมกรหรือไม่
เกี่ยวกับนานาประเทศเขาด้วย รัฐบาลที่แตกได้เตรียมร่างพระราช
บัญญัติกรรมกรอยู่แล้วซึ่งจะเสนอไป นอกจากนั้นของคุณชวลิตได้กล่าว
ถึงการแต่จะจะมีเงินหรือไม่ ในเรื่องนั้นขอเรียนว่าในเรื่องโครงการ
ถ้าไปในทันทีทันใดพร้อม ๆ กันทุกอย่างไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็เชื่อว่า
นโยบายมานี้ ก็คงจะมีเงินที่จะกระทำได้ต่อไปตามลำดับ ตามความ
ต้องการของเรา ท่านบอกว่าโรงงานน้ำตาลเดิมที่ตั้งเริ่มที่จะไม่ให้น้ำตาล
ออกมา แต่เดี๋ยวนี้ท่านกลับจะทำให้โรงงานน้ำตาลต้ม น้เป็นปัญหา
ที่หน้าที่เราจะยังคงส่งเสริมต่อไป แต่เวลาน้ำตาลขาดเราจึงต้องตั้งน้ำ

ชมคราว เมื่อเราได้ตั้งเสริมให้โรงงานของเอกชนได้ผลิตเพิ่ม
การตั้งน้ำตาลเข้ามาของเราก็คงจะคง

๑๔.๕๐ น.

นายทอง พงศ์อนันต์ (ชัยภูมิ): นโยบายการอุดหนุน

รัฐบาลนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยอยู่เป็นบางข้อ เพราะฉะนั้น
ซักถามเพียงเล็กน้อยเพื่อให้เสียเวลา ชัยหนึ่ง ที่รัฐบาลแถลง
จะแปลงวัตถุดิบภายในประเทศให้เป็นวัตถุดิบสำเร็จรูปสำหรับ ใช้ภายใน
นั้น ข้าพเจ้าสงสัยว่ารัฐบาลเขยิบใจกว้างขวางอย่างนี้ รัฐบาล
แถลงว่าวัตถุดิบในท้องบ้านหรือไม่จำเป็นอะไรก่อนอะไรหลัง
ให้เสียทราบเพราะได้ตรวจดูนโยบายข้อ ๒ ข้อนี้ ก็เป็นที่น่า
ประหลาดใจเหมือนกันว่า ซึ่งทำให้วัตถุดิบรัฐบาลจะทำกพร
บางประการ คือเรื่องนามนเชอเพลิง รัฐบาลหาได้บอกได้ไม่
จากสงครามมาจนบัดนี้ นามนเชอเพลิงมีการขาดแคลนมาก
บ้านจะใช้จุดตะเกียงก็เดือดร้อน แต่รัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายที่
อุดหนุนการประเทนามนเชอเพลิงให้หายความเดือดร้อนไปได้ เพ
ข้าพเจ้าจึงมีความสงสัยคือไปว่า ทำไมรัฐบาลจึงมีความตระหนี่
อุดหนุนนามนเชอเพลิงน้อย สงสัยว่ารัฐบาลจะมอบผูกพันกับ
หรือมั่งคั่งได้เปรียบบริษัทต่างประเทศ จึงไม่กล้าทำอุดหนุน
เพลิงเป็นการแย่งอาชีพต่างประเทศ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะเรียนถ
ว่า ท่านจะมีนโยบายตั้งเสริมโรงสกัดน้ำมันนามนเชอเพลิง
ท่านมอบผูกพันกับชาวต่างประเทศบ้างหรือไม่
อีกข้อหนึ่งอยากจะถามอีกคือว่า โรงงานทอผ้าภาคอีสานนั้น

ออกไปแต่เป็นนอกตำหนักรวมภายในครอบครัว แต่ข้าพเจ้าอยากจะ
 ว่าโรงงานอุตสาหกรรมก่อนที่รัฐบาลพยายามขอ นโยบาย จาก ๘ ภา
 โรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า และดูเหมือนว่าข้อเสนอนั้นตกไป ข้าพ
 จะถามว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้าง โรงงานทอผ้าในภาคอีสานแล้วจะ
 มีอาชีพในทางทำไร่ทำสวนของหยุดชงัก กระผมจึงอยากจะเรียนถาม
 โรงงานทอผ้าที่รัฐบาลกำลังของงบประมาณมานั้น รัฐบาลนั้น
 จะสร้างชนอีกหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่าน

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าถูกชนมาไม่ได้มาพูด
 ที่ท่านสมาชิกได้ปราศรัยการกันมาแล้ว เข้าใจว่าทางรัฐบาลคง
 ย่อม แต่ที่ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างหนึ่งก็คือว่า การที่ท่านสมาชิก
 มีปัญหาต่าง ๆ อย่างนั้น และเห็นว่าโครงการ ของรัฐบาลที่เข
 ไปไม่ได้อะไรคืออะไรต่าง ๆ อย่างที่รัฐบาลได้พบมาแล้ว ก็เพราะ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าในกระทรวงของท่านเองนั้นแหละ ทำไมข้าพเจ้าว่า
 ก็เพราะว่าข้าพเจ้าได้เป็นประธาน งบประมาณและมันและยิ่งกว่า
 นั้นข้าพเจ้าไม่ได้ขางหรือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่หรือออก เพราะ
 หน้าที่งานนั้นไม่ได้ทำ พวกกันอย่างตรง ๆ อย่างนี้ เดียว
 ปรยานข้าพเจ้าเลย ค่ะคุณหลวงอรุณพรศักดิ์ที่นั่งอยู่ในที่นี้ โกรธ
 ข้าพเจ้าไม่ว่า แต่เมื่อเซฟฟเซนต์ในกระทรวงของท่านไม่มี อัน
 ใด ไม่มีปัญหาอะไร ท่านสมาชิกก็ว่ากันอย่างไรออกไป น
 ใจอย่างให้เห็นเด่นชัดว่า คงตั้งงบประมาณแล้วจนแต่จนเดดาก
 ปัญหาเรื่อง โรงงานเนื้อสัตว์ท่านได้จัดทำไปอย่างไร จริง

ทำไม เทาที่บดขยี้ให้โตมดเคอะ เดียงนทานเอาอะไรจากเขาได้
เปอร์เซ็นต์แล้วไปอย่างนั้น และคนไทยมักกิน ทนนม ๒-๓ ล้านเท่าหนักกว่า
รู้จักเป็นคนไทยทำ แต่ออกจากถนนเป็นของเขาถนน แต่ดูเปอร์เซ็นต์ก็
เช่นกัน ทนนโยบายของรัฐมาจะดำรงค์ แล้วจะใช้เพียงเท่าเดิมหรือ

ดำรงค์พวกนี้แล้วให้โตหนักเป็นคนทำ แล้วคนอื่นรับดำรงค์ไป แล้วคน
รับใครรับไป คนไทยหรือเปล่า เรื่องอะไรอย่างนั้น ถึงอย่างไรเก็บได้
หุดตามของเรา บางทีจะรวยเป็นเจ้าของเหมืองแร่บ้าง นซาพเจ้าไม่เห็นคิด

การปรับปรุงผลงานของรัฐให้ดีขึ้น น้อยที่สุดเจ้าหน้าทันทานเท
ซาพเจ้าขอเรียนต่อสภาพว่าขอทเจ้าหน้าท เพราะซาพเจ้าชอบตัวเดขมา
หลายชั้นแล้ว แต่ซาพเจ้าไม่อาจคนอื่น ฝ่ายรัฐมนตรีตั้งราชการทท
ใหม่หนึ่งอยู่กับซาพเจ้า แล้วบางทีงบประมาณอธิบดีก็ไมมา รัฐมนตรีก็

มาอธิบายอะไร เรื่องโรงงานเนื้อสัตว์ ถามหาจะเอาอย่างไรไมมี คนเดียว
ไมมา ถามคุณประเสริฐแล้ว เหล่านี้ นายกรัฐมนตรีบอก ว่า ทพดเมือเร
กรรมมาธิการงบประมาณขอความกรุณาหน่อย เราพยายามติดต่อมให้ทำให้

เมื่อคนของท่านไมมาเอาใจได้ต้องงบประมาณอย่างนั้น จะให้กรรมมาธิการงบ
มาตรัฐได้อย่างไร ต้องโทรศัพทเรียกกัน เรียกแต่ถึงเวลาไมมา
นี่เป็นปัญหาสำคัญที่สุด ไมเอาใจได้ แล้วมมุดอกไมมีเรื่องเดียว ซาพเจ้า
อย่างนั้น นเมือเป็นอย่างนั้นงบประมาณซาพเจ้าทำเท่าททำได้เราเป็นกรรมมาธิการ

งบประมาณกุดแนวของรัฐมาดเป็นเกณฑ์ ไมไรเอาแต่ใจเรา เมื่อรัฐมาด
จะเอาอย่างไร เราพยจะให้ไปโตกให้ไป เพราะเราโตเถียงกันในการรับ
นโยบายแล้ว อะไรให้โตกให้ไป นอกจากของปลัดก้อยโตเถียงกัน นซาพเจ้า
ขอเรียนอย่างนั้น

๒๘ การตั้งเสริมอุตสาหกรรมของเอกชน ในการตั้งเสริมการ
 อุตสาหกรรมของเอกชนนั้น ท่านบอกว่าจะตั้งเสริมเจ้าหน้าที่นั้น ข้าพเจ้าขอ
 ว่าเจ้าหน้าที่ไม่เหมาะแล้ว ไม่เหมาะกับเรื่องเสียแล้ว เหมือนอย่างเช่น
 ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

โรงงานต่าง ๆ ในต่างประเทศ กติบจากโรงงานทำเครื่องรบบมาเป็นโรง
 ผลิตสำหกรรรมเครื่องรบบ เมื่อเป็นโรงงานผลิตสำหกรรรมตั้งนั้นแล้ว มี
 ต้องบักให้ตกันมาใหญ่ เมื่อให้ตกันมาใหญ่การทอผ้าของเราจะสู้เขา
 ใหม่ สู้เขาไม่ได้ เมื่อสู้เขาไม่ได้ท่านจะหม่นไปอย่างไร ก็กะตักตาย
 ตั้งเดี๋ยวกตายนตาย เพราะฉนั้นของหาวิธีเปลี่ยนเสียใหม่ เคยจ
 ข้าพเจ้าว่าแต่ใจไม่มีความคิดถึงข้าพเจ้าจะเป็นรัฐมนตรีในระยะนี้ ๆ หน
 ระก็ตามแต่ว่าความคิดก็มี คือว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าบอกว่าจะเปลี่ยน
 ทอไหมเมืองไทยเป็นผ้าไทยไปขายให้ฝรั่งเขาซึ่งกำลังค้นในของอย่างนี้ เรา
 รับของเขามาขายไป เมื่อเกิดสงครามชนแดงก็ทอธรรมดา ถ้าไม่ตั้งมาคิด
 หาคัดตาด กระทบวงอุตสาหกรรมมีคนใหม่ กระทบวงพาณิชย์มีคนใหม่ ที่
 ทำหรือเปิดทำ ข้าพเจ้าเห็นฝรั่งหลายคนมานั่งทออยู่สัก ๒-๓ คนที่เขาพยายาม
 ทำอยู่ ถ้าจะทอดังไปอเมริกาบ้างอะไรบ้างแต่เราทอผ้าของใหม่อะไร
 ขายให้แกพวกที่มาเรอบนคนละ ๒ คน วันหนึ่งจะได้เท่าไร ถ้าเราไม่ทำอย่าง
 นี้แล้ว ผ้าของเราผมขออำนาจบอกเราด้วยกตของชื่อของเขาเรากว่าของเราเป็น
 ธรรมดา เมื่อเป็นอย่างนี้เราก็ต้องมุ่งหน้าจะทำผ้าขาวหรืออะไรอย่างนับเคย
 ถ้าโรงงานเขาทอแต่เดิมก็แล้วเรากได้รู้จักกัน เช่นเดียวกับเรื่องอเมริกา
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ข้อใหญ่ใจความในนโยบายอันนี้ของกระทรวงอุตสาหกรรม
 รัฐบาลปรับปรุงให้เด็ดขาดอย่าไปปล่อยให้คนนั่งกินเงินเดือนอยู่ โรงงานนั้น
 ตั้งจนเงินเดือนน้อย ถ้าจะทำอย่างไรเขาก็บอกที่ไม่ทราบ รัฐมนตรี
 ไม่เห็นตั้งว่าจะทำอย่างไรผมก็ทงชี้ และต่อมาแต่จนจนจนจนก็ไม่ได้คิด
 การโรงงานเหนือสุดควอย่างไร ท่านเหล่านักนั่งกินเงินเดือนอยู่ เงินของประ
 ราชานนะ ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนเขา นั่งกินอยู่ทำไมจะกระทำอะไรก็ไม่ทำจะไป

ทชคนน้ำกินได้ใหม่ ค้าโทษตั้งแต่อธิบดีไป เราไม่ตั้งนโยบายให้เขามาทำ
อะไร เขาก็ทำอะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
มีคนส่วนข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ท่านอยากจะทำ แต่ว่าถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วอัน
นี้ทำไม่ได้

๑.๕๓ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอตอบ
ข้อสงสัยของท่านสมาชิกคนหนึ่งคือคุณทอง พงศ์อนันต์ ซึ่งท่านได้ถาม
รัฐบาลนโยบายอะไรบางอย่างที่ปฏิบัติในเรื่องโรงงาน ในเรื่องขอประทานเรียน
ในชั้นแรกจะทำในสิ่งที่มีอยู่ของรัฐและของเอกชนซึ่งได้รับความเสียหาย
จากการสงครามเสียก่อน ซึ่งตั้งใจว่าจะทำมีโรงสีข้าว โรงงานกระดาษ และ
วัตถุเคมีในป่ามาทำกระดาษ ในการทอดผ้าใช้ผ้า สลักใช้ข้าวและน้ำ
ทอด ตลอดจนโรงงานเย็บผ้า ทอกระดือบ และโรงงานทำเครื่องกลึงกรรม
ที่ข้าพเจ้าคิดว่า เมื่อออกข้อโรงงานต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ก็ให้เห็นได้ว่าใน
๒. นโยบายเกี่ยวกับเรื่องซึ่งรัฐบาลไม่มีอยู่ในขณะนี้ และนโยบายเกี่ยวกับ
สิ่งเหล่านี้ได้ได้โดยเกี่ยวกับส่วนที่อยู่นอกกรมโลหกิจ จึงรวมทั้ง
ส่วนด้วย และเราก็ได้เจรจาขอผู้เขามาทำการสำรวจดูแล้ว อีกประ
เด็นที่ท่านถามว่า โรงงานทอดผ้าเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมทางภาคอีสาน
ของถ่านหินชาติ ในเรื่องทางรัฐบาลจะไตร่ตรองร่างต่อไป

ท่านสมาชิกอีกคนหนึ่งคือคุณทอง อภัยวงศ์ ถ้ามีความข้องใจว่า
รัฐบาลมีนโยบายอยู่ในกระทรวงอุตสาหกรรม และเกรงว่าจะไม่มีความที่
นโยบาย เพราะฉะนั้นในการที่จะปฏิบัติตามนโยบายซึ่งท่านรับรองว่าเป็น
นโยบายที่ดี และจะเป็นไปไม่ได้ในขณะนี้ ขอเรียนท่านความไปถึงเมื่อคุณทอง

รัฐบาลนี้ได้เข้ามาบริหารงานเพียงปีเศษ ได้ทำงานเพียงสองหน เพราะฉะนั้น
 การทำงานต่าง ๆ จะปรับปรุงโดยรวดเร็ว และในระยะที่บางเมืองจาก
 บ้าง รัฐบาลนี้บ้างก็เกรงว่าข้าราชการเหล่านั้นจะตกใจ เพราะฉะนั้นเพื่อ
 จะรักษาน้ำใจของข้าราชการไว้ และเพื่อจะส่งเสริมให้กลับคืน แต่ก็ปร
 กษาว่าข้าราชการในกระทรวงนั้นหนักเป็นนูน คั่งใจทำงานดีทุก ๆ คน แต่
 ข้าราชการไม่ค่อยยอมจะมอญบ้าง รู้สึกว่าที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่าจะไม่
 งานไม่ไค้ไหน รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากจะมากไป และนอกจากนั้นขอประธา
 เรียนว่า บรรดาข้าราชการในกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น ข้าพเจ้าเองก็
 เป็นผู้ตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมและตัวท่านเองก็อยู่ในคณะรัฐมนตรีเหมือนกัน
 และเมื่อตั้งก็ได้มีผู้คัดค้านใหญ่ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีบ้าง เป็นปลัดกระทรวง
 บ้าง เช่น คุณพระ เวชยันต์ ซึ่งได้ออกมาบดบังเครื่องปั้นดิน
 อำนวยกรรมมากด้วย ครั้นภายหลังข้าพเจ้าก็ขอย้อนประวัติว่าเมื่อข้าพเจ้า
 ได้ออกไปแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ย้าย ถูกลงไปตั้งกระทรวง
 ถูกลงไปตั้งคนเก่ามาเป็นเวลาหลายปี เมื่อข้าพเจ้าได้เข้าไปแล้ว ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นหน้าคนเก่าอีก เพราะฉะนั้นคนใหม่ ๆ เหล่านี้ ใครจะเป็นคนบรรดา
 เขาใจ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ตามท่านสมาชิกผู้เกียรติคุณนี้ไค้เป็น
 รัฐบาลอยู่ประมาณ ๖ เดือน ท่านก็ได้บังคับบัญชากระทรวงอุตสาหกรรม
 เข้าใจว่าท่านก็ได้มีส่วนบรรดาข้าราชการในกระทรวงเหมือนกัน และข้าพเจ้า
 ขอยืนยันว่าข้าราชการในกระทรวงนั้นมีโอกาสที่จะเกิดงานของเขา เพราะ
 ว่าในระหว่างสงครามเรกนอยู่ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านว่า คนในกระ
 รวงอุตสาหกรรมนั้นความจริงอาจจะอยู่กับข้าพเจ้าในคราวก่อน แต่จะอยู่กระ
 รวงไหนนั้นไม่ทราบ แต่เขามาอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม เช่นปลัดกระทรวง

ทรง อธิบตี ข้าพเจ้าไม่ได้บรรจุเลย เพราะว่าข้าพเจ้าเข้ามาหน้าเก่าหายไป
หมด แต่ข้าพเจ้าก็เคารพ ตีตราไว้ขนาดเท่า ๆ บรรจุคนเก่าไว้ ข้าพเจ้า
ก็ยังให้ทำงาน แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนเหล่านี้ถึงรัฐขนาดเท่าจะบรรจุได้ ข้าพเจ้า
ก็เชื่อว่าเขายังทำงานได้ตออยู่ นอกจากนั้นในเรื่อง โรงงานกระดาษเมื่อก่อน
สงครามเราทำได้อีกหนึ่งถึง ๘ คน แล้วมาภายหลังสงครามข้าพเจ้าได้ตรวจ
สถิติแล้วทำได้อีกประมาณ ๒๐๐ กรัมเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเหตุว่าโรงงาน
จำเป็นต้องมีเครื่องสำหรับเปลี่ยนกันอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นโรงงานของเรา
คงมาประมาณราว ๓๕-๓๖ ปี โรงงานก็ไม่ได้เปลี่ยนปรับอะไร เพราะ
ฉะนั้นเครื่องก็เก่า การผลิตก็หยุดลงไป และนอกจากนั้นในเวลาสงคราม
นั้น โรงงานกระดาษนี้ได้รับใช้ทั้งหนังสือพิมพ์และทางราชการ โดยการให้
กระดาษเหล่านี้ แต่ว่าในเวลาหนึ่งถึงจะขายเอากำไรเพียงไหนก็เอาได้ แต่ว่า
ทางรัฐบาลในสมัยที่ข้าพเจ้าอยู่เองนั้นยอมให้ขายขาดทุน เพราะเหตุว่าเป็น
การช่วยประชาชน เพราะว่าของทุกอย่างกำลังจะขึ้นราคา กระดาษเป็น
ของจำเป็นสำหรับเด็กในการศึกษาและเป็นของจำเป็นสำหรับหนังสือพิมพ์และ
หนังสือพิมพ์อื่น ๆ เวลาหนึ่งท่านคงจะจำได้ว่า ข้าพเจ้าขายกระดาษ
ให้เป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นรายได้มันก็ขาดจะขายตามราคาที่ตั้งตลาดโลก
ข้าพเจ้าเชื่อว่าโรงงานกระดาษบ้านนี้ควรขายแล้ว แต่ว่าไม่เป็นดังที่ประ
สงค์ซึ่งรัฐบาลควรจะทำเช่นนั้น

ในการสำรวจเร็ว ในการสำรวจเร็วนั้นอาจจะเป็นได้อย่างที่ท่านถามมา
ก็คือ สมัยก่อนคือว่าเขาไม่กล้าสำรวจ เพราะสำรวจแล้วกลัวจะมีผู้มา
มองขบแย้งทำไป แต่เวลานี้เรารู้จักการทำการสำรวจเราจะทำการสำรวจเร็ว รู้จัก
แล้วในการที่เราสำรวจนั้นเราจะกระทำการสำรวจ แต่ว่าที่นั้นยอมทราบอยู่ว่า

ดมย่นเรามีองค์การสหประชาชาติและทุกชาติไม่มีใครกดขี่ข่มเหงกันตาม
 ประชาชาติเดาาน เพราะฉะนั้นเมื่อเราเห็นว่าเรามีรอยทุกข์โศกและเราจะให้
 หรือไม่ให้ใครก็ได้ อย่างอเมริกาเอง สถานทูตอเมริกาเขาชอบทำเหมือ
 บางแห่ง เราไม่ให้เขาทำเพราะไม่ถูกต้องหมาย เขาก็ไม่ทำ นั่นแสดงให้
 ว่ามหาอำนาจเดาานเขามีใจเป็นธรรมอยู่ เมื่อเราเห็นว่าของเรามีทุกข์โศก
 เราเห็นว่ามีแต่ ๆ ทุกรัฐบาลหรือเอกชนพอจะทำได้ก็จะได้เป็นรายได้อีกเพิ่ม
 ประเทศของเรา ในเรื่องโรงงานขาดค่าตัวที่ราคาขึ้น พระโขนงแต่ครั้ง
 ก่อน ครั้งคุณพระบริรักษ์ที่เป็นรัฐมนตรีได้ตั้งตักใจตั้งหนึ่งและโรงงาน
 ตัดก็ได้อ่างรากฐานแล้ว และเนื่องมาจากเครื่องจักรขาดไป เวลานี้โรงงาน
 ขุดสำหกรรมได้ใจจะสร้างโรงงานนี้ต่อไป โรงงานนี้เป็นโรงงานสมัยใหม่
 เพราะฉะนั้นก็มีเครื่องและมีการใช้ความเข็นกันมากมาย เขาก็จำเป็นจะคิด
 พิจารณาจากหลายบริษัทด้วยกัน การตั้งเตรียมอุตสาหกรรมสำหรับเอกร
 ท่านบอกว่าอาจจะตั้งได้เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่ ในเรื่องนั้นขอว่าเรา
 พิจารณากันข้อดีในกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเท่ากับเป็นกรมเสนาธิการ
 ทางทหารของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ในสมัยที่เดาามา ไม่มีใครเอาใจ
 เพราะฉะนั้นในรัฐบาลนี้จะเอาใจได้ให้เป็นกรมเสนาธิการจริง ๆ เราจะได้
 หน้าที่จากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์บ้าง นักเรียนที่เรียนมาจากต่างประเทศ
 บ้าง สำหรับจะได้ช่วยกันแผนหรืออุตสาหกรรมนี้ เราคิดว่าเราเด็ก ตั้งแต่เกิด
 กันมาเราไม่มีการอุตสาหกรรมของเมืองไทย การอุตสาหกรรมของเมือง
 ไทยเรา ถ้าเราไม่เริ่มแต่บัดนี้ เขาก็จะเป็นเด็กที่ไม่รู้จักโต อย่างน้อย
 ก็เราจะเริ่มแต่บัดนี้ อย่างช้า ๆ ดี ๆ เขาก็คงเป็นเด็กที่ชานได้มากแล้ว
 นอกจากนั้นเรื่องผ้าหนังสังกรรม ที่สมาชิกบอกว่าแม่เราจะตั้งเตรียมการทอผ้า

ถ้าต่างประเทศเขาทอผ้าได้มากขึ้น เขาเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรทอผ้าได้มาก
 ฝรั่งมาขายในตลาดเมืองเรามาก เราก็คงเป็นอย่างเมื่อหลังมหาสงคราม
 โลกครั้งที่ ๑ คือผ้าต่างประเทศเต็มตลาด ผ้าของเราขายไม่ได้ แต่ว่า
 ความเหตุการณ์ของโลกแล้ว ก็เห็นจะเป็นเวลาอีกนานหลายปีกว่าสินค้าเราจะ
 ตลาดเมืองเราอย่างมหาสงครามโลกครั้งที่ ๑ ซึ่งท่านก็จะเห็นว่าหลัง
 สงครามโลกครั้งที่แล้ว โรงงานต่าง ๆ เขายังไม่ได้เปิดขึ้นโรงงานทำ
 ออกมาเป็นโรงงานทอผ้าหมด จึงเข้าใจว่าคงจะมีเวลาเช่นกันซึ่งเราก็คงจะ
 มีเวลาชำนาญในการทอผ้า กระผมได้ศึกษาประวัติของการทอผ้าในประ
 ญักษ์ นานเหมือนกัน แต่เดิมของเขาก็ขาดทุนเหมือนกัน ทั้งนี้ เพราะ
 ความชำนาญยังไม่มี อย่างในญี่ปุ่นเขาเป็น โรงงาน เล็ก ๆ ไร่คน ประมาณ
 คนซึ่ง ไร่แค่ผู้หญิงสาว ๆ แต่อย่างของไทย เรา ไร่ประมาณ ๒๐ คน
 หวังว่าต่อไปความชำนาญก็ คงจะ เกิดขึ้น ก็เรา ได้คิดเสียแต่บัดนี้
 นอกจก เก็บเรื่องผ้าที่ตามสั่งมาซื้อแล้ว คง จะ ส่ง ไปขายต่างประเทศ
 เจ้าก็ชอบใจ และก็จะพยายามที่จะหาผ้าลายดี ๆ ส่งไปขายต่างประเทศ
 เพื่อจะได้มีรายได้มาช่วยเหลือบ้าง

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : รู้สึกว่ากระทรวงอุตสาหกรรม
 ได้มาชักจูงและแสดงความจริงใจให้รัฐบาลทราบแต่สุดท้ายประการ เพราะ
 ข้าราชการขอเงินขอให้ผ่านไป ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีมติมาชักจูงรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ผ่านไป ผู้ใดมีความเห็นเป็น
 ใจอื่นบ้าง

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) : ความจริงกระทรวง

กตสาทกรรมเป็นกรรมที่ชั่วร้ายอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
เปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน: ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป

ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน: ผู้ใดเห็นควรให้ผ่านไปได้โปรดยกมือ

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทน: เป็นอันผ่านไป

ประธานสภาผู้แทน: นายทองดี อีสราชีวิน เสนอญัตติเข้าม
การอภิปรายนี้ ไม่ให้จำแนกออกไปเป็นข้อ ๆ โปรดแสดง

๑๕.๒๕ น.

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ความจริงเท่าที่ข้าพเจ้า
ญัตติเข้ามาในคราวนี้ กรุ่ตั้งว่าญัตตินั้นเป็นญัตติที่ชั่วร้าย ทำไม่
ข้าพเจ้าขอให้เหตุผลดังต่อไปนี้ การที่ข้าพเจ้ามาเสนอว่าให้อภิปราย
โดยไม่แยกเป็นข้อ ๆ นั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้แทน
ในที่นี้เมื่ออภิปรายเป็นข้อ ๆ บางคนก็คนเดียวพูดถึง ๓ ครั้งก็มี
ประเด็นอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเสนอให้เปิดอภิปรายรวมกันไป การรวม
กันเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าท่านผู้หนึ่งผู้ใดก็ตาม ถ้าตั้งใจในกระท
กอภิปรายในกระทรงนั้น ถ้าไม่ตั้งใจในกระทรงใดก็จะทำให้โอก
คนอื่นอภิปราย ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเสนอญัตติมาขอ
จะให้โยบายของรัฐบาลนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้นซึ่งบรรดาสมาชิกทั้งหลายที่

ทางคนต่างคิดออกจิตใจคนละครทรวง เช่นข้าพเจ้าจิตใจในกระทวง
 ก็ไม่ได้พูด คิดใจในกระทวงชุด้ากรรมก็ไม่ได้พูด แต่ถ้าวรม
 ก็จะได้พูดกันได้ และที่ข้าพเจ้าเด้นอมาหนักคือว่าข้าพเจ้าได้เตรียมเรื่อง
 ในนตงบก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้พูด ทงทำให้มีมาชิกผู้ทมิเจตน์จำนง
 กระทวงนุกระทวงน ไม่มีโอกาสได้พูด โดยเฉพาะท่านประธาน
 ท่านโทษ ท่านประธานมักมีใจอย่างที่ว่าข้าพเจ้าก็ไม่ได้พูด ท่าน
 นทเคารพ ทงนข้าพเจ้าของวอนท่านดมาชิกผู้ทมิเจตน์ทงหลายไปรด
 เห็นใจในญคิตของข้าพเจ้าด้วย ความจริงเราต้องการให้รัฐบาลได้
 โยบวยอย่างเบ็ดอก ให้ประชาชน พดเมือง ทว ทงประเทศ ได้ฟังคำแถลง
 ของรัฐบาล เมื่อบรรดาชิกผู้ทมิเจตน์ได้ชกไซร์ได้เตียงเป็นมัน
 ฆาเรถอ ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าอย่างไรก็ตาม รัฐบาลชุดนของผ่าน
 ข้าพเจ้าเองคนหนงต้องด้นบดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจอมพล ป.
 ฎกราม ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ เพราะฉะนนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณาท่าน
 ผู้ทมิเจตน์ไปรดให้ญคิตของข้าพเจ้านเป็นทงด้นบวณ

๓) น.

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่): ข้าพเจ้าไม่ขัดคอคน การขัด
 ใจไม่ได้ประโยชน์อะไร ขัดเพื่อขัดปลาดวงจะไต่เนอมากันด้วยซ้ำ ตาม
 ญคิตเชียงใหม่เด้นอมาขอโทษกตงมตท เป็นมตททางดงวได้ดงไปเด้อ
 ด้ามาเดงดง ๗ ขบ เมอเป็นเซนนเดอเราจะมาด้นเด้อย่างไร คน
 ด้กจะขุดมือให้เหมือนกัน แต่กตบทำอย่างนเป็นการไม่เน้นชน นประ
 ษง แต่ออกขอหนง การทจะใหม่การอภิปรายวอนน ท้าดงามทนุ

ใจให้แก่ท่านประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะว่าแต่หลาย ๆ ข้อรวมกันโดย
 ข้อเดียวแต่ละข้อบางท่านยังไม่เข้าใจประเด็น ทำให้ท่านประชาชนปก
 ค์วิหะติยประการต่าง ๆ แล้วพวกมันไม่รู้จักจบ ข้อสำคัญมีอยู่
 ที่เราทำกันมาโดยราบรื่นแล้ว เราควรทำต่อไป ทั้งนี้เพื่อรักษาระเบ
 ติสถานไว้ และเพื่อรักษามติของสภาผู้แทน เมื่อลงไปแล้วต้องเสร็จ
 ไม่ได้ทำกันเหมือนอย่างเด็กในวัดทำกัน เราเหลียวหลังเดียวเขาอย่าง
 นี้ไม่ถูกต้อง ถึงอย่างนั้นก็ ข้างเราเองก็เหนื่อยเหมือนกันที่มาประชุม
 แต่ทำเพื่ออะไร เราทำเพื่อประเทศชาติ ถ้าหากว่าเราจะรอดชีวิตเช่น
 ค่าย ๆ ก็กับว่าเราป้องกันไม่ให้รัฐบาลถูกโจมตี หรือถ้าอย่างนั้นก็
 รัฐบาลเผด็จการ ถ้าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยอย่างที่ท่านจอมพลเค
 ด้รับไว้ในสภาแล้วก็ตาม พร้อมทั้งจะรับความคิดเห็นของมรดกสมาชิ
 ทาง แม้แต่ประชาชน ท่านยอมรับแล้ว เราเป็นประชาธิปไตยในการที่จะ
 รับฟัง เมื่อเช่นท่านเป็นประชาธิปไตยด้วยเปอร์เซนต์แล้วเราจะเห็น
 การชักใช้ไร้โตเพียงเป็นของจะได้นั้น แม้แต่ข้าพเจ้าเองข้าพเจ้ามองไป
 ถ้าคนอื่นมองเห็น แล้วรัฐบาลก็เหมือนกันเสนอเจตนาจะทำตามมติเพ
 ราชชนทั้ง ๓๘ ท่าน แต่ว่าเป็นธรรมดา เพราะคนทำมาหากินไม่ได้ต้องใช้
 เพราะฉะนั้นในสังคมมือ เมื่อมีชาติตกบกร่องอย่างไรในฐานะที่เร
 ปรองชนด้วยกัน เพราะพูดเพื่อประชาชน ทำนุบำรุงเพื่อประชาชน เพราะ
 ขอบพระทานทศคุณของดี ๆ เถนอชมนาน ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านสมาชิ
 ติต่างมติของเรา ถ้าเช่นนั้นจะทำให้ประชาชนตาเราต้อง เพราะฉะนั้น
 ยินยอมให้เป็นที่ไปตามเดิม

ประธานสภาผู้แทน: มีผู้เสนอว่าควรระงับไปยาวรวม แต่

ความเห็นว่าควรดำเนินการไปตามเดิมที่ตกลงไปแล้ว สมมติที่ประชุม
เห็นว่าควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ ตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกมมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน: ผู้ใดเห็นควรอภิปรายเป็นข้อรวม โปรด
ขึ้น

สมาชิยกมมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน: ต่อไปเป็นนโยบายของรัฐบาล ว่าด้วยการ
คมนาคม

นายมา เสรีรัฐศรี (เสย): ตามนโยบายของรัฐบาลในด้านกา
คมนาคม ที่เราจะปรับปรุงและก่อสร้างทางบก ทางน้ำ และทางอากาศให้พอ
อุปถัมภ์ความต้องการของประเทศนั้น หนทางที่ข้าราชการกรมจะชอบ และที่ไหน
ได้สร้างก็จะรีบสร้างโดยด่วน เมื่อได้ฟังนโยบายของรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้า
ก็ใจมาก แต่จำตามนโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่ล่วงมาแล้วก็คล้าย ๆ
นโยบายของรัฐบาลที่เด่นขึ้นมา คือตามปกติรัฐบาลเขียนนโยบายไว้อย่าง
แต่ทว่าไปสร้างอีกอย่างหนึ่ง เช่นจังหวัดไหนเจริญแล้ว รัฐบาลก็
สร้างจังหวัดนั้นตงงบประมาณมาก ส่วนจังหวัดไหนการคมนาคมไม่
ดี รัฐบาลไม่ค่อยเห็นใจเลย จึงให้งบประมาณปีละเล็ก ๆ น้อย ๆ
ให้เดี๋ยวใจของผู้ที่บริหารเท่านั้น การที่เป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
คิดว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ข้าพเจ้าจะเร่งทันที
ที่งบประมาณสร้างทางไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศให้เสร็จก่อน แล้วอันที่
จะสร้างทางหลวงประจำจังหวัดเป็นอันดับ ๒ เพราะเหตุไรจึงเป็น
เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าจังหวัดทุกจังหวัดมีความสำคัญเท่า ๆ กัน มี

คณะกรรมการจังหวัด กรมการอำเภอเหมือนกัน มีความต้องการเท่ากัน
 คมนาคมจะเปรียบคล้าย ๆ กันเช่นโตหิตของประเทศ จังหวัดไหน
 ไหนไม่มีการคมนาคมไปถึงแล้ว จังหวัดนั้น อำเภอไหน ก็ขาดความ
 ราษฎรไม่ได้รับการศึกษา ข้าราชการแต่ละราษฎรในจังหวัดนั้นได้รับ
 เติบโตขึ้น ยกตัวอย่างแฉกเช่นจังหวัดเดียวของข้าพเจ้า จังหวัดเดียว
 ทางจากขอนแก่นถึงตัวจังหวัดเลย ๒๐๘ กิโลเมตร กระทรวงคมนาคมตั้ง
 มาตรฐานร่างแบบ ๒๕๘๓ จนถึงปีต้นปีหน้า ๓๐ ปีแล้ว สร้างได้ ๓๒๓ กิโลเมตร
 เวลานี้ ๒๕๘๓ รัฐบาลให้งบประมาณไป ๘ แสน แต่จ่ายเพียง ๑ แสน
 อีก ๗ แสนไม่รู้ไปไหน เวลานี้งบประมาณที่ให้ไปหมดแล้ว ไม่มีเงินสร้าง
 เลย กรมทางได้ตั้งยุบคนงาน หักหน้าทำงาน ข้างเครื่อง ข้างหมตงวน
 ไม่มีงานทำกัน จะคิดอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้
 โดยด่วน การที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ทางรัฐบาลจะมองเห็นว่าจังหวัด
 จังหวัดที่ไม่สำคัญอย่างไรไม่ทราบ มีอาณาเขตติดต่อกับฝรั่งแค่ถึง ๒
 คอตกเห็นอะไรก็ตั้งวงนอกซึ่งสำคัญกว่าจังหวัดภาคอื่นด้านทุกจังหวัด
 ภาคอื่นมี ๓๕ จังหวัด แต่จังหวัดเดียวจังหวัดเดียวซึ่งไม่มีการคมนาคม
 อย่างดี ทุก ๆ จังหวัดมีทางรถยนต์ ทางรถไฟเชื่อมไปทางนั้น นานหลาย
 ขอนถามรัฐบาลว่าจะเร่งรีบสร้างหรือไม่ และการคมนาคมนี้รัฐบาลได้
 โครงการนี้ไว้เพื่อใหญ่แทนราษฎรดีใจ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลจะสร้างถนน
 ขอนแก่นไปถึงเลย และสร้างทางสายหล่มสักถึงเพชรบูรณ์ และ
 สายอุดรมาถึงเพชรบูรณ์ เมื่อข้าพเจ้าเห็นเขาเช่นนี้รู้สึกภูมิใจ
 ข้าพเจ้าขอรับรองกับคณะรัฐบาลว่า อยากจะเอาทางสายขอนแก่นขอให้รับ
 เป็นพิเศษ เพราะทางสายนี้ได้สร้างมาเป็นเวลา ๓๐ ปีแล้ว ขอเป็นพ

ตั้งแต่นำออกไปจนถึงจังหวัดเขตกว ๘๐ กิโลเมตร สะพานก็เสร็จแล้ว
 ของก็เสร็จแล้ว คงเหลือแต่ที่จะทำสะพานไป และเวลานตามหัวหนองคตอง
 ๑๑ ไร่รวบรวมไม้ไปกองไว้แล้ว แต่ก็ไม่มีคนเผ่าตระกูลมา
 มาป่าเหล่านี้จะเดินหายแก่รัฐบาล เพราะฉะนั้นควรเร่งรีบช่วย
 ใจจริงขอเรียนถามคณะรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคม ท่านจะรีบเร่งสร้างทางไปจังหวัดเขตกวได้หรือไม่ และทางสายนี้
 ลำบากเพียงไหน ทัศนคติเพียงไหน ข้าพเจ้าขอให้ท่านถามอดีตรัฐมนตรี
 คนรุ่นหลังดี ๆ และคนที่ ๒ เดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 พลโท พรหมประกาย คนที่ ๓ อธิบดีกรมทาง ท่านเห็นเหตุเห็นผลในสภาพ
 ทางสายจังหวัดเขตกว เพราะฉะนั้นเมื่อเสร็จจากสมัยประชุม ข้าพเจ้าก็
 ไปหาหลวงประจำจังหวัด ประชาชนส่วนมากร้องขอให้ข้าพเจ้ามาติดต่อ
 ทาง ซึ่งบางครั้งหนึ่งคำพาหนะนับเป็นพัน ๆ เพราะอะไร เดินทางจาก
 จังหวัดกักกันเวลาดัง ๗ วัน มอเตอร์ ๔ วัน รถยนต์ ๑ วันเต็ม รถไฟ
 ถึงกรุงเทพฯ ด้วยเหตุนี้จึงขอถามท่านรัฐมนตรีคมนาคมว่า
 จะสร้างให้เสร็จไหม

ข้อ ๒ เรื่องการขนส่งทางอากาศ สนามบินทุก ๆ แห่งซึ่งเป็นสนาม
 การค้าหรือการพาณิชย์ซึ่งสร้างไว้เท่าที่เห็นอยู่สนามบินหลายสนามที่
 รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมหรือดำเนินการให้ประชาชนโดยสารหรือเจ้าหน้าที่
 ได้รับความสะดวก สนามบินจังหวัดเขตกวไม่มีที่พักสำหรับคนโดยสาร
 ไม่มียกยัดสำหรับเจ้าหน้าที่ประจำเที่ยว เวลานี้เครื่องบินไปถึงผู้โดยสาร
 หมดตากฝนคอยอยู่อย่างนั้นแหละ และใช้ปากเครื่องบินเป็นที่พักสำหรับเขน
 ครอบคางของ เวลานี้ชนชั้นหลัง ๆ ในเมืองเขตกวโดยสารเครื่องบินไป ท่าน

อดำหริเควของบมไปกจจหวดเดยเพราะไมม่ยวคยานพาหนะ จงขอถามร
คมนาคว่า ทำนจะตั้งให้กรมขนส่งไปด้วางทพกนอย ๆ เพื่อให้ผู้ โดย
กนแตกกันฝนจะไคหรือไม่ และอกขอหนังสือขอรกจกรยานสำมดอง
การขนส่งผู้ โดยสำรติดต่อดีนามบมจะไคหรือไม่ ข้าพเจ้าขอ
เทาน

๑๕.๔๐ น.

นายไพรัตน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : เสดาะนโยบาย
รัฐบาลเกี่ยวกับกระทรวงคมนาคมนั้นผมได้ดูแต่จ้ ถ้ารัฐบาลได้ปฏิบัติ
เป็นไปตามนโยบายนั้นได้แต่จ้จะมองเห็นภาพเมืองไทยนั้นแจ่วไปเลย แต่
ก็ตามผมมีข้อสงสัยที่จะเรียนชกถามรัฐบาลบางประการ เช่นการรกได
นโยบายที่บอกว่าจะขยายด้วางทางรถไฟและเครื่องอุปกรณ อะไร
ผมเห็นว่าจะเย้อยแต่จ้ เช่นรกโดยสำรขนทสำมอย่างนกยงไซค หมอย
บรรทุกด้งของอะไรเช่นด้ยานครราชด้มามากรงเทพ ๆ รกนงไมม่
ประชาชนอดแตกนอยในรกนนี้ รกนกรชนทองแตกกไมม่ เป็นกา
รอนเหตุอุประมาณ บางคนคองตงมาข้างด้างเจดารถหยุดและบางทก
ไมทน ขาขงทกขยงนรัฐบาลจะปรับปรนงแก้ไขโดยทวนหรือไม่และยังก
เจาหนาทรถไฟเวदानร ด้กว่าได้ปฏิบัติงานจนเกือบจะเป็นมนุษยทนอยได้
งานไมม่เวดาพักเตย วันเดำรวันอาทิตย์ก็ไมม่หยุด รัฐบาลจะชวย
อย่างไรเพื่อให้เขามีใจเข้มแข็งที่จะปรกอบการงานชน อย่างนรัฐบาล
นโยบายด้จะชวยเหตุหรือไม่ อย่างนายด้ถนคอยปรับรถด้วนด้ก ๆ และ
เอาไปกนอย่างน รัฐบาลนจะชวยเหตุหรือไม่ หรือบางกนชงป
หนาทศกรกตาย รัฐบาลจะชวยเขาหรือไม่เพราะเขาได้ปฏิบัติตามหนท

ก็พบเจ้าได้เคยพบเห็นมาเมื่อตายงตวกให้เงินเดือน ๆ เคย การบรรจ
การรถไฟก็มีการหยุดขมตาตั้งหลายอย่างหลายประการ ซึ่งบางแห่ง
เจ้าหน้าที่บางคนได้รักษาการแทนมาถึง ๒๓ เดือน แต่ไม่แต่งตั้งเขาก็มี
งานเป็นการกระทบกระเทือนทางจิตใจมาก บางคนที่มีความสามารถที่
รับปรังรถไฟได้ก็รัฐบาลก็ส่งพักไปเสีย ก็ทำให้การรถไฟเสื่อมเสียไป

พูดถึงในเรื่องการทาง การทางนั้นในจังหวัดของข้าพเจ้า ๆ ดังนี้
ก็เห็นว่า รัฐบาลน่าจะสร้างทางหลวงแผ่นดินเสียก่อน แต่จะสร้างทางหลวง
ชนิด หรือจะทำอย่างไร การทางหลวงเป็นการ..... ข้าพเจ้าเห็นว่าทาง
จังหวัดนั้นสำคัญมาก ยิ่งกว่านั้น บางแห่งอย่างในทางจังหวัดภาค
อย่างนี้ การอาชีพต่าง ๆ หรือสินค้าต่าง ๆ มีอยู่เป็นจำนวนมากมาย
ทางไม่มีสำหรับรับส่งสินค้าเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสายบุรีรัมย์—
โคกสียกตัดในรายการที่ ๒๕ ที่เส้นเชื่อมเข้ามาขยู่ต้องสาย คือสาย
บุรีรัมย์—ประโคนชัย และสายบุรีรัมย์—พุทไธสง โดยเฉพาะสาย
ไม่ได้สำรวจราคาโดยละเอียดแน่นอน คือขอเท็จจริงนั้นไม่ได้ขยู่ใน
ไม่ได้ขยู่มี ๒๓ กิโลเมตร และที่ถมดินแล้ว ๒๓ กิโลเมตร จังหวัดบุรีรัมย์ไม่มี
การทำการทางในจังหวัดนั้นได้เองมากนักหนึ่งแต่ทำการทางถึง ๖ สาย และ
สร้างทางแต่ไหนถึงไหน จนบ้านยังไม่มีการเดิน การคมนาคมขยู่ ซึ่ง
การคมนาคม ขยู่ที่ถนนเหมือนกัน ไม่มีอะไรเลย เวลานี้มีตามถ
การคมนาคมขยู่ต้องคน ได้วิ่งจากอำเภอมาจังหวัด อย่างน้อยยาก
ขยู่ถามว่าทางรถไฟได้รับแรงอย่างไรบ้าง ถ้าไม่ถมดิน ๆ ถนน
ขยู่สร้างเป็นอย่างไรบ้าง เด็ก ๆ ก็จะขยู่ขยู่ขยู่ขยู่ขยู่ขยู่ขยู่ขยู่
อะไรเลยจะทำให้ประชาชนต้อง แต่บาง จังหวัด ก็ถม เห็น ขยู่แล้ว

สะพานคมนาคมสะดวก ครอบคลุมหมด ชาวหรืออื่น ๆ เข้ามา
 ใหญ่โต ประชาชนก้มมศรีดชื่นอย่างนี้ รัฐบาลจะมีโครงการอะไร
 ช่วยเหลือให้มีทางเดินเท้าบ้างหรือไม่ โดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ ก็
 ใครจะขยันทันเขาคัดเดียว ถ้าไปดูแล้วไม่จริง ผมขอมขอกจากผู้แทน
 นานักคิดว่า ไม่มีจริง ๆ มีรถจักรยาน ๓ คัน ๓ คัน รถยนต์
 ท่านรัฐมนตรีไปตรวจเถอะ เดินยาโคตม

อีกประการหนึ่ง การไปรษณีย์โทรเลข รัฐบาลมีนโยบาย
 อย่างไรให้มันรวดเร็วเหมือนกบเท้าเขาทำกันในการรับเงิน รับ ของ
 การเศรษฐกิจจะหมุนเวียนได้ก็เพราะการไปรษณีย์ดีอย่างรวดเร็ว และ
 ก็ไม่รวดเร็วทั้งไม่ปลอดภัยเสียด้วย ของบางสิ่งบางอย่างหาย แม้แต่จ
 ภัย เป็นอันว่าจดหมายราชการอย่างธรรมดาโดยพบกับตนเอง
 พอดีทางด้านนายกรัฐมนตรีประทับถึงผู้แทนเป็นรถกบเท้า ถ้าเป็น
 สัตว์สำคัญ เสร็จหมด การเมืองบ้านนี้ คอยมันเถอะด้วยจดหมาย
 แหะรัฐบาลมีวิธีการจะควบคุมจดหมายของประชาชนอย่างไรบ้างหรือ

อีกประการหนึ่ง การดีดสารจากตำบลมาทำการไปรษณีย์
 ว่าจดหมายจากตำบลที่จะส่งไปถึงจังหวัดต่าง ๆ ที่ราชอาณาจักร
 ชาติจะไปจะเดือรอน เพราะว่ากาเดินถนนทุกถนนไม่ได้ กษัตริย์
 ญจะไปเกณฑ์คนไม่ได้ จะเกิดไปรษณีย์ตำบลทุก ๆ ตำบลจะ
 อย่างนี้เป็นต้น เที่ยวนรัฐธรรมนุญ ใหญ่บ้านไปขอแรงราษฎรไม่ได้
 ว่ากฎหมายรัฐธรรมนุญไม่ให้เกณฑ์ นั้แหะรัฐบาลจะเบ็ดการไป
 เป็นรายตำบลจะได้หรือไม่

ข้อ ๕ การตรวจตราและไม่เก็บค่าโดยส่งรถไฟสำหรับภักษ...

มณเฑาะพจนเจ้บป่วย กระทบก็เห็นว่าเป็นความกรุณาของทางรัฐบาลอย่าง
 แต่กรรมอยากจะเรียนว่า รัฐบาลมีนโยบายและวิธีการที่จะควบคุมการ
 ยดารถไฟของพระภิกษุสงฆ์ให้รัดกุมยิ่งขึ้นจะได้หรือไม่ โดยปรากฏอยู่
 ว่าเป็นการลำบากแก่เจ้าหน้าที่อย่างเหลือเกินเกี่ยวกับพระภิกษุสงฆ์ เพราะ
 ตกตั้งทุกอย่างที่เจ้าหน้าที่ลำบาก เช่นว่าไปเบิกทางของท่าน บางที่
 หนักไม่เข้าใจ ไม่ให้นายสถานีเซ็นเพราะไม่เข้าใจ ท่านให้เจ้าอาวาสเซ็น
 แล้วกับรถไฟโดย เจ้าหน้าที่นายตรวจรถไฟมาพบเข้า จะได้ท่านเองหรือ
 หนักเป็นสงฆ์ จะให้ท่านนั่งต่อไปหรือก็ไม่สมควร ทำคุณบูชาไทย เช่นรัฐบาล
 มีวิธีการแก้ไขให้รัดกุมยิ่งขึ้นจะได้หรือไม่ ยิ่งกว่านั้นในเรื่องคนเจ็บป่วย
 ปรากฏว่าลำบากมากในการที่จะเดินทางเข้ามา เพราะจะต้องมีบัญชีพด
 สงมหาตไทย บางทีไปหา นายอำเภอเซ็นชื่อไม่ได้ ถ้าป่วยหนัก ๆ ก็ตายกัน
 ย เดียวกับการเจ็บป่วยเป็นของสำคัญมาก ถ้าจะแก้ไขให้เร็วขึ้นกว่าจะได้
 อย่างไม่จะจะทำอย่างไร

๕๖๑ น.

นายจรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน): นโยบายของรัฐบาลในด้าน
 การเดินทางเป็นสาธารณูปโภค ข้าราชการได้ตรวจดูตามนโยบายที่รัฐบาล
 ตั้งมานานทุก ๆ กระทรวง เมื่อพิจารณาแล้วก็เป็นหลักการอย่างนโยบาย
 ทั่ว ๆ รัฐบาลเท่าที่ดูมา แต่ความสำคัญของการเป็นรัฐบาล รัฐบาลได้
 เน้นการไปอย่างไรบ้างตามหลักการที่แสดงมาแล้วหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึง
 ทราบว่า หลักการที่ดี แผนงานที่ดี แม้จะดีก็เพียงไหนก็ตาม ถ้าไม่มีคน
 มีความสามารถมาปฏิบัติทางราชการแล้ว ทางราชการก็ไม่บรรลุผล

ปัญหาเรื่องความเดือดเหตของตัวข้าราชการ ซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐ
เวลานี้ รัฐบาลย่อมทราบดีว่าเครื่องมือของรัฐเป็นอันมี รัฐบาล
หรือว่าจะจัดการปรับปรุงให้แน่นอนลงไปว่าจะจัดการโดยวิธีใด

๓. พฤติการณ์ ของการดำเนินงานของข้าราชการแทบทุกกระทรวง
เวลานี้ รัฐบาลก็ทราบอยู่แล้วว่าส่วนมากคอร์รัปชัน งานก็เดือดเหต
กระทรวงเพียงแต่จะให้งานเดินไปเป็นปกติแทบจะไม่ไหวแล้ว รัฐบาล
วิธีไหนหนะแต่แก้ไขความเดือดเหต ของการปฏิบัติงาน ให้กลับสู่ภาวะปกติ
ควรจะได้เมื่อไร และถ้าหากรัฐบาลรับรองในข้อที่ข้าพเจ้าได้ซักถามมา
นั้นแหละประชาชนทั้งหลายจะรู้สึกว่าเป็นประเทศพระคุณในการที่รัฐจะ
แหตหรือปรับปรุงข้าราชการทุกจริต

อนึ่ง ในด้านการขนส่งทางจังหวัดน่านและจังหวัดแพร่ เวลานี้
รถก็ไม่ค่อยวิ่ง คงแค่ก่อนมาจนถึงบัดนี้ ทาง ๓๕ กิโลเมตร ทำไปได้เพียง
กิโลเท่านั้น เงินที่ทบถมตั้งไปหายไปไหนหมด ทางรัฐบาลได้ติดต่อขอเงิน
บ้างหรือไม่ ทางการตั้งเงินไปให้แล้ว กองทางเอาเงินไปให้ใคร ขอให้
รัฐบาลได้โปรดจงด่วนเรื่องนบาง

๑๕.๕๕ น.

นายเพ็ง สิมประพันธ์ (สุโขทัย) : ตามนโยบายของรัฐบาล
ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยทุกประการ แต่มีข้อข้องใจบางประการ ในเรื่อง
ปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียขึ้น โดยเฉพาะอย่าง
ข้าพเจ้าอยากจะทราบเรียงลำดับว่า ๑. อันแรกก็เกิดความเสื่อมทรามขึ้น ก็
ทางรถไฟ โดยเฉพาะเวลานี้การรถไฟเราก็กว้างกันไปแล้วว่า ความเหต
แหตเกิดขึ้นนานาประการ และนอกจากนั้นการขนส่งต่าง ๆ ก็ไม่ได้รับควา

เรื่องก็ไม่ได้มีพอกับจำนวน ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า เหตุผล
เกิดขึ้นจนกว่าจะมาถึงโดยเหตุ ๒ ประการ คือ

ประการที่ ๑ เกิดจากข้าราชการกรมรถไฟโดยเฉพาะชนผู้น้อยมีราย
ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ๒ ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ในเรื่องการขนส่ง รัฐบาลเปิดโอกาสให้องค์การได้มี
สิทธิพิเศษ เช่นอย่างองค์การทหารผ่านศึกเช่นนี้เป็นต้น ได้พยายามร้องถึง
ยนาพาประการ เช่นขอคืน โดยอ้างความอุปการต่าง ๆ เหล่านี้ เท่าที่ข้าพเจ้า
ทราบก็ปรากฏว่า เขาเข้าไปขายให้คนต่างต่าง นับเป็นขอททาคความเดือดร้อน
และความเสื่อมเสีย ให้แก่ทางราชการเป็นอย่างมาก ส่วนในเรื่องอื่นสำหรับ
ไฟนั้น ธรรมดาอยากจะเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้อื่นพูดต่อไป เพราะว่าต่อ
ให้เราจะได้รถไฟเพิ่มขึ้นมาอีก

ขอท๑ เกี่ยวกับการทาง คุยปรกคังปริมาณที่ทางรัฐบาลตั้งขึ้น
ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่กรมทาง ถ้าเป็นงานก่อสร้าง สัมมิต่างปริมาณ
อันมีไปตามแต่ขนาด กว่าจะเจ้าหน้าที่ของกันจะเสนอแผนการณก่อสร้างตั้ง
ที่ทางกองพิจารณาอนุมัติไปก็กินเวลา ๖-๗ เดือนไปแล้ว นี่เป็นเหตุผล
หนึ่งที่ทำให้งานทางล่าช้า ประการที่ ๒ ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของทาง
ลดค่าตั้งของการสร้างทางนี้ ก็ปรากฏว่าคนงานประจำมีอยู่ไม่ใช่น้อยของ
กันเดือนเศษ ๆ นอกพักอยู่เปล่า ๆ ทำให้เปลืองเงินในงบประมาณไปโดย
เหตุ และการประสานงานในระหว่างการทางกับท้องถิ่นโดยเฉพาะกอง
กับเทศบาล ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทางได้พยายามกักกันเทศบาลท้องถิ่น
อย่างมาก ถ้าถนนสายใดอยู่ในเขตเทศบาล กองทางมักจะถือว่า
สายนั้นไม่ค่อยทำนุบำรุง และถ้าหากว่าเมื่อประชาชน ทก ทวง ว่าถนนสายนี้

เต็มโตรม กองทาง^{๕๕}แจ้งว่าอยู่ในเขตเทศบาล แต่ด้วยข้อเท็จ^{๕๖}
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐

ละแวกทันที แต่ไปรษณีย์ของเราหนึ่งไปรษณีย์จะต้องผ่านหอพัก บาง
ครั้งถึงทางรถไฟไม่ทันหรือรถยนต์ไม่ทันก็ช้ากว่าปกติไปอีก หนึ่งเป็นทาง
นี้ทำให้เกิดความเดือดร้อน

ประการที่ ๒ ในเรื่องการจัดตั้งเงินชานาณัติไปรษณีย์ของเรา มีระ
ยบายว่า การจัดตั้งเงินชานาณัติตั้งได้เพียงฉบับละ ๕๐๐ บาท การจัด ๕๐๐ บาท
ระยะจากกรุงเทพถึงจังหวัดเดียวแะเดียว ในการตั้งไม่ว่า ๕ วัน แต่หากว่าเรา
จากพ่อค้า จากกรุงเทพอย่างช้าที่สุด ๑๐ วันเช่นนี้เป็นต้น ออกของหนึ่งประ
เภทไม่เดือนได้คือ ในการตั้งเงินทางไปรษณีย์หรือทางชานาณัติ มีเหตุผล
๒ อย่าง อย่างหนึ่งไปรษณีย์เก็บค่าบริการฉบับละ ๕๐๐ บาทเป็นอย่างตั้ง และ
ค่าธรรมเนียมจากฉันทมน ทนงหมน ๑๐ บาท แต่ว่าของบริษัทหนึ่งตั้งทวีป
ไปให้จนถึงที่ และผู้รับเสียค่าธรรมเนียมคนตั้งหมนไม่เกิน ๕๐ บาทเช่น
นี้ ฉันทมนในเรื่องกิจการของไปรษณีย์นี้ เท่าที่ข้าพเจ้าได้เคยพบท่าน
มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า จะ
ปรับปรุงและนอกจากนั้นกฎหมายในนโยบายนั้นว่า จะตั้งตั้งกิจการไปรษณีย์
ขึ้น การปรับปรุงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเท่าที่พบในหนังสือ
พิมพ์ปรากฏว่า จะจัดตั้งตั้งไปรษณีย์ให้เป็นอย่างไรไปรษณีย์ต่าง
แต่ก็เข้าจตทากัน หนึ่งข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่าท่านมีนโยบายอาจจะขอ
ท่านได้แสดงให้ท่านทราบว่า กิจการที่แสดงจะเป็นจริงหรือไม่ นอกจาก
ในการตั้งตั้งเงินชานาณัติ ท่านจะเพิ่มจำนวนเงินที่ตั้งไปละ ๕๐๐ บาทให้ตั้งขึ้น
จะได้หรือไม่

อีกประการหนึ่ง สำหรับข้าราชการกรมไปรษณีย์เท่าที่ข้าพเจ้าพบ
มาตามต่างจังหวัด ปรากฏว่านายไปรษณีย์แต่ละแห่งในตำแหน่งสูงๆก็

คือเป็นข้าราชการชั้นตรี แต่ว่าการรับผิดชอบจำนวนเงินไปรษณีย์แต่
ปรากฏว่ารับผิดชอบในจำนวนเงินนับเป็นแสน อันน่าทึ่งกว่าทางคมนาคม
ปรับปรุงช่วยเหลือทางกิจการ และตั้งเสริมให้พนักงานไปรษณีย์ได้มี
เหมาะสมกับการรับผิดชอบสูงขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่า การไปรษณีย์
จะคงยืน

นอกจากนั้น ข้าพเจ้าขอจะขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระท
คมนาคมในเรื่องเกี่ยวกับการตั้งเสริมกิจการไปรษณีย์ว่า ท่านจะจัดการ
การไปรษณีย์ให้เป็นอย่างองค์การชนชั้นจะได้หรือไม่

๑๖.๐๔ น.

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
ตามที่คุณมา เดวีรัฐศรี ได้กล่าวถึงการทางว่า ได้จ่ายค่าสร้างทางในจังหวัด
เดชนนไป ๘ แสนบาท แต่ก็ได้จ่ายจริงเพียง ๒ แสนบาทเท่านั้น ความ
การสร้างทางนั้นไม่ใช่ว่าจะไรเงินลงไปก่อสร้างทั้งหมดก็หาไม่ได้ ก็ต้อง
ค่าเครื่องมือเครื่องใช้และค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นแก่การก่อสร้าง
เพราะฉะนั้นการจ่ายไปน้อยกว่างบประมาณบ้างเล็กน้อยนั้น ก็เพราะเหตุ
มีความจำเป็นในทางจ่ายนั้นจะต้องใช้เครื่องมือก่อสร้างรวมไปด้วย ทั้ง
สร้างทางด้วยจังหวัดเดชนนยังชงกอยู่ ข้าพเจ้าก็ได้เรียกขอขบัตกรมท
มาสอบถามแต่ดูว่าเป็นเพราะเหตุไร ขบัตกรมทางชแจงว่าการเงินที่
แต่ฉบับจะคงงบประมาณเพิ่มเติมแก่ทางจ่ายนต่อไป

ส่วนเรื่อง สามพันสามร้อยหนึ่ง จังหวัดเดชนนข้าพเจ้าเองเป็นผู้ส่ง
เงินเมื่อได้สร้างทพกคนโดยสาร ตั้งจ่ายเงินไปแล้วประมาณ ๕ พันหรือหม
บาทจำไม่ได้แน่ แต่จำได้ตั้งจ่ายไปแล้ว

ตามที่คุณไพรัตน์บอกว่า รถโดยสารที่ใช้บรรทุกสิ่งของต่างๆ ไป
 บรรทุกคน เป็นรถประชาชนหนึ่งไปแล้วเดี๋ยวรถคนเป็นเอามาก ความจริง
 เรื่องรถโดยสารนี้ ทางรัฐบาลก็มีคั้งนอนใจ ได้พยายามหาซื้อจาก
 ต่างประเทศแล้ว ปรากฏความคั้งซอไปแล้ว ทางญี่ปุ่นก็ได้ส่งรถจักร
 มา ๕๐ คัน รถ ๔ ตัวยบรรทุก ๕๐ คัน รถโดยสาร ๑๒๐ คัน รถไฟประกอบ
 ของจักรด้วย กับเครื่องประกอบต่างๆ ในขณะนี้รถก็ได้มาถึงประเทศไทย
 แล้ว มีรถจักรไอน้ำ ๖ คัน รถบรรทุก ๔ ตัวย ๓๐ คัน แลวเครื่องอาหุตยออก
 ภายใตเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๓ รถคั้งซอจากประเทศญี่ปุ่นนั้นจะมาถึงอีก
 ๑๐๐ คัน เครื่องอุปกรณในการเดินรถเรียบร้อยเช่นนี้แลว ก็หวังว่าการเดินรถจะ
 สะดวกเรียบร้อย และประชาชนต่างๆ ก็จะได้รับความสะดวก

เรื่องที่เขาหนาทขวางๆ ของกรมรถไฟทำงานไม่มีเงลาพกนนั้น ความ
 ใจในเรื่องนี้ทางกระทรวงคมนาคมก็มีคั้งนอนใจเคย ได้ไปเบยเบยนอก
 ภาเพิ่มขนไปเป็นลำดับมากกว่าที่เคยเดิมเคยด้วยซ้ำ แต่จวรายละเอียด
 ไรซ้ำพเจ้ก็ไม่ได้มา รกจะแ่ค้ดงได้ แต่ว่าได้เพิ่มคั้งเบยขนออกแล้ว

ในเรื่องสร้างทางหลวงแผ่นดินกับทางหลวงจังหวัดนั้น ความจริง
 ของประการซ้ำพเจ้เห็นว่าจำเป็นจะต้องสร้างทางของอย่าง มีซ้ำพจะ
 สร้างทางหลวงแผ่นดินก่อน สร้างทางหลวงจังหวัดคั้งทีหลัง ก็มีความ
 เป็นตัวด้วยกัน การสร้างทางคั้งสร้างกันเพื่อให้การคมนาคมคั้งคั้งกันได้
 ทั่วถึง การสร้างทางกระทรวงคมนาคมก็ได้เสนอโครงการนี้สร้างทาง ๕ ปี
 ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ถึง ๒๕๑๖ รายละเอียดในการสร้างทางทุกๆ สาย
 ใดๆ แห่งคั้งแต่ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ก็ได้มีปรากฏอยู่ใน

โครงการสร้างทาง ๕ บันได แล้วงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการนั้น
ว่าจะได้เงินเข้ามาขออนุมัติในสถานที่

ในเรื่องการไปรษณีย์ต่าง ๆ ที่จะไม่รวดเร็ว และทำให้เป็นท
หายแก่ประชาชนเหล่านั้นเป็นต้น กระทรวงคมนาคมได้เคย เรียก อธิบดี
ประทุมแดง ก็ได้ออกคำสั่งการที่จะแก้ไขในสิ่งเหล่านั้นแล้ว คือตามธรรมเนียม
ของการขนส่งของเอกชน เขาทำได้รวดเร็ว กรมไปรษณีย์ก็รับว่าเป็น
ไม่จริง แต่ว่าเขาทำเร็วเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่าเขาเงินมาก และมีคนง
ทำงาน ถึงแม้ทำงานน้อยแต่คนน้อยแต่เงินมากก็พยายามทำได้เร็ว
ทางกระทรวงคมนาคมก็พยายามแก้ไข คือพยายามให้เจ้าหน้าที่ใดเมื่อ
ใหม่จนหนึ่งหลาย ๆ ครั้ง และไปถึงก็ให้รีบเปิดทันที ให้ตั้งตัวและ
จัดการในเรื่องเหล่านั้นให้เรียบร้อย

ถ้ามีความเดือดร้อนของพระภิกษุ สามเณรและคนใจบุญอื่น ความ
จริงทางกระทรวงคมนาคมก็ได้วางหตุกเกณฑ์ไว้แล้ว ถ้าหากว่าพระภ
ิกษุหรือไฟต์ของใครคนหนึ่งออกจากเจ้าคณะจังหวัดก็พอแล้ว ถ้าหากว่าคน
บุญได้รับอนุมัติจากนายอำเภอ ในข้อเหล่านี้ความจริง ถ้าหาก ทางกระทรวง
คมนาคมจะได้ประกาศให้ประชาชนทราบ และให้พระภิกษุสามเณรทราบ
เวลานักได้ให้กรมโฆษณาการประกาศอยู่บ้าง แต่ เมื่อได้ทราบกัน
ทั่วไปแล้วความเดือดร้อนคงจะสูญหายไปเอง ความจริงในครั้งแรก ๆ ก็
ไม่เข้าใจ ก็อาจจะมีกรณีพิพาท แม้ว่าจะเขียนไว้ไว้ไปนานแล้วก็ตาม
ไม่มีอะไรขัดข้องจึงได้ให้กรมโฆษณาการได้ประกาศเรื่องนี้ไปหลายครั้งหลาย
หนแล้ว

ที่มาพบกันถึงเรื่องเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่คุณจำรัส จังหวัดน่านได้

ทรงคมนามไม่รู้จริง ๆ ถ้าได้มีหลักฐานกระทรวงคมนาคมคิดว่าถ้า
ไหนที่เขาไปขายก็ไม่ให้

ต่อไปปัญหาในเรื่องทางเทศบาลกับทางหลวงแผ่นดินตามที่ท่าน
ว่า ทางหลวงทางกองทางคอยถกกันคือว่าไม่ยอมรับผิดชอบทางบา
ความจริงมีพระราชบัญญัติอยู่แล้ว พระราชบัญญัติการทาง คือว่าท
อยู่ในเขตเทศบาลทางนั้นเทศบาลเป็นสมาชิก เป็นผู้ก่อสร้าง ทางใดที่
ในเขตเทศบาลเป็นทางหลวงจังหวัด จังหวัดเป็นผู้ทำนุบำรุง ก่อสร้าง
หลวงแผ่นดินก็เป็นหน้าที่ของกรมทางดำเนินการก่อสร้าง ทนในโย
ทางหลวงแผ่นดินผ่านเข้าไปในเขตเทศบาล ก็ถือว่ากรมทางเป็นผู้ดำเนินการ
ก่อสร้าง แต่ถ้าทางใดซึ่งไม่มีทางหลวงแผ่นดินผ่านเข้าไปเช่นนี้ ก็ถือว่า
ของเทศบาล ไม่ใช่ของกรมทาง ในเรื่องการขอเช่าที่กรมทางนั้น ค
จริงการยื่นหนังสือขอเช่าจะยื่นต่อขอเช่าได้ จะยื่นต่อกระทรวงคมนาคม
ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือความเดือดร้อนก็ขอ ให้ชี้แจงเป็นราย ๆ ค
คิดว่าถ้าจะบอกว่าจะขอเช่าของยื่นต่อผู้ขอเช่าแล้ว ผู้ขอเช่าพยายามดำเนินการโดย
มากไม่รู้จริง ๆ ถ้าจะขอให้ดำเนินการให้ได้ผลและเป็นธรรมก็ขอใ
คำร้องมา

สำหรับเรื่องการขนานต้น ความจริงก็ใบระหาหรือใบ
ดูหลาย ๆ ใบจะขนานต้นเท่าไรก็ได้ ไม่น่าจะขัดข้อง แต่ถงกรมหนก
จะขอรับไปพิจารณา พร้อมทั้งจะคงองค์การพิเศษขึ้นสำหรับทางไปรษ
ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : พักประชุม ๑๕ นาที

พักประชุมเวลา ๑๖.๑๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีมติหรือมาประชุมครบองค์แล้ว จะได้
คายต่อไป

นายช้อน อ่ำพล (สมุทรมุข) : ข้าพเจ้ารู้สึกเดียงดา
ประธานเองชอบที่จะให้ใครพูด อย่างไร ๆ ก็คงกหนดพูดได้ แต่
ถ้าพยายามมาหลายวันแล้วพูดไม่ได้พูดในฉันทน์ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึก
ท้อใจมาก อภัยอย่างชาวสมุทรมุขที่ได้อภัยมา เพราะ
สมุทรมุขนั้นไม่ได้รับยกย่องจากรัฐบาลเลย ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก
ท้อใจมากปากของข้าพเจ้ามาตลอดหลายวัน และด้วยเจตนาดีของข้าพเจ้า
ท่านประธานคงจะไม่ได้มีโอกาสดำเนินถึงความคิดเห็นของชาวจังหวัด
ฉันทน์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอพูดแทนท่านประธาน เพื่อให้รัฐบาลได้
นโยบายในส่วนสำคัญ ๆ ซึ่งมีหลายข้อ ขออภัยที่ข้าพเจ้าไม่รู้ว่า
จะขอเป็นพรรคใด และนิยมในระบบประชาธิปไตยแค่ไหน เพียงใด
แต่จากการตามอารมณ์เสียแล้ว ข้าพเจ้าพูดขอทราบเรียนว่า ไม่ค่อย
ทำอะไรมากนัก แต่อยากพูดในสิ่งสำคัญ ๆ ที่ขอเสนอต่อที่ประ
ทราบบ ทงนเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งคงฟังอาศัย
ความเห็นของตงอยู่ เมื่อทงตงมา ซึ่งเมื่อก่อนข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเรื่อง
คมนาคมที่รัฐบาลว่า จะทงบเร่งตั้งเสริมขยายทางคมนาคมให้มากขึ้น
เพื่อความคองการของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น ข้าพเจ้ามีความ
รู้สึกว่าทำได้ในนโยบายที่ทงอย่าง ที่จะให้บังเกิดผลแก่ชาวไทยทง
ข้าพเจ้ามีความดีใจ แต่รัฐบาลอาจจะไม่ทราบว่ ชาวสมุทรมุข

สงครามนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาแต่ก็ ยังไม่ได้รับที่
 ภาระใดๆ อย่างเป็นต้นว่างบประมาณแต่ละปีนั้น มีโครงการแม่กลอง
 รัตนประทานมีโครงการแม่กลองมีเงินเป็นจำนวนมาก แต่ว่าในโครง
 กของนั้นถ้าจะดูให้ถี่ถ้วนหนึ่งต้องจะรู้ สักใจว่า เงินของเหล่านี้
 นั้นได้ทำในนามของโครงการแม่กลอง แต่ว่าตัวจริงของจังหวัดกา
 เป็นโครงการแม่กลอง ที่จังหวัดราชบุรีที่ประธานบางนอกแวง ซึ่ง
 ของจังหวัดสมุทรสงครามแม่หน้าแม่กลอง แต่ว่าหาได้เกิดประโยชน์
 แก่ชาวสมุทรสงครามไม่ กลายเป็นเกิดประโยชน์แก่ชาวจังหวัดราชบุรี
 ส่วนชาวจังหวัดสมุทรสงครามเองไม่ได้รับการช่วยเหลือจากทางการ
 ไม่ได้ ไทหรือรูปขาด แต่เป็นเพราะท่านรัฐมนตรีหลาย ๆ ท่านไม่ได้
 ไม่ได้ไปรู้ รับผิดชอบหนึ่งสักว่าโครงการแม่กลอง ก็เข้าใจว่าแม่กลอง
 ความจริงไม่มีเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่องบประมาณที่แล้วมาเป็น
 มาณปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ที่ได้รับอนุญาตไปแล้ว มีรายละเอียดให้จังหวัดละ
 หนึ่งหมื่นบาท เพื่อทำถนนของจังหวัด ซึ่งเป็นทางหลวงของแต่ละจังหวัด
 ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเหลือเกินว่า ทำไมจังหวัดราชบุรีนอกจากโครงการ
 แม่กลองที่ทำในดินแดนราชบุรีตั้งเขาระยะแล้ว โฉนดเจ้าจึงจะเอาเงินของ
 สมุทรสงครามที่ได้แล้วแต่หนึ่งหมื่นบาทนั้น ไปทำในดินแดนจังหวัด
 ข้าพเจ้าแปลกไม่ออกว่าเงินของราชบุรีมี แต่เอาไปทำแต่ที่จังหวัด
 หาได้มารวมกันทำถนนไปปากท่อ จังหวัดสมุทรสงครามไม่ เมื่อ
 ข้าพเจ้าได้รับเรื่องจากเจ้าหน้าที่กรมทางให้ไปเป็นกรรมการ ขอให้
 ด้วย ข้าพเจ้าก็ได้สอบถามดูว่าเป็นยอดเงินของประเภทจังหวัดไหน เขา
 ว่าเป็นเงินของจังหวัดสมุทรสงคราม ทำจากสถานที่ปากท่อไปจตุรพักตรพิมาน

ด้รตั้งความเทวหนักหมตเงิน ข้าพเจ้าจึงได้ถามท่านว่า ทำไมเอาเงินของ
 ด้รราชบริม ทำไมมาทำที่ปากท่อ เขาบอกว่าท่านรัฐมนตรีคมนาคมตั้ง
 ด้รทำที่ปากท่อเออมีบ้าง แล้วส่วนเงินของจังหวัดตั้งความบอก
 ด้รจะทำที่ถนนปากท่อ จังหวัดตั้งความ จึงไปทำที่ถนนปากท่อ
 ด้รดินแดนของจังหวัดราชบุรีอีก เมื่อเป็นเช่นจะมีประโยชน์อะไรที่เรา
 ด้รอว่าตั้งความได้รับเงินแต่มีปากท่อโดยเด็ดขาด ความจริงจังหวัด
 ด้รตั้งความนั้นเป็นจังหวัดที่ทางดารมากที่สุด ทว่าตั้งถนนหนทาง แค่นี้
 ด้รไม่มีทางจะทำให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งเลย ทางคมนาคมทางน้ำ
 ด้รปรากฏว่าเป็นการช่วยเหลือน้ำบารง พอน้ำลดแห้งเรือกคุด หอดอกกระ
 ด้รระตงเยอะเยอะ ก็ไม่มีทางเดินได้ตั้งให้กิจการชลประทานเกิดขึ้น หรือทางบก
 ด้รใหญ่ในคมนาคมก็จะต้องให้ทำ ทางในจังหวัดตั้งความไม่ได้โดย
 ด้รทำให้เงินมาจะทำเป็นเช่นนี้เสียอีก ข้าพเจ้าตั้งตั้งนั้นคิดว่าจะเป็นด้วยกรม
 ด้รศึกษาเงินของจังหวัดตั้งความไปทำที่ชายดินแดนราชบุรีเอง หรือ
 ด้รรัฐมนตรีคมนาคมซึ่งเป็นผู้ทนายราชบุรีตั้ง ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้า
 ด้รให้ท่านแสดงด้วย แต่ถ้าหากปรากฏว่าเอาเงินตั้งความไปทำที่ปาก
 ด้รพเจ้าก็ไม่ยอม เพราะข้าพเจ้าได้เรียนให้ราษฎรทราบว่าจะทำอะไร ถ้า
 ด้รยอมให้ทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะกลายเป็นคนหลอกดวงโลก ราษฎร
 ด้รว่าเลือกผู้แทนแต่ครั้งไม่ได้ตั้งก็ และข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร
 ด้รพูดถึงเรื่องรถไฟ การรถไฟนั้นผมขอย้ำว่า เราอยากจะได้ทางคึกคักกับ
 ด้รสายใหญ่ที่ปากท่อ ความหวังก็ยังไม่เห็น เพราะเงินต้นบาทนั้น
 ด้รแต่ถมดินก็จะหมดเสียหมด เพราะว่าดินแดนของราชบุรีมีเพียง ๒ กิโต
 ด้รส่วนตั้งความตั้ง ๓๖ กิโต ให้ราษฎรเวนคืนก่อสร้างให้หมดไป

ก็มีแล้ว เขาขาดประโยชน์ไปเท่าไร แทนที่เขาจะปลดกรมหรืออะไร
 พวกรู้ปลดก็ถูกโค่นไปหมด ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ทราบว่า ราษฎร
 ดังความยื่นทูลเหตุอันที่ขอจะให้ทำทางจากเหตุอันใหญ่สมุทรรังการ
 ทศทิศด้วยราชบริพารได้ ข้าพเจ้าตั้งตั้งขึ้น การรถไฟของสมุทรรังการ
 เรียกว่ารถไฟแม่กลอง ทำไมไม่เห็นปรากฏว่า การรถไฟจะได้เห็น
 อย่างเป็นไร ข้าพเจ้าตั้งตั้งขึ้นเหตุอัน ถ้าท่านไปลองนั่งจะรู้ดีกว่าเสีย
 จะอยู่แต่ๆ กรอบตอกบ้างเหตุอัน แต่รถไฟของสมุทรรังการ
 อยู่เวลานี้รวมทั้งสมุทรรังการด้วย เป็นของบริษัทรถไฟปากน้ำเมือครั้ง
 ยังไม่เกิด ข้าพเจ้ายังจำได้ว่าข้าพเจ้านั่งตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก
 ข้าพเจ้าอายุ ๕๘ ปีแล้ว ก็ยังเห็นรถไฟของมอญ ข้าพเจ้าได้ถามคน
 วิชาขนตกรรรมว่า เพราะอะไรจึงไม่ได้สถาปนารไฟแม่กลองนี้ให้เกิดขึ้น
 บอกว่าการรถไฟไม่เป็นระจัดให้ราษฎร แม่กลองได้ขอยืมเงินตั้ง ๓๐๐
 ท่านบอกว่าท่านไม่รู้จะทำอย่างไรได้ เพียงแต่ได้ขามาจากบริษัทรถไฟ
 เวลานี้ก็ยังเป็นหนี้เงินกรมรถไฟอยู่ก็ตั้งตั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จะเรียนถามว่า ในข้อกล่าวต่อไปนี้ที่จะให้งบประมาณต่อไปในเรื่องการ
 และจะบำรุงการรถไฟนั้น จะเป็นอะไรบำรุงรถไฟสายแม่กลองบ้าง
 และโดยเฉพาะ อยากจะให้บำรุง ทาง ระหว่าง มหาชัยไปถึง แม่กลอง
 เพราะเหตุว่าทางนั้นทางลำบากมากกว่ามหาชัยมาถึงธนบุรี ด้วยเหตุ
 ที่ทางรัฐมนตรีคมนาคมกรุณาตอบชอนให้ข้าพเจ้าหลายข้อใจด้วย หรือ
 ช่วยกับออกมาว่าไม่ช่วย

การทางข้าพเจ้าพูดมาตลอดเมือก่อน แต่ว่าในเรื่องการทางนั้น
 ขอจะขอกราบเรียนข้อดีอันเกิด เงินของทางหมดไปในการบำรุงทาง

ปรากฏมาแต่หลายแห่ง อย่างเมื่อเวลา ข้าพเจ้าไปอ้างทอง กองทาง
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.
 ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐.
 ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐.
 ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

เรื่องการชดเชยประจวบที่ไปหมดแล้ว แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอ
 ขอการ ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.
 ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐.
 ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐.
 ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

นายบุญคุ้ม จันทรวงศ์ (อัครธานี) : นโยบายของ
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.
 ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐.
 ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐.
 ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๓ ชั่วโมง ข้าพเจ้าศึกษามาว่าค่าของลมที่เขมรออกว่าควรจักกรมหนึ่งเดือน เพราะ
 ใช้มานานแล้ว ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าควรจักกรมที่ต่ำกว่าระดับภาคอีสาน
 สายหนึ่งซึ่งไปผดุดเปิดยื่นหมมเวียนเอามาจากทางภาคเหนือกรม ๑ เวลาทาง
 ภาคเหนือตกได้ ๕๐ กิโลเมตรต่อ ๑ ชั่วโมง ที่ควรจักกรมนี้ด้วยกันจริง หรือ
 ทำนรรมนตรีคนมากมามีใครหรือไม่ ข้าพเจ้าศึกษามาแล้ว โทกไม่ได้
 นรรมนตรี ๑๕ กิโลเมตรต่อวันซึ่งภาคอีสาน ๑๕ กิโลเมตร จึงสายเหนือ ๕๐
 กิโลเมตรเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าสงสัยเหตุอื่นใน ๓ ชั่วโมงขอให้ท่านได้ตอบด้วย
 ๒.๐๕น.

นายนิล ประจันต์ (สุรินทร์) : การคมนาคมในข้อ ๒ ในการ
 ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดนั้น กรมเจ้าหน้าทึองทางมักจะ
 ปรึษาปรึกษาอยู่เนือง ๆ ซึ่งทำให้งานฝ่ายนี้ ข้าและถ่วงเวลาไป เป็นการ
 โทษกรรมกรผู้ทำทางโดยทางอ้อม พฤติการณ์ทางพนักงานกรมทางและ
 กรมกรคนงานได้ปฏิบัติกันโดยท่านเองนี้ เมื่อคนงานเข้าทำงานมักมีการ
 ยกประแจระเด่มช เรียกในทางนี้โดยมาก เป็นนายคอนหรือหัวหน้างาน
 หนึ่งเรียกประมาณ ๓๐ บาท ๕๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาทต่องาน หรือในเมื่อ
 ปรึษาเงินเดือนแล้ว และเครื่องอุปกรณ์ในการทำงานต่าง ๆ เช่นจอบเดียม
 ๑๐๐ บาท เหล็กตามเบนนคน ต้องเป็นของหัวหน้าหรือนายคน จะเป็น
 ๑๐๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาทไปเองอย่างนี้ไม่เอา ซึ่งนายคอนหรือเจ้าพนักงานซึ่งขอมา
 ๑๐๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาทเป็นราคาข้อมเขาว ๑๕๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาท
 ๑๐๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาทอย่างเบนนคน บังกรราคา ๑ บาท หรือ ๕ บาทเหล่านี้
 ๑๐๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาทของเหล่านี้ข้างว่าเป็นของหลวงบ้างหรือของทจตุมา

อย่างหนึ่งอย่างใดบ้าง แล้วแต่กรณี สำหรับจ่ายให้คนงานที่ทำการ จะเป็
งานเก่าหรือคนงานใหม่ก็ตาม เครื่องมือในชั้นแรกเมื่อรับคนงานเข้า
มอบเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ เช่น จอบหนั่งเดิมบุงก ๒ ใบ ถึงเดือน
เดือนคนงาน จอบหนั่งเดิมตง ๕๐ บาทกม หรือบุงก ๓๐ บาทกม
เป็นต้น วัชรบคนงานแต่ละดอกเพิ่ม ๑. เดชกหากคนชอบเงินการพระนนิ
กนหลายรายสำโทเหล่านเป็นต้น หรือคนที่ใจเฉดาเบาปัญญาซึ่งไม่มี
เฉลียวฉลาดเพื่อนายงานนั้นจะได้กับลมหรือทำอย่างใด อย่างหนึ่ง ได้
เกรงกลัว และบังคับให้ขยประจำที่โรงงานด้วย เพราะตามธรรมเนียม
เมื่อเด็กงานแล้วจะไปไหนก็ได้ ถึงเวดก็มาทำงาน แต่ไม่เป็นเช่นนั้น
กว่าโรงงานเต็มไปหมดแล้วจึงปล่อยให้ไปได้ กับบังคับอาหารการกิน
แม้ว่ากรรมกรจะเอาไปจบกบ้านกิต หรือชวงจากทอนกิต ไม่เอา คือ
ของนายภอนหรือเจ้าพนักงานนั้นจึงจะยอมให้เป็นกรรมกรอยู่ได้ คนงาน
จะหาอาหารหรือของขมกอนไม่ได้ จะเป็นขี้อปตาอะไรกิต นายค
ผู้ขยใบ จะไปขยขมกอนไม่ให้ไป เป็นต้น ทนท นจ่ายเงินเรียกค
บาทละ ๒๕ สตางค อย่างน้อยก็๒๐สตางค ทำความเดชดวอนแก่
เพราะฉะนั้นคนถักขมกอนหนักหนไปไม่เอาค่าจ้าง อย่างนี้เป็นต้น
ความเฉลียวฉลาดความมากกลกทำโทษทางขมกอน แดงเปิดนงานท
ให้ เมื่อขนขยไม่ได้กตของขอกหรือคดขอกออก เพราะคนทมความ
ฉลาดไม่ใคร่ปฏิบัติงานและขาดรายได้ ไม่ช่วยหารายได้ให้หัวหน้า
ที่เฉลียวฉลาดเป็นผู้ตรงแะกตขไม่ได แต่เมื่อรายได้ไม่ได้จากผู้ที่
จึงคดขยออกไม่รับเป็นคนงานต่อไป และมักมีปากเดียงกับหัวหน้า
คนนั้นไม่สัมพันธ์งก ดงนขาพเจ้าจงขอเรียนถามรัฐบาลนจ

จะกวดขันในเรื่องหรือไม้ เมื่อท่านปล่อยให้เป็นอย่างนั้นข้าพเจ้าจะ
ใจ เมื่อท่านจัดการได้ดังที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานั้นจึงใจ

๑๖ น.

นายทองคำ อสรราชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ามีความจริงจิตใจ

ตรวจสอบมาตามนานแล้ว แต่อย่างไรก็ตามพูดถึงกระทรวงคมนาคม
ข้าพเจ้าเป็นนายเองที่จะต้องอภิปรายสายเกินไปทางเกษตร ซึ่งข้าพเจ้าจะ
ทราบ ท่านประธานสภาไม่อนุญาตถามน กิจงานกรมการรถไฟ
ส่วนในจังหวัดเชียงใหม่ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องไปตั้งสถานีหรือตั้งสถานี
ผลิตหรือปลูกพืชอะไรในจังหวัดเชียงใหม่หรือ แต่ความจริงจังหวัด
เชียงใหม่ซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้แทนอยู่คนเดียว พดถึงเรื่องถาดเขยว ถาดของ
ถาด ถาดดิน ระเบิดถาดงาน เวลานี้กำลังก่อสร้างรถไฟไม่ขยกว่าหนึ่งพัน
พันตรอก ทำให้กระทรวงคมนาคมไม่เห็นใจ ท่านน่าจะรู้ ท่านน่าจะ
ไปหรือตั้งรถมาจะตั้งไปช่วยเหลือ หรือการแทน แทน แต่
ความจริงไม่จำเป็นที่จะตั้ง ในปัจจุบันนี้ความจริงรถมีอยู่แล้ว ทำให้
เจ้าจึงกล่าวพูด เพราะข้าพเจ้าได้เห็นด้วยว่า รถมีแล้ว แต่ที่บังเอิญ
การบริษัต์สินค้าและพัสดุภัณฑ์ ซึ่งชื่อ ร.ส.พ. บางทีประธาน
ที่พดจะทำได้ ๓ เดือนแล้วข้าพเจ้าตั้งกระทูถาม รัฐมนตรีก่อน
รัฐมนตรีตั้งราชการ เคยอนเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ แล้วทาง ร.ส.พ.
ภาคนี้ไปเลย ข้าพเจ้าถามรัฐมนตรีช่วยว่าการว่าท่านจะยุบได้ไหม ของ
ร.ส.พ. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปรุณ โยธินแก้ว กัดบคย
ไปยุบไม่ได้ เพราะองค์การนั้นตรงต่อด้านกนายกรัฐมนตรี ทนข้าพเจ้า
ออกว่าความจริงถ้าหากกรมรถไฟได้ปฏิบัติกิจการเหมือนก่อน สงครามคราว

ทแถว ราษฎรในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดดําปางซึ่งเป็น ผู้ทายน
 จะไม่เคียดแค้นเลยในการขนส่ง ทำไมข้าพเจ้ากลัว เพราะ
 นกรมรถไฟทำอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง ข้าพเจ้า
 กลัวได้ว่า องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์หรือทมิชชอยชอวา
 ร.ถ.พ. นพ หรือองค์การพาณิชย์ ซึ่งเรียกชื่อยา อ.ถ.ผ. อันมี
 การนายหน้า หรือจะเรียกอีกนัยหนึ่งว่าองค์การรับเดินติดต่อของปร
 ทหลาย ที่ข้าพเจ้ากลัวอย่างนั้นข้าพเจ้าชอยยกตัวอย่างเปรียบเทียบ
 เช่นตุ๊กไฟว่า ถ้าราษฎรหรือพ่อค้าคนใดก็ตาม เมื่อเข้าไปติดต่อ
 รถไฟโดยตรงแล้วราคาได้เพียง ๖๓๐ บาท หมายความว่าตรงไปติดต่อ
 การ ร.ถ.พ. ต้องเสียประจําค่าบริการ รวม ๓ ตู เป็นเงิน ๘๐๐ บาท ถ้า
 เราจะเห็นว่าการ ร.ถ.พ. ดีหรือเลวด้วยเหตุนี้ปัญหาของประชาชนจึง
 ก็ถามจะไปได้อย่างไรได้ในเมื่อกรมรถไฟได้วางอัตราค่า ได้ ๖๓๐ บาท
 ว่าองค์การ ร.ถ.พ. เสียเงิน ๘๐๐ บาท ทุนพยาค่าไม่ ไรเรดาเบาปัญญา กัด
 ค่าขนส่งชนอีก แล้วเมื่อไรปัญหาในเรื่องการลดค่าครองชีพซึ่งท่าน
 มন্ত্রীพูดอยู่เสมอว่าจะลด ๆ มันจะลดได้อย่างไร ความจริงเรื่องการทำ
 จะทำอะไร ๆ มันมีปัญหายากไม่ใช่เงินอย่างเดียว อย่างบรรดาท่าน
 ท่านว่า แต่ปัญหาอยู่ที่คนถ้าเรามีคนที่มีอาชีพเช่นนี้ คน
 ชยมนแรงหรือมีคนทอนเนต คอมคนทชอด้ยด้จรมความ
 ราชการก็จะเจริญรุ่งเรือง ราษฎรและบ้านเมืองก็จะเจริญตามด้วย
 ชาติจะไม่ขาด เพราะฉะนั้นขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ของท่านว่า ท่านจะแก้ ปัญหาเรื่อง การขนส่งในให้เร็วขึ้นจะได้
 ความจริงจังหวัดของข้าพเจ้าได้ฝากความคึด เห็นกับข้าพเจ้ามานานแล้ว

W

คือรัฐบาล ให้รับเร่งก่อรัฐมนตรีกมุนาคม แต่ข้าพเจ้ายกเถียงด้วยและ
ใจความนั้นไม่รับความคิดเห็นของข้าพเจ้า หากว่าข้าพเจ้าขอประทานโทษ
ข้าพเจ้า "เถิด" เด็ดมีความรู้สึกความใหญ่ เด็ดกตของคักว่าผู้ใหญ่
กระนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้ากรมรถไฟจะกรณานหรือรัฐบาลจะกรณารับ
การเกี่ยวกับภาระขนส่งโดยด่วนแล้ว ทางจังหวัดของข้าพเจ้าจะได้ไปหา
ปลัดมณฑลนั้นลงมายังกรุงเทพพระมหานคร โดยหมายความว่าไม่ต้องถูก
การรื้อบเลื้อยหรือองค์การนายหน้าทักกันความหมายหน้าไป ปัญหาค่าครองชีพ
คงอย่างแน่แท้โดยไม่ต้องสงสัย นอกจากนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการว่า
อันหรือรถจักรก็มาแล้ว ตู้รถไฟก็มาแล้ว ตู้อุปกรณ์ก็มาแล้ว ตู้สินค้าก็
แล้ว ข้าพเจ้าทราบมาหลายวันแล้วความมาแล้ว ทนข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า
โรงงานจะตั้งไปเชียงใหม่ จะตั้งเมื่อไร จะตั้งไปคนไหนได้ใหม่ถ้าตั้งคอย
ให้ไปได้ใหม่ นั้นข้าพเจ้าขอทราบเรียนถาม ย่อมข้าพเจ้าขอพักใจเพียง
นี้สำหรับรถไฟ ข้าพเจ้าจะพูดมากไป ประชาชนจะหาว่าข้าพเจ้าใจโหด
ระไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอขยติแทนก่อนสำหรับรถไฟ
ทนขอพเจ้าขอพดถึงการทาง เมื่อในระหว่างบิตเจ้าพระราชา ๒๐ วัน
เจ้าได้มีโอกาสเดินทางไป ผ่านชลบุรีไปจนถึงจังหวัดระยอง ทนเมื่อ
เจ้าได้ไปถึงที่ท่าบางประกอกไปสืบถามว่า สถานททางรัฐสภาได้อันหมักนั้น
วางหรือยัง ในที่สุดข้าพเจ้าก็ทราบอย่างไม่ได้สร้าง นเหตุบรรดาท่าน
ก็คงหายไปรับทราบใจด้วยว่า ครึ่งหนึ่งท่านพลโทพระยาเทพหัสดิน
รัฐมนตรีมนตรีกมุนาคมจึงฉอนในสภากว่า ท่านรักประเทศชาติ อยากจะทำ
ขอเกียรติและชื่อเสียง ผดัดท้ายพวกเราย่อมไหว้บประมาณอันหมัก
๒ ล้านบาท แต่สำหรับบิตแรกขอเพียง ๑ ล้าน ๕ แสน ข้าพเจ้าแปลกใจ

เหตุฉุกเฉินเมื่อรวมเงิน ๓ ล้าน ๕ แสนไปแล้ว ทำไมแม่แต่แบบแปลนแผน
 เห็นตั้งเลย ขอให้ท่านประธานคิดดู เงิน ๓ ล้าน ๕ แสนบาทไม่ใช่เงิน
 ของรัฐมนตรีว่าการ เป็นเงินของประชาชนพลเมืองทั่วประเทศ เพราะ
 เราควรจะมีสิ่งวางให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ นี่ไม่ใช่จังหวัดของข้าพเจ้า
 พฤศจิกายน จังหวัดระยองแต่จังหวัดตราด นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอกร
 ถามว่าเมื่อไรท่านจะรีบสร้าง เพราะเงินนี้เป็นงบประมาณก้อนใหญ่
 สร้างสะพานอันไหนของท่านโปรดระมัดระวังด้วย เคยไป ๆ มา ๆ จะ
 แปลงแผนผัง ขอประทาน เช่นขอเก็บ ๆ ขึ้นมา ในที่สุดคือรับขึ้นก็จะ
 อย่างไม่มีปัญหา แต่ออกจากนั้นข้าพเจ้ายังมีความเป็นห่วงภาคเหนือ
 ๒๓ พฤศจิกายน พ่วง น่าน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย อะไรอีกนั้น จะ
 คิดขาดเสียอีกแล้ว เพราะว่าเวลานี้คนหาหน่อไม้แดงไหลมาแล้ว เพราะ
 ข้าพเจ้าเกรงว่า สะพานบ้านคาวางซึ่งเป็นสะพานชั่วคราวจะไม่สามารถทาน
 หนักไหลมาได้ เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคมว่า ท่านมีนโยบายอย่างไรที่จะทำการขึงกัน สะพานนี้ให้ปด
 ๒๔ พฤศจิกายน สะพานนี้เกิดพังแต่ก็ไม่เป็นปัญหาอะไรจังหวัดตราดได้
 มาแล้ว ทางภาคเหนือก็จะยังขาดอีกกันกันตลอด ๕ บาท เพราะฉะนั้น
 มีพศาคำหน้าแต่คิดว่าตั้งคิดการกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถ
 ๒๕ พฤศจิกายน ท่านมีนโยบายอย่างไรที่จะขึงกันสะพานบ้านคาวาง
 ไม่ให้พังได้ และนอกจากนั้นขอเรียนถามว่า สะพานที่ท่านมีนโยบายอย่างไร
 หรือไม่ว่าจะสร้างเป็นสะพานถาวรจะได้หรือไม่ เพราะว่าที่บางประกงนั้น
 ๒๖ พฤศจิกายน อนุมัติให้เงินไปเป็นจำนวนถึง ๖ ล้านบาทแต่ก็ไม่ได้สร้าง ทนขอเรียนถ
 ๒๗ พฤศจิกายน สะพานบ้านคาวางที่ได้สร้างเป็นการชั่วคราวนั้น จะสร้างเป็นสะพานถาวร

ไม่ และนอกจากนี้ข้าพเจ้าเห็นใจบรรดาท่านผู้มาชกบักษไตท์ไคร์วาร์ของ
 ใม่อย่างว่า ธรรมะราชรัฐนี้ไม่เห็นจะสร้างสักที ข้าพเจ้าอยากจะเริ่ม
 ใม่เมื่อไรท่านจะสร้างกัน ถ้าจะคิดกันแล้ว ธรรมะนั้นก็เปรียบเหมือน ต้นเดือด
 ใม่ใหญ่ ถ้าธรรมะชาติแล้วราชรัฐทางบักษไตท์ไคร์วาร์ก็จะได้รับความเป็นเกียรติอัน
 ข้าพเจ้าเรียนแทนพี่น้องชาวบักษไตท์ไคร์วาร์ เมื่อไรจะสร้างธรรมะซึ่งเป็นที่
 ใม่บริบคจ นข้าพเจ้าขอใ้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอย่าดั้น
 ใม่ราชกถามของข้าพเจ้า นอกจากนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนถามท่าน
 ใม่ไคร์วาร์ ยางแอสฟัลต์ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้านั้น ก็มี
 ใม่ปลูกไม้สักของต่างประเทศ ท่านอธิบดีรัฐมนตรีขอทานพดตรีสวัสดิ์ สวัสดิ์
 ใม่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเคยพูดว่า ๑. มือนำมัน
 ใม่แอสฟัลต์ ความจริงถ้ารัฐบาลเขาขายยางแอสฟัลต์มาได้สัก ก็จะมี
 ใม่ประโยชน์อย่างที่สุด หมายความว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่ และ
 ใม่เสียเวลาด้วย คือไม่ต้องไปเสียอย่างของต่างประเทศ เวลาไรยกนั้น
 ใม่บริบคทบักชไตท์ไคร์วาร์ ท่านข้าพเจ้าถามเจ้าหน้าที่ในกรมทาง บอกว่า
 ใม่ถึงไม่คิดเอาอย่าง จากท้องที่อำเภอฝาง มาใช้ในเมืองพระมหานครบ้าง
 ใม่ก็ไม่ได้ คืออย่างที่ท่านมาแต่ได้ห้วยแพ่ง ตู้ของนอกไม้ได้ ของนอกเขา
 ใม่ก็เกิน ราคาถูกลง นนเห็นจะท่านทศบาลพ ใม่อย่าถามว่าของนอกนั้นดี
 ใม่แล้ว ๓๐ เปอรเซนต์คอมมิสชั่น เป็นความดีจริง เรื่องนี้ถ้าตั้งของ
 ใม่ถามจะเป็นเงินกต.นก็ตาม ๓๐ เปอรเซนต์คนผู้คนผู้ตั้งได้ อันหลังจะ
 ใม่ก็เจ้าแต่ตั้งหตุฐานก็ได้ ข้าพเจ้ายินดี เป็นความจริงอย่างนี้ เพราะ
 ใม่ก็เมื่ออดีตคือของไทยเราซึ่งมีอยู่ไม่ไกลจากในท้องที่อำเภอฝาง จังหวัด
 ใม่เหมือนเช่นแต่ก่อน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามว่าท่านจะนำเขาเข้ามาในกรุงเทพ

พระมหานครไค้ใหม่ นอกจากนั้นเชียงใหม่ก็ใช้ชื่อยุ่หลายแห่งแล้ว ไม่ต้อง
เคียดก็โรยถนน บดทับก็ใช้ได้ นี่เป็นอยู่ในท้องที่อำเภอฝาย

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า เป็นเพ
เหตุไรทางจากท้องที่อำเภอฝายตัดเข้าไปสู่เขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
ท่านตั้งระงับเสียจริงหรือไม่ ที่แรกบอกจะให้เสร็จสิ้นภายในเดือนตุล
รัฐมนวรีวงศ์ได้เคยรถกลับไป ข้าพเจ้าก็ได้ ย แต่เดี๋ยวนั้นทราบข่าวว่ายังไม่
ไม่เสร็จ เป็นเพราะเหตุไร ทำไมจึงฉะฉาน ข้าพเจ้าขอถาม นอกจาก
สายอำเภอฝายตัดจากเชียงใหม่ตัดเขาเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ที่
จากกระทรวงคมนาคมรับว่าเสร็จแล้ว แต่เป็นเพราะเหตุใดจึงได้ตั้งเด็กเดี่ยว
บางที่ทางข้างข้างประมาณไม่พอ ถ้าเช่นนั้นเช่นนี้เพเจ้ากงานใจ นอก
นี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ท่านทราบอีกครั้งหนึ่งว่า ความจริงบุคคลใน
กระทรวงคมนาคมมีอยู่ ๒ จำพวก จำพวกหนึ่งคนไม่รู้จักชื่อ จำพวกหนึ่งไม่พ
คนก็ ไม่รู้จักชื่อ นี้เหตุที่ท่านที่เคารพ ถ้าท่านสามารถทราบได้แล้ว พ
กันไม่ยอมหนักเห็นจะหยุดยั้งไปได้ เพราะฉะนั้นถ้าคนพูดผิด.....

ประธานสภาผู้แทน : พวกที่จากกันไม่รู้จักชื่อนั้น ขอให้ทำ
หลักฐานไปทางนั้น ไม่ใช่ขอที่จะอธิบายในสภา เพราะเขาอยู่ข้าง
มาแก้ก็ไม่ได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าแยกบุคคล
ประเภทนี้เพื่ออยากจะให้รัฐมนตรีว่าการคมนาคมได้ทราบไว้ว่า เราจะ
ปัญหาควรปรับปรุงได้อย่างไร ความจริงข้าราชการชนผู้น้อยได้รับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้รีบรัดหน่อยหมดเวลาแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอต่ออีก

ประธานสภาผู้แทน: ถัดมาที่หนึ่ง

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่): คือว่าข้าราชการชั้นน้อย
เงินไม่พอแก่การครองชีพ มีลูก ๓-๔ คนที่จะต้องไปโรงเรียน ที่
ข้าราชการชั้นใหญ่ ท่านประธานก็ทราบแล้วว่าจะได้มาจากไหน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอท่านรัฐมนตรีไปโปรดเกล้าฯ อนุมัติเรื่อง
เรื่องคมนาคม ถ้าจะให้ข้าพเจ้าพูดแล้วคงจะเดินทางไปจนพรั่งน่ะหากไม่
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นจางวดตาตัวเองเลยมาขอสมัครแล้ว ข้าพเจ้าก็

ต้องการรัฐบาลเพียงเท่านั้น

๓ น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร): ผมได้อ่านนโยบายของรัฐบาล
ลงมา ความจริงผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านแถลงมา
โดยซื่อตรงดี ต่างกับที่พูดไปปราศรัยกับราษฎรที่ของกันเพียงแต่
เท่านั้น ที่ท่านบอกว่าจะบำรุงทางน้ำ และทางบก ปัญหาอยู่ที่คน
เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ผมใคร่จะถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าทางบก
จะไปดูให้ไกลแค่ไหน ในพระนครเคยจนเข้า ๆ ผมเดินอยู่เต็มอดสูด
ระบาททุกวัน ท่านรัฐมนตรีทรงรถยนต์เห็นไหมถนนหนทางเสียหายไป
นี้ประการหนึ่ง เราได้เอะใจกันหรือเปล่าในพระนคร ถ้าท่านลงมา
ยวตทงหลายได้ไม่ในบ้าง ท่านจะเห็นฝรั่งเขาเขียนว่าไซแอมมีโรค
ที่เหม็นและสกปรกอย่างมากมาย ผมเห็นแล้วแทบร้องไห้ ทว่าในเรา
ยากัน เราจะทำได้ไม่ได้หรือ ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะทำ
ได้จริง ๆ แต่ผมขอยุทคนนั้นชั้นเป็นบจจ้อสำคัญ ทนทางน้ำถ้าหากว่า

ท่านรัฐมนตรีทุกท่านคงอยู่ในสถานคุณนายม แม่นาง แม่น
 ท่านจะเห็นได้ว่า คอ เก่งต่างๆ ที่ประชาชนไปมาชาวอังกฤษได้
 รัฐบาลเก็บแต่ภาษี ดองหว เก่งกันนายม แม่นาน ทำไมใน
 กระผมบอกว่าการผมเป็นผู้แทนในเขตพิจารถึงปากน้ำโพจริงของแทน
 ไม ตงแต่นพมาจนถึงพ.ศ. ๘๐ เดือนเรื่องไปยังรัฐบาล เรื่อง
 คือนครระทบฝังหายเจียบ คือนครพิชัยภูมิตั้งภาษี เรื่องนมหนักเต
 จนบทน เรื่องนมเป็นอย่างไร

ท่านเรื่องการรถไฟ ความทรุดโทรม ความจริงกระผมก็เห็นพ
 มาแล้ววา กรมรถไฟแต่กาลก่อนที่ฝรั่งเขาทำรถไฟวิ่งเรียกเอาคน
 เขามองเขาจะระดม แต่เดี๋ยวนี้พวกคนทุกอย่างทั้งเขาจะแยกแยะ
 ทงกันทั้งเขาจะทุกอย่าง กระผมขอจะขออย่างรัฐบาลได้โดยความเค
 ต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าท่านต้องการให้ประเทศชาติเจริญแล้ว
 นายกรัฐมนตรีท่านจงดีศึกษา ส่วนผู้แทนนมแต่ชาตคน ได้แต่ร้อง
 ท่านด้วยความจริงใจ กระผมร้องเรียนเรื่องรถไฟมาครั้งหนึ่ง พอ
 ถูกคนชักเยือกถึง ๕ เข็ม คุณหลวงข้าง ๆ เรียกผมไปบอกว่าคุณเองจำ
 แต่ใครทำกรรม กรรมหนักด้นของคนนี้ ผมรู้ว่าท่านไม่ได้ทำหรือก
 ผมเดิน ผู้รู้เหมือนกันว่าใครเป็นคนทำผม ผมเอาใจหิตที่ถูกชกนไม่
 หน้าพระทุกวันนี้ ในโลกนี้มี ๒ อย่างอย่างคำของท่านว่า ใครทำกรรม
 ตกลงของ ถ้าทำกรรมชกกรรมชกยอมด้นใคร แต่ผมร้องเรียนเรื่อง
 เพราะอยากให้รถไฟของเราเจริญอยู่ด้นคน ข้าพเจ้าทำอะไรไม่กล้า
 ว่าชาติเชื้อไว้โดยชาติชายไว้ชื่อ ให้มีคณยกย่องเหมือนอย่างสุนทรภู่ซึ่ง
 ใคร ๆ ก็ยกย่องกันทุกเมือง กระผมพูดอยู่เสมอว่ารถไฟทงอยู่เดาน

ท่านรัฐมนตรีแก้กระทู้ทำไม ทำไมถึงบอกอย่างนั้น เพราะ
 ท่านรัฐมนตรีคมนาคมกระทรวงมหาดไทยกลัวความดีความชอบ แต่ท่าน
 ปล่อยให้ประชาชนสร้างความชอกชใจ เพราะเหตุอะไร เพราะรถไฟต้องอยู่
 อย่างที่ผู้แทนหลายคนอภิปรายมาแล้ว เพราะผู้แทนทุกคนมีเกียรติมี
 ภูมิลำเนาทางใดก็ตั้งที่ทางนั้น แต่จากรถไฟต้องอยู่เพียงนี้ไม่ใช่รถไฟ
 รายของกรมมาจากต่างประเทศเมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว จากเรือขนส่งรถไฟ
 ภาคเหนือของนครพนม ไปเห็นมะกอก ตามว่าพ่อค้าเดียวรถไฟทำไมจึงวิ่ง
 นาน ไม่ใช่รถไฟไทยนี้ มันวิ่งต่างจากอื่น กรมบอกว่าจะถูกเอ๋ย พ่อ
 รัฐมนตรีท่านจ๋าไม่อยากจะพูดแล้ว ท่านก็ไม่ฟัง เดียงท่านบอกว่าจะเพิ่ม
 พ่อเจ้าบอกเท่าไรก็ไม่เชื่อ แต่จะเอาอย่างไรกัน ดยบอกว่าจะวิ่งต่างจาก
 อื่นอีก ท่านอธิบดีกรมรถไฟยังไม่ได้ เพียเขาไปบรรทุก
 ทำอย่างถ้อยเถิด รถไฟก็บอกว่าไม่มีคู่ให้ ไม่รู้จะทำอย่างไร ผมจึง
 บอกว่าท่านไม่ถามเขาถึงจุดสำคัญ นี่เพราะอะไร คน ๒ คนเกิดมาในโลกนี้
 เกิดมาเป็นคน คนเกิดมาเป็นคน ดัดจริตฉลาดจะมารวม มารู้อาจะไม่
 พยัคฆ์ คนทัว ๆ ไปได้เกิดการหุดหมุดกันมร่อยแปดพันประการ
 ถ้าตามถึงหน่วยรถจากกรุงเทพถึงปากน้ำโพตากจูงเท่าไร ปากน้ำโพ
 พิษณุโลกเท่าไรให้เขาตอบมา เมื่อตากจูงแล้วเขาตากรถเปล่าไม่ได้
 มรณณะระดับตนเราเดินหุดหมุดกัน นโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ได้
 มานาน กรมเห็นด้อยร่อยเปอรเซนต์ เห็นด้อยหมด แต่ความบกพร่อง
 ไรของคนที่จะบงการนั้นของคนนี้ ไม่ใช่เขาเป็นต้นได้ เขาได้มาเป็นบิด
 ภาคอยู่ยกคน คนต้องรู้งาน คนไม่รู้งานแต่หุดหมุดกันปิดเดียว อย่าง
 บอกไว้ว่าทศกรรัฐพระยามาร หนุมาณต์อเขาตวงใจ แล้วรถโดยสารนั้น

ได้มีผู้แทนราษฎรหลายคนว่า รถโดยสารตากุ้งกิ้งได้กระบวนรถเข้า
 บอกว่าเป็นรถสำหรับของราษฎร ราษฎรจะไปวันไหนก็บอกได้ รถพิเศษ
 ทำไมได้กระบวนเพียงครั้งเดียว แต่ไม่ได้ให้เต็มกระบวน และกับขอ
 มีราษฎร และให้คนงานนอนแถวตากุ้งกิ้ง กัดกินใจอย่างนี้ ยิ่งก
 ไฟไม่มีตัวรถจักร ไม่มีรถบรรทุก ไม่มีกตมเอาไปเป็นรถนอนเสีย ที่
 สร้างถนนให้แก่พนักงานใช้ถนนต่างหาก ควรจะให้เป็นที่นอนสำหรับพ
 ราษฎรนอนเป็นหน่วยๆ แต่รถตากุ้งกิ้งไม่มี ยิ่งกว่านั้นทางรัฐบาล
 รับของในเรื่องคนงานในการที่จะขเงินเดือนให้เหมาะสมกับเวลา อยู่
 สถานที่เขาทำงานกันมาครั้ง ๓๓ ปี ๓๔ ปีแล้ว ไม่เห็นได้ทำอะไร คนใหม่ ๆ
 ถึงไปบับเขา ๒ ตัว ๓ ตัว ท่านประธานไปรถรถนาตราบหรือไม่ คน
 นั้นต้องมีความก้าวหน้า ต้องถึงจุดหมาย เดียวกันแต่คนทำงานไม่มีก
 ขอบไปนอน ๆ หมกแกวมกแทนตนเอง คนพื้นไม่มีอะไรเปิดช่อง นามันไร
 ไม้ไร้ของพ่อของแม่ตามสบายตามชอบใจ แต่ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลยังบ
 พื้นไม่มี รถไฟไม่มี แต่ว่าไปบรรทุกพื้นโคราชเอามาให้พิษณุโลก ก็
 ไม่มีว่ารถจักรไม่มี รถบรรทุกไม่มี เพราะเหตุใดเอามาบรรทุกพื้นโคร
 พิษณุโลกได้ พื้นไม่มีหรืองบประมาณสร้างทางรถไฟเขาฆ่าออก ลงห
 ดึงหญ้าอะไรมาปลูกข้างถนน ปลูกได้ประมาณ ๒-๓ ปีก็ขาดออก ขุดเข
 ออก ทางลัดทางเกวียนไม่ทำ...

ประธานสภาผู้แทน: หมตเวดาแล้ว

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร): ขอดข้ออีกหน่อย

ประธานสภาผู้แทน: รวบรวมเร็ว ๆ หน่อย

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร): การชนตั้งความจริงข้าพเจ้า

ทำงานนายกรัฐมนตรี ร.ศ.พ. งานชื่องาน ย่อมไม่สิ้นประวัติศาสตร์
ถ้าดูให้ชัดแจ้ง คือมีตัวรูปที่ คนกระโดดทำงานหลังข้าพเจ้า ข้าพ
เจ้าทำงานได้ ๓ เท้า ๓ เท้า แต่เขาจะด่าว่าข้าพเจ้า เพราะว่าฉันน่าจะรู้
เกาะกินอย่างแมงดาชอหนง ข้อ ๒. ข้อ ๓. เมื่อคนพนมมของอยู่เชิง
คือมีของอยู่ ๕ ชั้น ชั้นเล็ก ๆ เขาบอกว่า ๕ บาท แต่การวาง
ของมาถึงกรุงเทพ ฯ มาถึงจังหวัด แต่ค่าตัว ๕ บาท แรงงานเสีย
ถ้าให้กรรมกรแดงข้าพเจ้ายืนดี แต่หาได้กับกรรมกรไม่ เขา

ประกอบบอกกันเพื่อตั้งเสริมความดีของกรรมกร เขาเงินไปใจเงียบๆ

ฉันหลายล้าน เดิมมีประชาชนตามข้าพเจ้าว่าทำไมกรรมกรไฟสีรถ

ถูกตั้งขังตัว ๆ มาทงนน แต่ทำไมไม่รู้จักไซของดี โธ่ในแม่

ของจนกชนกันแดง ทงนพนักงานไม่ได้ตั้งใจจะระวังรักษา เมือง

ตามกำหนดของเขาไม่มีหวังได้ ถ้าหากว่าท่านนายก ฯ ได้พิจารณาให้

เขาเหล่านี้ให้สมกับหน้าที่ของเขาแล้ว เขาเหล่านี้จะทำงานดีจน

พลาดก็จะมีขยง ขรรคตาเราจะไม่ยอมมิตดกปลาดจะตั้งการปลาด

ปลาดของให้เห็นเหยอ นนมเองเขระขะไปแต่หัวหายหมด ก็คนทำงาน

มีขอเรียนท่านประธาน ผมเห็นพนักงานแค่ ๒-๓ คนรักษาเงตา

คนนคักดี รตตั้งความมาปี่บริบตั้งค่าเรียบรอยหมด แต่คนอื่นไม่

ขอประธานโทษผู้แทนอื่นกต่างแดง คงรรับชน.....

ประธานสภาผู้แทน: หมดยุติแล้ว

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร): ขอตอออก ถ้าท่านรัฐมนตรีจะ

ของชนตั้งน้อยบ้างไว้ก็ตั้งคนตั้งไม่พิน แต่ผมใครจะตั้งอีกคนดูว่าเขาจะ

ท่านนายกรัฐมนตรีคิดถึงความปลอดภัย ความเจริญก้าวหน้าแล้ว
ขอว่าการขนส่งนี้เด็กเดี่ยวเถอะ แต่ขอจัดการรถคนต่างต่างไม่ตองค
เขาไม่ยกตุลต่างให้เขา เข่าบ่นน้ำมันโตเงิน

๑๗.๔๖ น.

พล โท พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

เวตามเหตุอันน้อยแต่ ข้าพเจ้าจะขอตอบ ๒-๓ ข้อก่อน ขันคน
ของการรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ โดยตรงด้วยความมุ่งหมาย
ประชาชนในแง่การขนส่งเป็นข้อใหญ่ใจความ ข้าพเจ้าได้เคยรู้อย
แล้วว่าทำไมถึงได้มีของการชนิดนั้น เพราะว่าเมื่อประมาณ ๕๘-
๖๐ ข้าพเจ้าไปศึกษาในยุโรป เขาก็มีกันแล้ว เช่นอังกฤษ ฝรั่งเศส
อังกฤษเขาก็มีแถวเหมขนกันและอะไรต่าง ๆ มีหลายแห่ง มีที่ ๆ ไป
ของเรายังไม่มีการรับใช้ประชาชนในรูปนี้ เพราะฉะนั้นเห็นว่ามัน
พอใจ นี่เป็นความมุ่งหมายกำเนิดของการรับส่งสินค้าและพัสดุ
ที่เราเรียกว่าของการร.ศ.พ. จึงได้เกิดขึ้น เกิดขึ้นคล้ายเหมือนว่าได้
๔ แห่งบาทเท่านั้น เมื่อมันใช้ทางกึ่งตั้งแต่ใน ๒-๓ เดือนก็เห็นหมดแล้ว
เวลานั้นของร.ศ.พ.ก็มีราว ๆ ๑-๒ ล้านบาท เงินนี้ส่งกรมที่จะไป
กว่า ๒-๓ ล้านบาท จริงอยู่ร.ศ.พ.มีหน้อยข้างใน ก็เป็นธรรมดาของ
ขายซึ่งได้ติดต่อกับกรมรถไฟอยู่เป็นประจำ รถไฟยังไม่ถึงกับเก็บเงินก็ยังมี
หม แต่ถ่มอยเพียง ๒-๓ ล้าน เพราะฉะนั้นของการนี้จุดประสงค์มัน
และมันทำไปอย่างเดียวกัน การขนส่งสินค้ามันแตกต่างกันระหว่างการขนส่งโดย
ไฟโดยตรงกับการขนส่งทางร.ศ.พ. การขนส่งทางรถไฟโดยตรงนั้น รถไฟ
ก็ให้คนมาเอาของส่งกันหมดมาขึ้นรถรถไฟ แล้วอยู่ที่ที่จะส่งของนั้น

ของไปตั้งถึงทางรถไฟ แต่สำหรับ ร.ต.พ. นั้นความมุ่งหมายอยู่ที่กระบวน
 ภาทอนอยู่ ตำบลก. จะตั้งของไปตำบล ก. ต้องผ่านรถไฟก็ดีหรือผ่านทาง
 ร.ต.พ. เป็นผู้รับตั้งจากตำบล ก. ไปถึงตำบลย่านกลางของการขนส่งคือ
 ทางเคียวคอกจะเป็นทางนาหรือทางรถไฟไปตั้งถึงที่ เมื่อถึง แดงรถไฟ
 รวมกันขนส่งไปยังที่จะไป ซึ่งเจ้าหน้าที่ไปรับตั้งถึงที่เพื่อผู้รับจะ
 คุมมุ่งหมายจำกับัญชีราคาขายเงิน เพราะฉะนั้นเป็นการรับใช้ประชาชนให้
 มีความสะดวก เมื่อได้รับความสะดวกก็เป็นการสมควรที่ร.ต.พ. จะได้รับ
 ตั้งในการจัดการ เพราะฉะนั้นต้องจ่ายเงินเกินกว่าราคาจ่ายของกรมรถ
 เป็นการรับใช้ทอน ให้มีความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการขนส่งขนของ งาน
 ก็ต้องจ่ายเงินมากเป็นธรรมดา การที่บุคคลไปติดต่อกับร.ต.พ. ได้สะดวก
 รถไฟเป็นธรรมดา เพราะว่าร.ต.พ. เป็นเจ้าอำนาจติดต่อกับกรมรถไฟอยู่
 ย่อมจะได้รับความสะดวกกว่าคนอื่น ร.ต.พ. ได้วางระเบียบไว้ว่าสำหรับ
 ไร่ถนมนัดดับแรกได้แก่ราชการ ถ้าดับที่ ๒ ได้แก่องค์การชาวและองค์การ
 รัฐบาล ในความอุปการต่าง ๆ ของรัฐบาล แล้วจึงจะถึงบุคคลทั่ว ๆ ไป
 การหมุนเวียนกัน มีบันทึกโดยเป็นลำดับหมุนเวียน ร.ต.พ. ก็อยู่ในจำพวก
 การที่ปรารถนาคิดเห็นดีกว่าคนอื่นต่าง ๆ เพราะฉะนั้นไปติดต่อกับร.ต.พ. ก็
 ไร้ประโยชน์ในทางนี้ ร.ต.พ. ก็รับค่าช่วยการคาร์บไรและเงินตั้งคืนให้แก่
 ยวด และจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานกรมรถรับจ้าง มีบางท่านสงสัยว่า
 พ.มีคนมากมาย ต้องมีคนมากมาดูแลจะต้องมากมาช่วยนอก เพราะของ
 ร.ต.พ. นั้นจะขยายงานทั่วราชอาณาจักร เมื่อขยายงานทั่วราชอาณาจักรก็
 ธรรมดาที่จะต้องใช้คนมาก เมื่อทางส่วนอื่นเห็นอย่างนี้ให้เด็ก ร.ต.พ.
 เจ้างานตกลงใจ เราเห็นคนไม่คนหนึ่งก็เห็นว่าวางตาข่ายจะพัน พันระ

เดี๋ยวเดี๋ยวก็โดน แล้วก็จะปลุกขึ้นมาตีเพื่อไหม้ให้เงาตามนุษย์
 ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนว่า จะคุ้มไป
 จะคุ้มคงคุ้มง่ายนิดเดียวแต่ปลุกมาน เพราะฉนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะ
 หากว่าองค์การร.ส.พ. มีความบกพร่อง และความบกพร่องนั้นเกิดจาก
 กติ เกิดจากระเบียบงานกติก ก็ชอบที่จะไปแก้เรื่องบุคคลและระเบียบ
 ไม่ใช่คำดูขงองค์การนไปเป็นการฆ่าตัวเอง เป็นเรื่องของความบกพร่อง
 หรือถ้าบกพร่องเรื่องระเบียบงานก็เปลี่ยนระเบียบงานไป บัดนี้เราได้พิชิต
 กันแล้วจะเริ่มองค์การนี้ จะย้ายแยกองค์การนี้จากด้านนายกรัฐมนตรี
 คณะกรรมการเศรษฐกิจไปขึ้นกับกรมรถไฟ เราทำตั้งพิจารณาขย เมื่อ
 การบังคับบัญชาว่าวมกันเช่นนี้ ก็หวังใจว่ากิจการจะเรียบร้อย ไม่มีกา
 ขัดข้องไป คงจะไม่มีเหตุที่จะได้รับข้อครหาอีกแต่ขยไป

ในเรื่องสะพานรถไฟ สะพานข้ามแม่น้ำบางปะกงนี้ ที่ท่าน
 เรียงใหม่ได้ถาวรเมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็ขอเรียนให้ทราบว่า การทำสะพาน
 ราคาตั้ง ๖ ล้านบาทนั้น ไม่ใช่เป็นของเล็กน้อย ไม่ใช่จะทำอะไรง่าย
 อย่างที่เราคิดอะไร เราตั้งวงโครงการออกแบบ กำหนดแล้ว งานที่
 จะแยกไปจากแบบเดิม เที่ยวนเราได้ร่างโครงการนั้นเสร็จแล้ว ประม
 ได้ขอออกประมูลแล้ว กำหนดเปิดซองประมูลเมื่อวันที่ ๖ น แต่กบงเขยมี
 ประชุมในสภาน ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะผลของการประมูล นั้นเป็น อยา
 แต่แล้วเสร็จแล้ว เพราะฉนั้นท่านไม่ต้องวิตกในเรื่อง สะพานข้ามแม่น้ำ
 ปะกงน

ท่าน ข้าพเจ้าจะขอถาวรถึงสะพานบ้านดารา และสะพานแม่น้ำตาปี
 กนทานได้ถาวรเรื่องโครงการ สะพานบ้านดารา กติ สะพานข้ามแม่น้ำตาปี

เพาณพระ
 ษี ส่วน
 านไม่ได้
 ด้พดทกข
 ังคนนาค
 ทยคนเอ
 ธิยข้าพ
 ข้าพเจ้า
 านไปแต่
 ามปราร
 ด้ดำห
 วมจังหวัด
) ไปใน
 ยตอกดี
 จากเจ้า
 ึ่งทจะเขย
 ราชนรา
 อกไปก็ค
 ำพอใจ
 ากเขยงใ
 ๕
 ๕๕๒

หรือโครงการสร้างสะพานพระราม ๖ กัด ถ้าไม่ขอปลัดพรรคชองแดงก็จะ
สำเร็จในระยะเวลา ๒ ปี ส่วนที่ท่านอดทนในเรื่องน้ำเหนือจะหอดอกมานั้น เกรง
สะพานบ้านตาวาจะท่านไม่ได้ ก็ขอเรียนว่าจะทำเรื่องขอกันไว้

ในเรื่องยางแฉ่พัดตกกลอนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ข่าวจาก ท่านอดทน
สมมติว่า การกระทรวงคมนาคมเรื่องยางแฉ่พัดตก เรื่องนี้ข้าพเจ้ามีความ
ปรารถนาที่จะไปดูท่านโดยตนเอง เมื่อได้เห็นแฉ่พัดตกจะตีพิจารณาพร้อม
ด้วยฝ่ายเทคนิค แต่เมื่อเห็นว่าท่านเป็นไซ้หัดใหญ่เต็ม ก็ยังไม่หาย และ
ท่านเห็นฝนถั่งใหญ่ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะไปอย่างไร ถ้าหากว่าท่าน
อยากเห็นหน้าข้าพเจ้านานไปแล้ว ก็ขอได้โปรดให้รอดไป ข้าพเจ้าไม่
มีในเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะใช้รถติดต่อบทเกษตร ในบ้านของเรา
พวกคนนั้นจะ ใช้ยางแฉ่พัดตกสำหรับให้เป็นผล ก็ขอถ้าใช้ได้จริงก็จะเอา
ลงจากเมืองฝางถึงเชียงใหม่จังหวัดของท่านก่อน เพราะนั้นเป็นเส้นทางที่
ตาเถียงมาจำหน่ายทั่ว ๆ ไปในราชอาณาจักร แต่ว่าคงจะไม่ขนเอาทราย
มาด้วย คงแยกทรายออกก่อน เรื่องเหล่านี้ขออยู่ในความเห็นที่
ข้าพเจ้าจะคงได้รบค้ำแจงจากเจ้าฝ่ายเทคนิค ข้าพเจ้าเอง ไม่ใช่คน
เทคนิค เมื่อได้รบค้ำแจงที่จะแยกทรายออกอะไรขอตกจะเป็นผลอย่างไร
ก็ได้ทำต่อไป ที่แตงมาเราขนทรายมาแพง เพราะเหตุว่าคนที่ตระตน้องตัน
ของ ถ้าจริงจริง ๆ ค่อยไปก็ค้ำแจงคนที่ตระ ๖-๗ ตันก็คงจะคุ้มค่าได้ห่วย
กว่าขอขนมาขายมาคงจะเป็นที่พอใจของท่าน

ส่วนการขนตั้งต้นค้ำแจงเชียงใหม่ที่ตามผู้แทนปรารถนานั้น ข้าพเจ้า
ขอเรียนว่าจะจัดการให้โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ คงว่ารถไฟที่มากนั้นจะได้

ประกอบพร้อมเสร็จ รัชไชยประชาชนได้ไปตายเดือนหรืออย่างช้า
เดือนหน้า

ประธานสภาผู้แทน: หมดเวตา เดือนไปประชุมพร้อมเข้า
๓๐ นาฬิกา เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ น.

ประเสริฐ บัณฑิต	ผู้จดรายการ
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	”
ฉันทน์ อุดมกร	”
ฉันทน์ จิตกร	”
ศิริ มนไตรเจศย์	”
ชาริรัตน์ อภัย	”
เด็ก จารุณี	”
อุดม พงอภัยจวดย	”
สมบัติ ตั้ประชา	”
โชค ศปตจากิน	”
พิพัฒน์ เขกระโรหิต	”
สมพงษ์ ศรีพูนเกียรติ	”
สมชาย ศกรธมิต	”
วิจิตร นิตะไพจิตร	”
ประภัสร์ จินตามัย	”

เจริญ บัณฑิตโร

เดชาธิการรัฐสภา

ราชธรรมนเทศ

ประธานสภาผู้แทน